

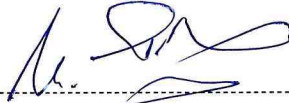
การศึกษาการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา
โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

ณิศจวัลย์ แจ็งกิจ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภูมิสารสนเทศศาสตร์
คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
มิถุนายน 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ ณิชวัลย์ แจ็งกิจ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภูมิสารสนเทศศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

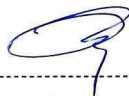
.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร.แก้ว นวลฉวี)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ดร.สุพรรณ กาญจนสุธรรม)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ดร.นฤมล อินทรวีเชียร)

คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภูมิสารสนเทศศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะภูมิสารสนเทศศาสตร์

(ดร.สุพรรณ กาญจนสุธรรม)

วันที่ 26 เดือน กันยายน พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษาโดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากท่านรองศาสตราจารย์ ดร.แก้ว นวลฉวี ดร.สุพรรณ กาญจนสุธรรม ดร.นฤมล อินทวิเชียร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ซึ่งกรุณาให้ความรู้ คำปรึกษาแนะนำ และตรวจสอบวิทยานิพนธ์นี้ ทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คณะท่านอาจารย์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบความสมบูรณ์ให้แก่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนถ่ายทอดวิชาความรู้ตลอดระยะเวลาในการศึกษา

ขอขอบพระคุณผู้บริหารและคณาจารย์โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) และโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ที่ประสานงานอำนวยความสะดวกและช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้ที่ได้ให้ความร่วมมือแก่ผู้วิจัย และขอขอบคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณเพื่อนทุกคนที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยนี้จะพึงมีก็ด้วยความร่วมมือ ความอนุเคราะห์จากทุกท่านที่กล่าวมา และขอมอบให้กับบิดามารดาที่ทำให้ประสบความสำเร็จมาจนตราบทุกวันนี้

ณิศจวัลย์ แจ้งกิจ

55920783: สาขาวิชา: ภูมิสารสนเทศศาสตร์; วท.ม. (ภูมิสารสนเทศศาสตร์)

คำสำคัญ: เครื่องดื่มแอลกอฮอล์/ การกระจาย/ ความหนาแน่น/ โรงเรียน

นิสวลย์ แจ็งกิจ : การศึกษาการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษาโดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (A STUDY OF DISTRIBUTION OF SELLING ALCOHOL AROUND SCHOOL BY GEO-INFORMATICS) คณะกรรมการการควบคุมวิทยานิพนธ์: แก้ว นวลจวี, ปร.ด. สุพรรณ กาญจนสุธรรม, D.Tech.Sci. นฤมล อินทวิเชียร, ปร.ด. ; 111 หน้า พ.ศ. 2560.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการกระจายตัวและหาความหนาแน่นของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษาโดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อเปรียบเทียบประเภทของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา ทั้งสองแห่งเพื่อสำรวจพฤติกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน มีผลการวิจัยดังนี้

การสำรวจการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) และโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีค่าวิกฤต Z Score = -2.32 และ -3.52 ตามลำดับ แสดงว่า ทั้งสองโรงเรียนมีลักษณะการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบรั้วโรงเรียน แบบการกระจุกตัวมาก

ในระยะห่าง 500 เมตร จากรอบรั้วโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) มีความหนาแน่นของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 31 ร้าน ต่อ 1 ตารางกิโลเมตร จากพื้นที่ทั้งหมด 1.23 ตารางกิโลเมตร ซึ่งส่วนใหญ่กระจายอยู่ในช่วง 301-500 เมตร จำนวน 20 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 52.6 และรอบรั้วโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีความหนาแน่นของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 70 ร้าน ต่อ 1 ตารางกิโลเมตร จากพื้นที่ทั้งหมด 1.05 ตารางกิโลเมตร ซึ่งส่วนใหญ่กระจายอยู่ในช่วง 301-500 เมตร จำนวน 53 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 72.6

สถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่พบมากที่สุดบริเวณ โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) และโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีผลการศึกษาที่เหมือนกันคือ ร้านขายของชำ คิดเป็นร้อยละ 57.9 และร้อยละ 54.8 ตามลำดับโรงเรียน รองลงมาสถานที่จำหน่ายมีความแตกต่างกัน คือ ร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 18.42 และร้านสะดวกซื้อ คิดเป็นร้อยละ 16.4

พฤติกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งสองโรงเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินกว่าครึ่งหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 66.0 และ 80.7 ตามลำดับ โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก นิยมดื่มเบียร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.4 และ 36.4 ตามลำดับ ประเภทของร้านค้าในระยะ 0-500 เมตรที่กลุ่มตัวอย่างนิยมซื้อ/ ดื่ม คือ ร้านขายของชำ คิดเป็นร้อยละ 58.0 และ 64.6 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนร้านขายของชำที่มีในพื้นที่ศึกษา

55920783: MAJOR: GEOINFORMATIC; M.S (GEO-INFORMATIC)

KEYWORDS: ALCOHOL/ DISPERSED/ DENSITY/ SCHOOL

NISSAWAN CHANGKIT: A STUDY OF DISTRIBUTION OF SELLING ALCOHOL AROUND SCHOOL BY GEO-INFORMATICS. ADVISORY COMMITTEE: KAEW NUALCHAWEE, Ph.D. SUPHAN KANCHANASUTHUM, D.Tech.Sci. NARUMON INTARAWICHIAN, Ph.D. ; 111 P. 2017.

The objectives of studies on spatial distribution and intensity of alcoholic beverage outlets around educational institutions by using Geographic Information System (GIS) are as following statements. It is to survey the distribution and density of alcohol retailers around the school by using Geo-Informatics, It is to compare the types of places where alcohol drinks are sold around the schools and it is to search for students' drinking habits. Thus, the various results are as follows.

The survey about dispersion of alcohol dispensing places around Pattaya City 11 School and Saipanya School has critical values of Z Score = -2.32 and -3.52 respectively. Both schools show the dreadful concentration of the spatial distribution concerning alcoholic beverages around school in the immediate vicinity.

At a distance of 500 meters from Pattaya City 11 School, there is density of 31 liquor stores per square kilometer of 1.23 square kilometers in total area. Most of them are distributed in a distance of 301-500 meters with 20 stores equivalent to 52.6 percent. So the average distance of alcoholic dealers around the school is 308.4 meters. Also, Saipanya School there is density of 70 liquor stores per square kilometer of 1.05 square kilometers in total area. Most of them are distributed in a distance of 301-500 meters with 53 stores equivalent to 72.6 percent. So the average distance of alcoholic stores around the school is 374.8 meters.

The identical studies indicate that the most common liquor outlets found in the immediate surroundings of both Pattaya City 11 School and Saipanya School are grocery stores at a rate of 57.9 percent and 54.8 percent respectively. The consecutive vending stores are 18.42 percent of food shops and 16.4 percent of convenience stores respectively according to the schools.

A representative sample of the schools has certain alcohol drinking behavior more than half of the total amount. Pattaya City 11 School and Saipanya School value at 66.0 percent and

80.7 percent respectively according to the schools.

The sample groups of initial alcoholic consumers tend to drink beer the most at a rate of 39.4 percent and 36.4 respectively.

The favorite type of shops within 0-500 meters for the sample groups regardless of purchasing or drinking is grocery stores at a rate of 58.0 percent and 64.6 respectively in accord with the number of the grocery stores in the study areas.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาระบบ.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิด.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงเรียน.....	6
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์.....	9
พฤติกรรมของวัยรุ่น.....	17
ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
3 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	38
เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย.....	38
ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย.....	38
การรวบรวมข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
4 ผลการวิจัย.....	42
เขตพื้นที่ที่ทำการศึกษาและปัจจัยแวดล้อมทางสังคม.....	42
การกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	46
ความหนาแน่นของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	46
ระยะทางเฉลี่ยจากสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปยังรั้วโรงเรียน.....	46
จำนวนรวมของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	47
ประเภทของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	47
การศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	55
5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	80
สรุปผลการศึกษา.....	80
อภิปรายผล.....	81
ปัญหาและอุปสรรค.....	89
ข้อเสนอแนะ.....	90
บรรณานุกรม.....	91
ภาคผนวก.....	96
ภาคผนวก ก.....	97
ภาคผนวก ข.....	103
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	111

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 ผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตามระดับเอทานอล.....	13
2-2 อายุเฉลี่ยของผู้ที่เริ่มดื่มสุรา จำแนกตามอายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่ม เพศและกลุ่มวัย พ.ศ. 2550..	30
3-1 ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม.....	39
3-2 ประเภทของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และรหัส.....	39
4-1 ปัจจัยแวดล้อมทางสังคมโดยรอบสถานศึกษา.....	43
4-2 ดัชนีระยะห่างเฉลี่ยที่สั้นที่สุด.....	46
4-3 ค่าเฉลี่ยระยะห่างของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบรั้วสถานศึกษา.....	46
4-4 จำนวนสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระยะห่าง 300 เมตร และ 500 เมตร.....	47
4-5 จำนวนสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบ่งตามประเภท.....	48
4-6 ค่าพิทัก เขตพื้นที่ ประเภท และระยะห่างของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา).....	50
4-7 ค่าพิทัก เขตพื้นที่ ประเภท และระยะห่างของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์.....	53
4-8 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	56
4-9 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง.....	57
4-10 ข้อมูลด้านครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง.....	59
4-11 ข้อมูลการเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง.....	60
4-12 ข้อมูลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	62
4-13 อายุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก.....	63
4-14 ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มครั้งแรก.....	64
4-15 บุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยกันครั้งแรก.....	64
4-16 ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมดื่ม.....	65
4-17 เหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	66
4-18 สถานที่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	67
4-19 ความถี่ในการดื่มแอลกอฮอล์.....	68
4-20 ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมดื่ม.....	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-21 ประเภทของร้านค้าที่กลุ่มตัวอย่างนิยมซื้อ/ คัดเลือก.....	70
4-22 ประเภทของร้านในระยะห่าง 0 – 500 เมตร ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกซื้อ/ คัดเลือก เครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	71
4-23 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ดื่มแอลกอฮอล์กับประเภทของเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ที่ดื่มครั้งแรก.....	72
4-24 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ดื่มแอลกอฮอล์กับประเภทของเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ที่ดื่มครั้งแรก.....	72
4-25 ทักษะคิดของกลุ่มตัวอย่างต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	74
ภาคผนวก ก – 1 ข้อความเกี่ยวกับทัศนคติในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	101

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
2-1 แผนที่ตั้งโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา).....	7
2-2 แผนที่ตั้งโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์.....	9
2-3 แนวคิดพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น.....	24
2-4 แบบจำลองพฤติกรรมเสี่ยงตามแนวคิดชีวิตสังคม.....	27
4-1 แผนที่แสดงปัจจัยทางสังคมรอบโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา).....	44
4-2 แผนที่แสดงปัจจัยทางสังคมรอบโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์.....	45
4-3 แผนที่แสดงสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา).....	49
4-4 แผนที่แสดงสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์.....	52
ภาคผนวก ข – 1 ร้านอาหารบ้านทะเลสีฟ้า ระยะห่าง 300 เมตร.....	104
ภาคผนวก ข – 2 ร้านขายของชำ ระยะห่าง 300 เมตร.....	104
ภาคผนวก ข – 3 ร้านสะดวกซื้อ ระยะห่าง 300 เมตร.....	105
ภาคผนวก ข – 4 ร้านอาหาร ระยะห่าง 300 เมตร.....	105
ภาคผนวก ข – 5 ร้านขายของชำ ระยะห่าง 300 เมตร.....	106
ภาคผนวก ข – 6 ร้านขายของชำ ระยะห่าง 300 เมตร.....	106
ภาคผนวก ข – 7 ร้านขายของชำ ระยะห่าง 300 เมตร.....	107
ภาคผนวก ข – 8 ร้านขายส่ง ระยะห่าง 500 เมตร.....	107
ภาคผนวก ข – 9 สถานบันเทิง ระยะห่าง 500 เมตร.....	108
ภาคผนวก ข – 10 ร้านขายของชำ ระยะห่าง 300 เมตร.....	109
ภาคผนวก ข – 11 ร้านขายของชำ ระยะห่าง 300 เมตร.....	109
ภาคผนวก ข – 12 ร้านสะดวกซื้อ ระยะห่าง 300 เมตร.....	110
ภาคผนวก ข – 13 ร้านขายของชำ ระยะห่าง 300 เมตร.....	110

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ย่อมทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะเกิดปัญหาในด้านต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านสังคม จะมีโครงสร้างของประชากรวัยสูงอายุเพิ่มขึ้น วัยเด็กและวัยแรงงานลดลง มีปัญหาคุณภาพการศึกษาและระดับสติปัญญาของเด็ก (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554) รวมถึงการถูกรอบงำด้วยวัฒนธรรมต่างชาติ เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย เกิดความเสื่อมถอยทางด้านคุณธรรม จริยธรรมในจิตใจของคนในสังคม ค่านิยมค่านิยมที่ถ่ายทอดกันมารุ่นต่อรุ่นถูกบิดเบือน ส่งผลให้สังคมไทยซึ่งเป็นสังคมเกษตรกรรมเปลี่ยนแปลงไปเป็นสังคมเมืองที่เน้นวัตถุมากกว่าจิตใจ โดยเฉพาะในสังคมของเด็กและเยาวชนที่ในปัจจุบันครอบครัวมีเวลาอบรมและเลี้ยงดูน้อยลง ผลกระทบจึงเกิดขึ้นกับตัวเด็กและเยาวชนโดยตรง ภาระหน้าที่ในการจัดเกล้าและอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนจึงอยู่กับสถาบันการศึกษา แต่เนื่องจากการที่สถาบันการศึกษาต้องรับผิดชอบเด็กและเยาวชนเป็นจำนวนมาก จึงทำให้การดูแลไม่ทั่วถึง ส่งผลให้เด็กบางกลุ่มซึ่งเป็นวัยที่อยู่ในช่วงพฤติกรรมที่อยากรู้ อยากรลองในสิ่งแปลกใหม่ หรือเลียนแบบพฤติกรรมของบุคคลอื่นในทางที่เลื่อมเสียม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่ออยู่กับกลุ่มเพื่อน เกิดการมั่วสุมต่าง ๆ เช่น การเที่ยวกลางคืนในสถานบันเทิง การดื่มสุรา การเล่นการพนัน ซึ่งในปัจจุบันสิ่งเหล่านี้เยาวชนที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือในวัยที่ศึกษาเหล่าเรียนเข้าไปใช้บริการกับแหล่งอบายมุขต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ได้แก่ 1) พัฒนาการของร่างกายที่ให้ความสนใจกับเพื่อนต่างเพศมากขึ้น มีความสุขความพอใจต่อการเป็นหญิงหรือชาย สามารถแสดงบทบาทตามสถานภาพทางเพศที่เหมาะสม (Heterosexuality) พัฒนาการด้านจริยธรรมที่ยังไม่เข้าใจว่าทำไมจึงต้องเชื่อฟังกฎ ระเบียบทั้งหลายที่ผู้ใหญ่ในสังคมกำหนดขึ้น แต่ก็ยินดีให้ความร่วมมือเพราะคาดหวังว่าจะได้รับผลตอบแทน คือ การได้รับการยอมรับ 2) พัฒนาการด้านความรู้ความสามารถแก้ปัญหาเชิงนามธรรม สร้างสมมติฐานการแก้ปัญหา 3) พัฒนาการทางด้านจิตใจจะเริ่มสับสนกับความรู้สึกลึกต่าง ๆ การเตรียมตัวเป็นผู้ใหญ่ เช่น การเรียน การเตรียมเข้าสู่อาชีพ เป็นต้น (ลิขิต กาญจนภรณ์, 2550) พัฒนาการดังกล่าวย่อมทำให้เกิดปัญหาขึ้น ถ้าวัยรุ่นสามารถทำความเข้าใจกับสภาพความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเหล่านี้ จะทำให้มีสุขภาพจิตที่ดี พอใจในสิ่งที่ตนเองมี แต่ในทางกลับกัน มีวัยรุ่นบางกลุ่มจะมีการตีตัวออกจากห่างจากครอบครัว เริ่มใช้เวลากับกลุ่มเพื่อน

ในปัจจุบันสถานบันเทียงยามราตรีได้มีการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะรอบ ๆ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา และสามารถสืบค้นตำแหน่งที่ตั้งร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้สะดวกมากขึ้นจากเทคโนโลยีต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น Google Map, Facebook รวมถึงเว็บไซต์ของร้านดังกล่าว ประกอบกับวัยรุ่นช่วงอายุ 18 – 24 ปี เป็นวัยที่ค่อนข้างมีอิสระในการดำเนินชีวิต และกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลในการตัดสินใจต่าง ๆ รวมถึงในเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นสามารถหาซื้อได้สะดวกมากขึ้นจากร้านค้ารอบ ๆ สถาบันการศึกษา แต่เนื่องจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อการควบคุมร่างกาย ประกอบกับอยู่ในช่วงอายุวัยรุ่นทำให้เกิดผลเสียต่าง ๆ เช่น การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และขับรถโดยประมาท ส่งผลต่อชีวิตและทรัพย์สิน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทางรัฐบาลได้ออกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา โดยอาศัยตามอำนาจในมาตรา 4 และมาตรา 27 (8) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จึงออกประกาศ ดังนี้ ข้อ 1 ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณซึ่งอยู่ในระยะ 300 เมตร จากรั้วหรือแนวเขตของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา สถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน (ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา, 2558)

ผู้วิจัยได้เคยปฏิบัติหน้าที่งานสอนในโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) สังกัดเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี และปัจจุบันปฏิบัติหน้าที่งานสอนในโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร โดยรับผิดชอบงานสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 2 แห่ง ซึ่งผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในช่วงอายุ 15 – 18 ปี เป็นกลุ่มเยาวชนที่เป็นอนาคตของสังคมและประเทศชาติ แต่ในช่วงอายุระหว่างนี้ก็ยังคงเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะเกิดปัญหาต่าง ๆ ได้ เช่น การสูบบุหรี่ ปัญหาสุขภาพจิต การดื่มสุรา และพฤติกรรมเสี่ยงอื่น ๆ เป็นต้น ซึ่งในการที่จะดูแลเยาวชนหรือนักเรียนในช่วงอายุระหว่างนี้เป็นหน้าที่ของทั้งครอบครัวและผู้ปกครองที่ต้องช่วยกันดูแลเอาใจใส่ในตัวของผู้เรียน

ผู้วิจัยเห็นว่า การเปรียบเทียบการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษาทั้ง 2 แห่งนั้น มีประโยชน์ต่อระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของโรงเรียน และเพื่อเปรียบเทียบสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บริเวณกลางเมืองและเมืองท่องเที่ยว โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เข้ามาประยุกต์ในการเก็บข้อมูลและแสดงผลของการกระจายตัว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจการกระจายตัวและหาความหนาแน่นของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษาโดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

2. เพื่อเปรียบเทียบประเภทของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา ทั้งสองแห่ง

3. เพื่อสำรวจพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

การกระจายตัวและความหนาแน่นของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ กรณีศึกษา : โรงเรียนสายปัญญาในพระบรมราชินูปถัมภ์ และ โรงเรียนเมืองพิทยา 11 (มัธยมสาธิตพิทยา) มีผลแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ทราบถึงการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา
2. ทราบถึงสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ สังคมและวัฒนธรรมรอบ ๆ สถานศึกษา
3. ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เป็นข้อมูลในการตัดสินใจในการพัฒนานโยบายนักเรียนให้มีคุณธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ รวมถึงค่านิยมของสังคมไทย และนำไปพัฒนาในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
นักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของ โรงเรียนสายปัญญาในพระบรมราชินูปถัมภ์ และ โรงเรียนเมืองพิทยา 11 (มัธยมสาธิตพิทยา)
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง
ในการวิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยเลือกนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนละ 150 คน รวมจำนวน 300 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable)
สถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
 - 2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)
การกระจายตัวสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา
3. ขอบเขตที่ศึกษา
โรงเรียนสายปัญญาในพระบรมราชินูปถัมภ์ และ โรงเรียนเมืองพิทยา 11 (มัธยมสาธิตพิทยา) โดยมีระยะห่างจากรอบรั้วสถานศึกษา 300 เมตร และ 500 เมตร
4. ข้อมูลที่ทำการศึกษา
ที่ตั้งโรงเรียนสายปัญญาในพระบรมราชินูปถัมภ์ และ โรงเรียนเมืองพิทยา 11 (มัธยม

สาธิตพัทยา)

ที่ตั้งสถานที่จำหน่ายเครื่องคอมพิวเตอร์รอบสถานศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาระบบ

1. ฮาร์ดแวร์

1.1 เครื่องคอมพิวเตอร์ (Personal Computer)

1.1.1 หน่วยประมวลผลกลาง (Central Processing Unit : CPU) ความเร็วในการประมวลผล 2.00 GHz

1.1.2 หน่วยความจำหลัก (Random Access Memory : RAM) ความจุขนาด 8.00 GB

1.1.3 หน่วยความจำรอง (Secondary Storage) External Harddisk 500 GB

2. ระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก (Global Positioning System)

3. ซอฟต์แวร์

3.1 ระบบปฏิบัติการ Windows 8

3.2 โปรแกรม ARC GIS for Desktop

3.3 โปรแกรม QGIS

3.4 โปรแกรม Microsoft Office

3.5 แอปพลิเคชัน AndroiTS GPS Test

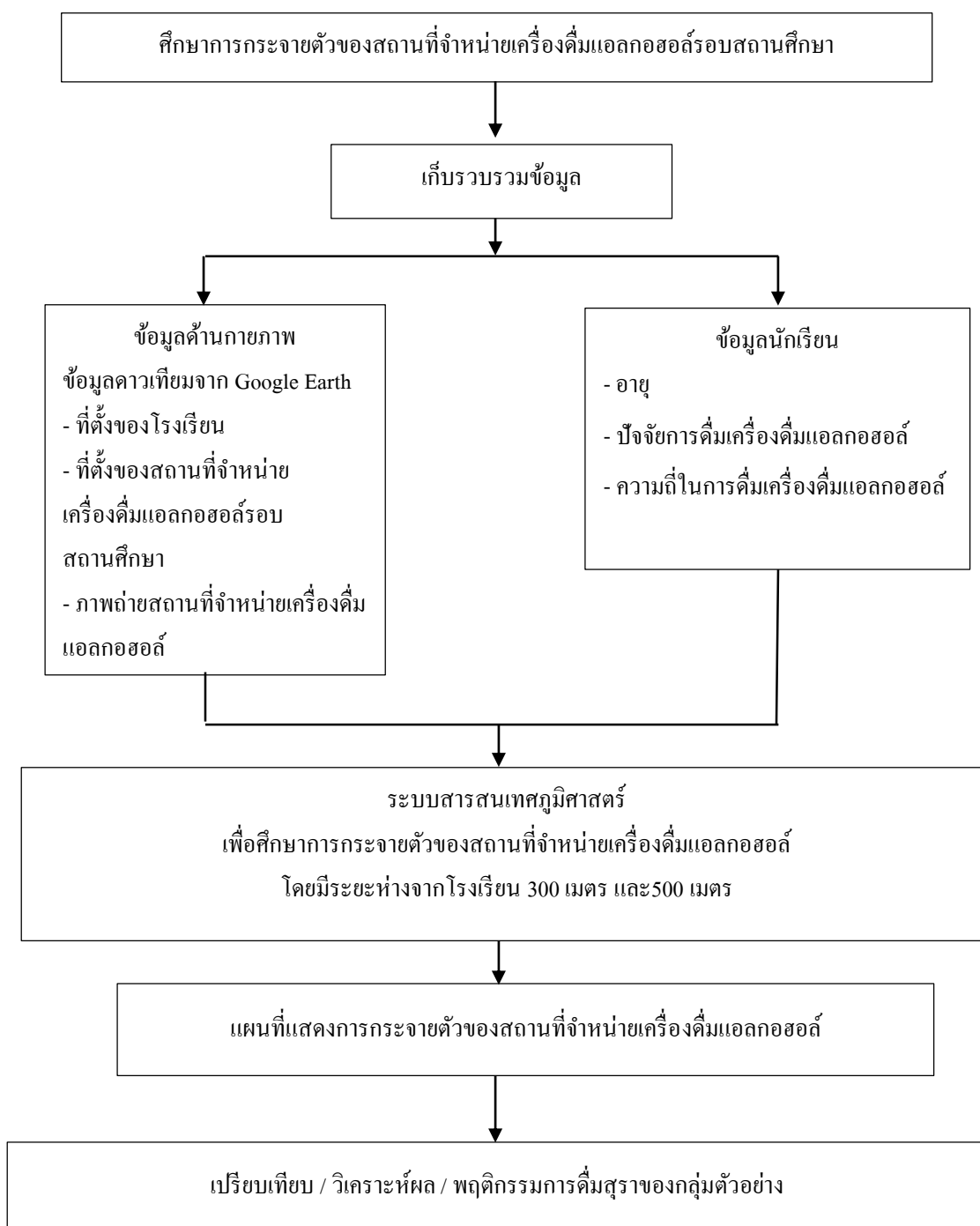
นิยามศัพท์เฉพาะ

เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ หมายถึง ระบบสารสนเทศที่นำเอาข้อมูลมารวบรวม จัดเก็บและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ สามารถทำการสืบค้นข้อมูลและปรับปรุงข้อมูล รวมไปถึงการนำเอาข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เพื่อช่วยประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้ ข้อมูลที่นำมารวบรวมและจัดเก็บในระบบที่สามารถนำไปจัดการและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Data) โดยข้อมูลเชิงพื้นที่ยังมีการเชื่อมโยงเข้ากับข้อมูลลักษณะประจำ (Attribute Data) ที่ใช้อธิบายรายละเอียดของปรากฏการณ์และคุณลักษณะเชิงพื้นที่นั้น ๆ ซึ่งทำให้การนำข้อมูลไปใช้มีความถูกต้องและแม่นยำมากยิ่งขึ้น (สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน), 2552)

เครื่องคอมพิวเตอร์ หมายถึง สุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ทั้งนี้ ไม่รวมถึง วัตถุประสงค์ต่อจิตและประสาท ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องคอมพิวเตอร์ (2551))

สถานศึกษา หมายถึง สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบันมหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542))

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ รอบสถานศึกษาโดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ โดยผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งจะได้นำมาเสนอตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงเรียน

- 1.1 โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)
- 1.2 โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์

2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์

- 2.1 ความหมายของเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์
- 2.2 ประเภทของเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์
- 2.3 ผลกระทบของการดื่มน้ำแอลกอฮอล์
- 2.4 พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

3. พฤติกรรมของวัยรุ่น

- 3.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวัยรุ่น
- 3.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยง
- 3.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มน้ำแอลกอฮอล์
- 3.4 วัยรุ่นกับเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์

4. ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

- 4.1 ความหมายระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงเรียน

1. โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)

- 1.1 ที่ตั้งและสภาพที่ตั้งของโรงเรียน

เลขที่ 37/66 หมู่ 6 ซอยหนองใหญ่ 6 ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

สังกัด สำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 12 ระดับชั้นที่เปิดสอน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 โรงเรียนมีพื้นที่ขนาดประมาณ 16 ไร่เศษ ตั้งอยู่ริมถนนซอยหนองใหญ่ 6 พื้นที่เป็นดินดานแห้งแล้ง เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสภาพแวดล้อม

- 1.2 ประวัติความเป็นมาของโรงเรียน

โรงเรียนเมืองพญา 11 (มัธยมสาธิตพญา) ได้รับมติจากการประชุมสภาสมัยสามัญที่ สองครั้งที่ 1/2551 ลงวันที่ 5 สิงหาคม 2551 มีมติให้สำนักการศึกษาเมืองพญาก่อสร้าง สถานศึกษาแห่งใหม่ขึ้นในวันที่ 30 กันยายน ปัจจุบัน โรงเรียนเมืองพญา 11 (มัธยมสาธิตพญา) มีอาคารเรียน 5 หลัง อาคารอเนกประสงค์ 1 หลัง หอพระพุทธรูป 1 หลัง อาคารประชาสัมพันธ์ 1 หลัง และสระว่ายน้ำ เปิดสอนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6

1.3 จำนวนคณะครูและบุคลากรทางการศึกษา

ข้อมูลปีการศึกษา 2558

คณะผู้บริหาร จำนวน 4 คน

คณะครู จำนวน 57 คน

นักเรียน จำนวน 1,145 คน

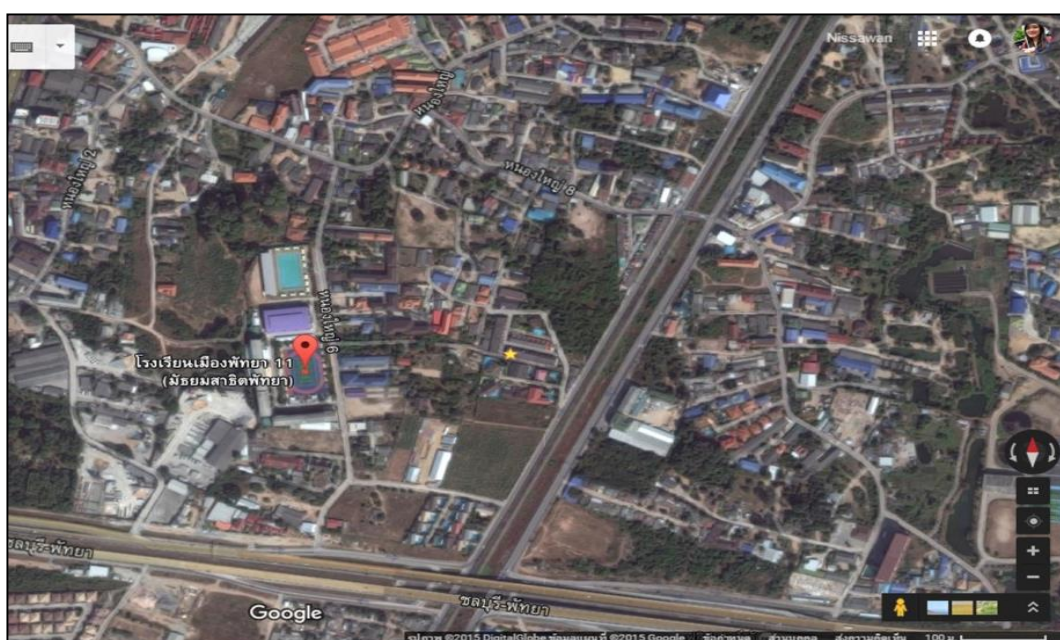
1.4 วิสัยทัศน์ ปรัชญา อัตลักษณ์ เอกลักษณ์ และคำขวัญ

วิสัยทัศน์ เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ ส่งเสริมพัฒนาให้ ผู้เรียนเป็นผู้มีมารยาทงาม มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง รู้รักสิ่งแวดล้อมและประหยัด

ปรัชญา ปัญญา นรานัน รตนปัญญา (เป็นรัตนของนรชนอัตลักษณ์ มารยาทงาม
เอกลักษณ์ เป็นเลิศทางวิชาการ

คำขวัญ วินัยดี มีวิชา กิจกรรมเด่น เป็นโรงเรียนของชุมชน

1.5 แผนที่แสดงที่ตั้งโรงเรียน

ภาพที่ 2 – 1 แผนที่ตั้งโรงเรียนเมืองพญา 11 (มัธยมสาธิตพญา) (Google Earth, 2015)

2. โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์

2.1 ที่ตั้งและสภาพที่ตั้งของโรงเรียน

เลขที่ 1598 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร 10100
 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ ระดับชั้นที่เปิดสอน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6

โรงเรียนมีพื้นที่จำนวน 4 ไร่ 2 งาน 0.6 ตารางวา ซึ่งตั้งอยู่ในเขตชุมชนชั้นในของ
 กรุงเทพมหานคร ซึ่งยากต่อการขยายพื้นที่เนื่องจากบริเวณดังกล่าวเป็นอาคารประเภทตึกแถวและมี
 คลองผดุงกรุงเกษมอยู่บริเวณด้านหน้าของโรงเรียน

2.2 ประวัติความเป็นมาของโรงเรียน

เมื่อ พ.ศ. 2455 หลังจากที่พลเรือโทพระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าสายสนิทวงศ์
 สิ้นพระชนม์ได้ 1 ปี ทายาทได้พร้อมใจกันยกคำหนักของพระองค์ท่าน พร้อมด้วยที่ดินบริเวณ
 ใกล้เคียงให้เป็นของรัฐบาลเพื่อจัดเป็นสถานศึกษาสำหรับกุลสตรี เนื่องด้วยเห็นว่าในสมัยนั้น
 รัฐบาลได้จัดตั้งโรงเรียนสำหรับกุลบุตรขึ้นเป็นจำนวนมากแล้ว แต่โรงเรียนสำหรับสั่งสอนอบรม
 กุลสตรีให้มีความรู้ทัดเทียมกับกุลบุตรยังมีจำนวนน้อยอยู่ ถ้าได้ยกคำหนักให้เป็นของรัฐบาล ใช้
 เป็นโรงเรียนสำหรับกุลสตรีจะเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองต่อไป ทั้งจะเป็นการขอบด้วยพระ
 อธิษาศัยของพระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าสายสนิทวงศ์ ดังนั้นสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอกรมหมื่น
 ชัยนาทนเรนทร ซึ่งเป็นพระนัดดาจึงได้นำความนี้ขึ้นกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า
 เจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงอนุโมทนาและทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานนาม
 โรงเรียนว่า “สายปัญญา”

2.3 จำนวนคณะครูและบุคลากรทางการศึกษา

ข้อมูลปีการศึกษา 2558

คณะผู้บริหาร จำนวน 4 คน

คณะครู จำนวน 80 คน

นักเรียน จำนวน 1,820 คน

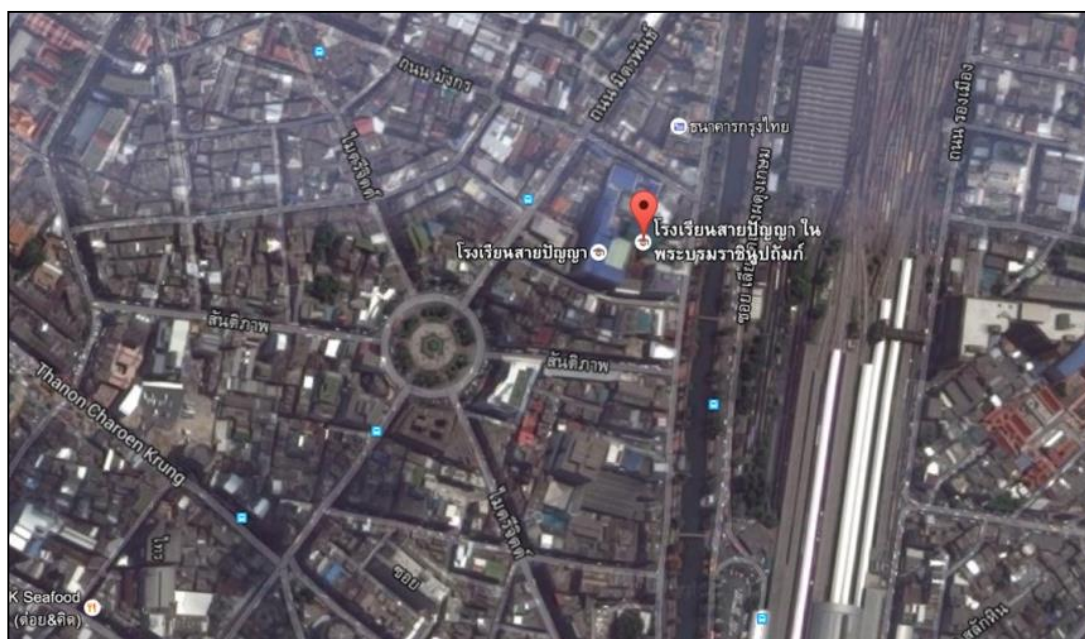
2.4 คำขวัญ อัตลักษณ์ และปรัชญา

คำขวัญ ประพฤติดี วิชาดี มีทักษะ ละครเด่น

อัตลักษณ์ มารยาทงาม

ปรัชญา นตถิ ปญญา สมาอาภา หมายถึง แสงสว่างใดเสมอด้วย ปัญญาไม่มี

2.5 แผนที่แสดงที่ตั้งโรงเรียน

ภาพที่ 2 – 2 แผนที่ตั้งโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ (Google Earth, 2015)

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือที่คนส่วนใหญ่เรียกว่า สุรานั้นเป็นสารธรรมชาติที่ได้จากการหมักน้ำตาล (เช่น จากข้าว อุ่น ข้าวโพด) กับยีสต์ เกิดเป็นสารที่เรียกว่า เอทานอล (Ethanol) ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักในเครื่องดื่มประเภทสุรา แต่การที่จะดื่มเอทานอลที่บริสุทธิ์เพียงอย่างเดียว นั้นไม่สามารถดื่มได้ เพราะรสชาติแรงบาดคอ

1. ความหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ให้ความหมายไว้ว่า สุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ทั้งนี้ ไม่รวมถึงยาวัตถุออกฤทธิ์จิตและประสาท ยาเสพติดให้โทษกฎหมายว่าด้วยการนั้น

พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 ให้ความหมายไว้ว่า สุรา หมายถึงความรวมถึง วัตถุทั้งหลาย หรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ซึ่งสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา หรือที่ดื่มกินไม่ได้ แต่เมื่อได้ผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้วสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับสุรา

สถาบันการแพทย์ด้านอุบัติเหตุและสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข (2558). ให้ความหมายไว้ว่า สุรา คือ เครื่องดื่มที่มีเอทานอลผสมอยู่ปริมาณไม่เกิน 60 ดีกรี (vol%) ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่คนสามารถใช้ดื่มได้ สุราจัดเป็นสิ่งเสพติดประเภทหนึ่ง เมื่อดื่มสุราจนมีการสะสมในระดับหนึ่งจะติดสุราและเมื่อหยุดการดื่มแล้วจะมีปฏิกิริยาของร่างกายที่สียกว่าอาการลงแดง

ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายไว้ว่า แอลกอฮอล์ หมายถึง สารอินทรีย์ชนิด

หนึ่ง มีลักษณะเป็นของเหลวใส กลิ่นฉุน ระเหยง่ายมีจุดเดือด 78.5 องศาเซลเซียส ชื่อเต็มคือ เอทิลแอลกอฮอล์ (Ethyl Alcohol) แต่มักเรียกสั้น ๆ ว่า เอทานอล (Ethanol) หรือแอลกอฮอล์ (Alcohol) โดยปกติเกิดขึ้นจากการหมักสารประเภทแป้งหรือน้ำตาลผสมยีสต์ ซึ่งมักเรียกว่า แป้งเชื้อหรือเชื้อหมัก เมื่อดื่มเข้าไปจะออกฤทธิ์ทำให้มีอาการมึนเมา

จากความหมายข้างต้นจึงสรุปได้ว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง เครื่องดื่มที่เกิดจากการหมักหรือกลั่น และมีส่วนผสมของเอทิลแอลกอฮอล์อยู่ไม่เกิน 60 ดีกรี ซึ่งสามารถดื่มผสมกับน้ำหรือของเหลวอื่น ๆ ที่สามารถดื่มได้และเมื่อดื่มเข้าไปในปริมาณที่มากจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของสภาพร่างกายและสมอง ซึ่งทำให้เกิดอาการมึนเมาและส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน

2. ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือฮาร์ดดริง เครื่องดื่มประเภทนี้สามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มตามกระบวนการผลิต ได้แก่ ประเภทที่ได้จากการหมัก ประเภทที่ได้จากการกลั่น และประเภทที่ได้จากการหมัก – กลั่นและปรุงรส ซึ่งทั้ง 3 ประเภท มีความแตกต่างกันออกไปดังนี้ (ประสงค์สมบุญอุปพัทธ์, 2555)

1. ประเภทที่ได้จากการหมัก (Fermented Alcoholic Beverage)

เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ได้จากกระบวนการกลั่นเพื่อแยกเอาแอลกอฮอล์ออกจากเครื่องดื่มประเภทนี้สามารถแบ่งได้ 3 ชนิด

1.1 เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ได้จากการหมักโดยใช้วัตถุดิบจากธัญพืช เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มนี้ใช้เมล็ดธัญพืช หรือแป้งจากเมล็ด หรือแป้งจากหัวพืชเป็นวัตถุดิบในการหมัก ตัวอย่างของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทนี้ เช่น เบียร์ อู สาโท ไวน์ข้าว สาเก เป็นต้น

1.2 เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ได้จากการหมักโดยใช้วัตถุดิบที่เป็นน้ำหวาน เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มนี้ใช้น้ำหวาน หรือน้ำตาลจากพืชหรือสัตว์เป็นวัตถุดิบในการหมัก ตัวอย่างของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทนี้ เช่น น้ำตาลเมา กะแซ่ ไซเดอร์ (Cider) ไวน์ผลไม้ ไวน์น้ำผึ้ง

1.3 เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ได้จากข้อ 1.1 และ 1.2 ผสมกันแล้วแต่งสี กลิ่น และรสชาติด้วยตัวยาสมุนไพร หรือผลไม้ ตัวอย่างของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มนี้ เช่น เวอร์มูท (Vermouth) หรือไวน์ ฟันซ์ (Punch Wine)

2. ประเภทหมักและกลั่น (Fermented and Distilled Beverage)

เครื่องดื่มประเภทนี้มักถูกเรียกว่า Spirits เป็นเครื่องดื่มที่ได้จากกระบวนการหมักวัตถุดิบประเภทต่าง ๆ เช่น ข้าว ผลไม้ หรือน้ำตาลกับยีสต์ และเมื่อกระบวนการหมักสิ้นสุดลงจะนำมากลั่นเพื่อแยกน้ำออกทำให้ได้แอลกอฮอล์ในปริมาณสูง ๆ เครื่องดื่มประเภทนี้สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ตามชนิดของวัตถุดิบได้ดังนี้

กลุ่มที่ใช้แป้งหรือธัญพืชเป็นวัตถุดิบ เช่น วิสกี้ (Whisky) หรือวอดก้า (Vodka) ตัวอย่างของวิสกี้ ได้แก่ Black & White, Jim Beam สำหรับในประเทศไทย ได้แก่ แสงโสม แม่โจง และเหล้าโรง (เหล้าขาว)

กลุ่มที่ใช้น้ำตาลจากอ้อยเป็นวัตถุดิบ ได้แก่ รัม (Rum) ชนิดต่าง ๆ เช่น Jamaica Rum และ Demarara Rum กลุ่มที่ใช้ผลไม้หรือน้ำผลไม้วัตถุดิบที่นิยมใช้ ได้แก่ องุ่น โดยจะนำองุ่นมาหมัก และกลั่นเพื่อได้เป็นบรันดี (Brandy) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดนี้เป็นเครื่องดื่มที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย เช่น บรันดีที่ผลิตในประเทศฝรั่งเศสหรือที่เรียกว่า คอนยัค (Cognac) ซึ่งจะมีการผลิตออกมาในหลายชื่อและหลายบริษัทด้วยกัน เช่น Remy Martin, Hennessy, Camus หรือ Martell กลุ่มที่ใช้ส่วนของพืชเป็นวัตถุดิบในการหมัก ได้แก่ ต้นอาการเ่ (Agave Tequilana Webwer) (Blue Varsity) ซึ่งเป็นพืชอวบน้ำ และมีน้ำตาลอยู่ในลำต้นได้ดินสามารถใช้เป็นวัตถุดิบในการหมักเตกิลา (Tequila)

3. ประเภทหมัก – กลั่นและปรุงรส

เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ได้จากกระบวนการหมักกลั่น และจึงนำมาปรุงสี กลิ่น และรสให้ได้ตามต้องการ นิยมใช้ในการปรุงแต่ง หรือผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภท ค็อกเทล (Cocktail) ตัวอย่างเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มนี้ ได้แก่ ยิน/จิน (Gin) และเปปเปอร์มินต์ (Peppermint)

กรมสรรพสามิต, 2551 (อ้างถึงใน ประสงค์สม ปุณยอุปพัทธ์, 2555) ได้จัดแบ่งประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือสุราไว้ดังนี้

1. สุราแช่ คือ สุราที่ยังไม่ได้กลั่นและให้หมายความรวมถึงสุราแช่ที่ได้ผสมกับสุรากลั่นแล้ว แต่มีแอลกอฮอล์ไม่เกิน 15 ดีกรีด้วย เช่น เบียร์ ไวน์ เป็นต้น
2. เบียร์ คือ สุราแช่ที่ทำจากข้าวมอลต์ ดอกฮอปหรือข้าว
3. สุราแช่ผลไม้ คือ สุราที่ทำจากองุ่น แบ่งออกเป็น 2 พวก คือ ทำจากองุ่นเดี่ยวและทำจากองุ่นแดง เป็นต้น
4. สุราแช่พื้นเมือง คือ สุราที่ไม่ได้กลั่น ซึ่งทำจากวัตถุดิบจำพวก น้ำตาล หรือข้าว เช่น กะแช่ อุ สาโท หากทำจากผลไม้ชนิดอื่น จะต้องระบุชนิดของสุรานั้น ๆ ต่อท้าย เช่น ไวน์ สับปะรด ไวน์มังคุด
5. สุรากลั่น คือ สุราที่ได้กลั่นแล้ว และให้ความหมายรวมถึงสุรากลั่นที่ได้ผสมกับสุราแช่แล้ว แต่มีแอลกอฮอล์เกินกว่า 15 ดีกรี
6. สุราขาว คือ สุรากลั่นที่ปราศจากเครื่องย้อมหรือสิ่งผสมปรุงแต่ง มีแอลกอฮอล์ต่ำกว่า 80 ดีกรี
7. สุรากลั่นชุมชน คือ สุรากลั่นชนิดสุราขาว แรงกว่าแอลกอฮอล์เกินกว่า 15 ดีกรี แต่ไม่เกิน 40 ดีกรี

8. สุราผสม คือ สุรากลั่นที่ใช้สุราขาวหรือสุราสามทับมาปรุง แรงกว่าแอลกอฮอล์แต่ต่ำกว่า 80 ดีกรี เช่น เชียงขุน หงส์ทอง แสงทิพย์ เป็นต้น

9. สุราปรุงพิเศษ (แม่โขง) คือ สุรากลั่นที่ทำขึ้นโดยใช้กรรมวิธีพิเศษมีแอลกอฮอล์ต่ำกว่า 80 ดีกรี

10. สุราพิเศษ ได้แก่ วิสกี คือ สุรากลั่นจากธัญพืช เช่น ข้าวมอลต์ ข้าว ข้าวโพด มีการเก็บบ่มน้ำสุรา อย่างน้อย 2 ปี ก่อนปรุงแต่งออกจำหน่าย และบรันดี คือ สุรากลั่นจากไวน์องุ่น

11. สุรากลั่นอย่างอื่น เช่น รัม คือ สุราที่กลั่นจากน้ำตาลหรือกากน้ำตาล

12. สุราสามทับ คือ สุรากลั่นที่มีแอลกอฮอล์ตั้งแต่ 80 ดีกรี ขึ้นไป

นอกจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือสุราตามที่แบ่งประเภทไว้ข้างต้น ยังมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรูปแบบที่กำลังเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่น คือ เหล้าปั่น ทำให้เครื่องดื่มที่ดูแล้วเหมือนน้ำผลไม้ปั่นธรรมดา เนื่องจากรสชาติขมของเหล้าถูกกลบด้วยความหวานของน้ำตาล กลิ่นแอลกอฮอล์ถูกแทนที่ด้วยกลิ่นผลไม้และมีสีอันสวยงาม บรรจุอยู่ในภาชนะรูปแบบต่าง ๆ เช่น แก้ว ถุงพลาสติก เขี่ยอกแก้ว โดยมีการจัดจำหน่ายอย่างเปิดเผยในร้านที่มีการตกแต่งแนวสมัยใหม่ ซึ่งภายในร้านจะมีการจัดบรรยากาศสบาย ๆ และเป็นจุดเริ่มต้นในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งเหล้าปั่นเวลาดื่มจะไม่ใช่เป็นเป้าสายตาถูกตำหนิเหนียนจากสังคมเนื่องจากเหล้าปั่นคล้ายผลไม้ปั่น ไม่มีใครรู้ว่าเครื่องดื่มนี้ผสมแอลกอฮอล์ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น

ประเภทของแอลกอฮอล์นั้นสามารถแบ่งได้ 3 ประเภท ได้แก่ 1) ประเภทที่ได้จากการหมัก 2) ประเภทที่ได้จากการกลั่น 3) ประเภทที่ได้จากการหมัก – กลั่นและปรุงรส ซึ่งในแต่ละประเภทนั้นมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีชื่อเรียกแตกต่างกันไปตามวัตถุดิบ หรือส่วนผสมในการทำเครื่องดื่ม รวมถึงอัตราส่วนของแอลกอฮอล์ที่มีอยู่ในเครื่องดื่มต่าง ๆ ซึ่งในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น จะมีการกำหนดมาตรฐาน (หน่วยดื่มมาตรฐาน) ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมแอลกอฮอล์เพื่อตรวจสอบความเข้มข้นของปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกาย เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ ได้

3. ผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ในสภาพสังคมปัจจุบันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถพบเห็นได้ทั่วไปในสังคม เช่น การเลี้ยงฉลองเลื่อนตำแหน่ง การแต่งงาน วันขึ้นปีใหม่ ในสังคมไทยการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น ส่วนใหญ่จะดื่มเวลาหลังเลิกงาน เพื่อผ่อนคลายความเครียด หรือเวลามีความสุข ความทุกข์ และถ้าดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมากย่อมส่งผลกระทบต่อในด้านต่าง ๆ

3.1 ผลกระทบต่อครอบครัว

การศึกษาเรื่อง ผลกระทบของสุราในฐานะเป็นปัจจัยร่วมการเกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัว พบว่า การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุทำให้ขาดสติ ขาดการควบคุม

อารมณ์ ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทในครอบครัว ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวจากสามีที่ดื่มสุราเป็นประจำ แล้วทำร้ายร่างกายภรรยา เกิดขึ้นร้อยละ 5.7 และภรรยาที่ดื่มสุราเป็นประจำ แล้วทำร้ายร่างกายสามีเกิดขึ้นร้อยละ 6.2 (มูลนิธิเพื่อนหญิง, 2546 อ้างถึงใน พรนภา หอมสินธุ์, 2558)

เด็กในครอบครัวที่มีการดื่มสุราจะมีแนวโน้มเกิดโรคซึมเศร้าสูงกว่าคนในครอบครัวทั่วไป และมีเด็กไทยประมาณ 1 ใน 4 เห็นการดื่มสุราจนเมาของสมาชิกในครอบครัว ส่วนใหญ่เด็กต้องเผชิญหน้ากับคนเมาสุราก่อนอายุ 18 ปี ซึ่งส่งผลกระทบต่อทางร่างกายและจิตใจเกิดปัญหาด้านพฤติกรรม ขาดต้นแบบที่ดีในการดำเนินชีวิต

3.2 ผลกระทบต่อสังคม

การศึกษา เรื่อง ผลกระทบของสุราในฐานะเป็นปัจจัยร่วมการเกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัว พบว่า คดีอาญาและศาลจังหวัดซึ่งมีสาเหตุจากการดื่มสุราเกี่ยวข้องกับความผิดประเภทต่าง ๆ ได้แก่ ทำให้เสียทรัพย์ ร้อยละ 59.1 ความผิดเกี่ยวกับเพศ 34.8 ความผิดต่อร่างกาย ร้อยละ 20.8 บุกรุก ร้อยละ 16.1 และข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 10.5 (มูลนิธิเพื่อนหญิง, 2546 อ้างถึงใน พรนภา หอมสินธุ์, 2558)

3.3 ผลกระทบต่อสุขภาพ

เอทานอล (Ethanol) หรือเอทิลแอลกอฮอล์ (Ethyl Alcohol) ซึ่งเป็นส่วนผสมหลักของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีขนาด โมเลกุลที่เล็ก สามารถละลายน้ำได้ ดูดซึมได้ดีและรวดเร็วในทางเดินอาหาร ดังนั้น ภายหลังจากดื่มเข้าไปเอทานอลจะสามารถแพร่ผ่านผนังเซลล์และกระจายอย่างรวดเร็วไปทุกเซลล์และเนื้อเยื่อทั่วร่างกาย แม้การดื่มไม่มากก็สามารถทำให้ระดับแอลกอฮอล์ในเลือดเพิ่มสูงขึ้นถึง 10 – 20 มิลลิโมล/ลิตร ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบต่อการทำงานของเซลล์ในทันที โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบต่อระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้มีอาการง่วงซึม คลายความกังวล สูญเสียการทรงตัว ผลต่อหัวใจทำให้กล้ามเนื้อหัวใจบีบตัวน้อยลง และผลต่อการคลายตัวของกล้ามเนื้อเรียบ โดยผลกระทบที่เกิดขึ้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับระดับเอทานอลในเลือด

ตารางที่ 2 - 1 ผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตามระดับเอทานอล

ที่มา : <http://www.cbr150club.com/board/index.php?topic=9911.0;wap2>

ระดับเอทานอล มิลลิกรัม/เดซิลิตร	ผลกระทบ
50 – 100	พุดมาก หน้าแดง ประสาทมีการโต้ตอบช้า มองเห็นไม่ดี
101 – 299	มีผลกระทบประสาทส่วนกลางทำให้การตัดสินใจ และการมองเห็นภาพไม่ดี ประสาทตาเริ่มเสื่อม
300 – 500	หมดสติและอาจถึงแก่ชีวิตได้

อาจสรุปได้ว่า ผลกระทบของการดื่มสุรามีผลกระทบทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกายภาพ หรือสภาพร่างกายที่อาจเกิดได้ทั้งเฉียบพลัน เช่น ได้รับความเจ็บหรือเสียชีวิต และเกิดการเรื้อรัง เช่น เป็นโรคความดันโลหิตสูง เส้นเลือดแตก ตีบ ระบบภูมิคุ้มกันผิดปกติ 2) ด้านอารมณ์และจิตใจ เมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปในปริมาณหนึ่งปฏิกิริยาในการตอบโต้จะช้าลงและการควบคุมอารมณ์จะน้อยลงด้วย และถ้าเกิดการเรื้อรังจะส่งผลกระทบต่อระบบความจำ อาจทำให้ความจำเสื่อม ประสาทหลอน 3) ด้านสังคม ซึ่งเมื่อบุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วไม่สามารถควบคุมสภาพร่างกาย อารมณ์และจิตใจได้แล้วนั้น ย่อมส่งผลกระทบในนี้โดยตรง เช่น ไม่สามารถควบคุมสติในการขับรถ ขับรถชนบุคคลอื่นเสียชีวิต การก่อความรุนแรงในครอบครัว ทะเลาะวิวาทซึ่งบางครั้งเกิดจากการไม่มีสติ หรือแม้แต่การที่ต้องเสียทรัพย์สิน เสียหน้าที่การงานจากการดื่มสุราเรื้อรังหรือในปริมาณที่มาก

4. พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา โดยใช้ระบบภูมิสารสนเทศศาสตร์ ภูมิศึกษา โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และโรงเรียนเมืองพิทยา 11 (มัธยมสาธิตพิทยา) มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ

4.1 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งมาตรา 27 และมาตรา 31 รวมถึงบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา 29 ประกอบด้วยมาตรา 41 มาตรา 43 และมาตรา 45 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

หมวด 4 การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา 27 ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

- (1) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา
- (2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา
- (3) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร
- (4) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก
- (5) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
- (6) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
- (7) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชน

โดยทั่วไป

(8) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
มาตรา 29 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์แก่บุคคลดังต่อไปนี้

- (1) บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (2) บุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้

มาตรา 30 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะ
ดังต่อไปนี้

- (1) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ
- (2) การเร่ขาย
- (3) การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย
- (4) ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการการชิง
โชคการชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ หรือแก่
ผู้นำหีบห่อหรือสลากหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ

(5) โดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น
หรือการให้บริการอย่างอื่นแล้วแต่กรณี หรือแจกจ่ายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่าง
ของเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภคเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ รวมถึงการ
กำหนดเงื่อนไขการขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์โดยตรงหรือ
ทางอ้อม

(6) โดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ
คณะกรรมการ

มาตรา 31 ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

(1) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของ
พิธีกรรมทางศาสนา

(2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วย
สถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล

(3) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือ
การจัดเลี้ยงตามประเพณี

(4) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่
พักส่วนบุคคลหรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องดื่มน้ำ
แอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(5) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง
หรือร้านค้าในบริเวณสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

(6) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชน โดยทั่วไป

(7) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

4.2 ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา พ.ศ. 2558 ประกาศ ณ วันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 โดยพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน

อาศัยตามอำนาจในมาตรา 4 และมาตรา 27 (8) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ จึงออกประกาศดังนี้

ข้อ 1 ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณซึ่งอยู่ในระยะ 300 เมตร จากรั้วหรือแนวเขตของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

ข้อ 2 ประกาศนี้ไม่ใช้บังคับ

(1) โรงแรมที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

(2) สถานบริการในเขตพื้นที่ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้

(3) สถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือตัวแทนของผู้ผลิต หรือผู้นำเข้า เฉพาะกรณีการขายให้กับผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตขายสุรตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

ข้อ 3 ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

4.3 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ได้ให้ความหมายของคำว่า “เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส ในพระราชบัญญัตินี้ได้มีกล่าวถึงเด็กกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้ดังนี้

หมวด 2 การปฏิบัติต่อเด็ก มาตรา 26 ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

จำหน่าย แลกเปลี่ยน หรือให้สุราหรือบุหรี่แก่เด็ก เว้นแต่การปฏิบัติทางการแพทย์ หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับ ไม่เกิน 30,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และถ้ามีกฎหมายอื่นที่มีโทษหนักกว่าก็ให้ลงโทษ ตามกฎหมายนั้น

หมวด 4 การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

มาตรา 45 ห้ามมิให้เด็กซื้อหรือเสพสุราหรือบุหรี่ หรือเข้าไปในสถานที่เฉพาะเพื่อการจำหน่ายหรือเสพสุราหรือบุหรี่ หากฝ่าฝืนให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบถามเด็กเพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก และมีหนังสือเรียกผู้ปกครองมาร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือ ว่ากล่าวตักเตือนให้ทำทัณฑ์บน หรือมีข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับวิธีการและระยะเวลาในการจัดเด็กทำงานบริการสังคม หรือทำงานสาธารณะประโยชน์และอาจวางข้อกำหนดให้ผู้ปกครองปฏิบัติข้อใดข้อหนึ่ง หรือหลายข้อหรือวางข้อกำหนดอื่นเพื่อแก้ไข หรือป้องกันมิให้เด็กกระทำผิดขึ้นอีกได้

4.4 พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ให้ความหมายของ “สถานบริการ” ว่า สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการ โดยหวังประโยชน์ในการค้า ดังต่อไปนี้

- (1) สถานต้นน้ำหรือรองน้ำ ประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีหญิงพาดนอร์บริการ
- (2) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีหญิงบำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า หรือโดยมีที่สำหรับพักผ่อนหลับนอนหรือมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า
- (3) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัวซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า
- (4) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง

มาตรา 7 อาคารหรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการตามมาตรา 4 ต้อง

- (1) ไม่อยู่ใกล้วัด สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียน หรือสถานศึกษา โรงพยาบาล สถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สโมสรเยาวชน หรือหอพักกฎหมายว่าด้วยหอพัก ในขนาดที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าวแล้ว
- (2) ไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

- (3) มีทางถ่ายเทอากาศสะดวก

มาตรา 16 ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ

- (1) รับผู้ที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าทำงานสถานบริการ
- (2) ยอมให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

พฤติกรรมของวัยรุ่น

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวัยรุ่น

1.1 ความหมายของวัยรุ่น

Roger, 1972 (อ้างถึงใน ยุพดี ศิริวรรณ, อัจฉรา จรัสสิงห์, ธรณินทร์ กองสุข, สมัย ศิริทองถาวร และบารมี จรัสสิงห์, 2549) กล่าวว่า วัยรุ่น (Adolescence) มาจากคำในภาษาละตินว่า

“Adolescere” ซึ่งแปลว่า “การก้าวไปสู่วุฒิภาวะ” (To Grow Into Maturity) หรือเป็นวัยที่มีการพัฒนาทางด้านทัศนคติ ความเชื่อ และการปรับตัวทางด้านสังคมของบุคคลจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ อังค์กรอนามัยโลก, 1997 (อ้างถึงใน ยุพดี ศิริวรรณ และคณะ, 2549) ได้กำหนดว่า วัยรุ่น (Adolescence) คือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 10 – 19 ปี และยังสามารถให้ความหมายว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการทางร่างกาย ตั้งแต่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศ กระทั่งมีวุฒิภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์ พัฒนาด้านจิตใจ โดยเปลี่ยนแปลงจากเด็กเป็นผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจโดยจากการพึ่งพาครอบครัวมาเป็นผู้ที่สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ของตนเอง

ดวงใจ กษานติกุล. (2536) ให้ความหมายของวัยรุ่นว่า ช่วงชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย จากวัยเด็กไปเป็นผู้ใหญ่ โดยเริ่มจากการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย ตามด้วยการเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจและสังคม

สุพัตรา สุภาพ, 2543 (อ้างถึงใน ยุพดี ศิริวรรณ และคณะ, 2549) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนจากวัยเด็ก ไปสู่วัยผู้ใหญ่ เป็นวัยที่อยู่ระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ หรือเป็นวัยที่ย่างเข้าสู่วัยหนุ่มสาว เป็นวัยที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อความจริงใจด้านอื่น ๆ

อาจสรุปได้ว่า วัยรุ่น หมายถึง ช่วงอายุของบุคคลทั้งหญิงและชายที่มีอายุระหว่าง 12 – 19 ปี ที่มีการเจริญเติบโตทั้งทางด้านร่างกายที่มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงส่วนสูง น้ำหนัก การเพิ่มขนาดของอวัยวะต่าง ๆ ด้านอารมณ์ที่มีความหลากหลายมากขึ้น เช่น อารมณ์สุข ทุกข์ ความรัก ความสนุกสนาน ความกลัว ความวิตกกังวล หรือแม้แต่อารมณ์ที่รุนแรง อ่อนไหว ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ มีอารมณ์ค้าง และด้านสังคมที่มีการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นหรือในลักษณะของกลุ่มเพื่อน

1.2 การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น

Hurlock, 1973 (อ้างถึงใน ยุพดี ศิริวรรณ และคณะ, 2549) จัดแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นไว้ ดังนี้

1) วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence) วัยรุ่นหญิง อายุระหว่าง 13 – 17 ปี วัยรุ่นชาย อายุระหว่าง 14 – 17 ปี

2) วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) ทั้งวัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชายอายุระหว่าง 17–18 ปี ดวงใจ กษานติกุล (2536) ได้แบ่งวัยรุ่นตามพัฒนาการและช่วงอายุ ดังนี้

1) วัยรุ่นตอนต้น (Pubertal Phase) เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายมาก ซึ่งมีช่วงเวลายาวนานประมาณ 2 ปี ส่วนใหญ่อายุ 11 – 13 ปี จะมีความคิดหมกมุ่นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย จนทำให้อารมณ์แปรปรวน

2) วัยรุ่นตอนกลาง (Transitional Phase) ช่วงอายุ 14 – 16 ปี เป็นวัยที่ยอมรับสภาพร่างกายที่เป็นหนุ่มสาวได้แล้ว มีความคิดลึกซึ้ง (Abstract) จึงหันมาใฝ่หาอุดมการณ์และเอกลักษณ์ของตนเองเพื่อความเป็นส่วนตัวของตนเอง และพยายามเอาชนะความผูกพันเพราะยึดพึ่งพิงบิดามารดา

3) วัยรุ่นตอนปลาย (Adolescence Phase) ช่วงอายุ 17 – 19 ปี เริ่มจากมีการเจริญเติบโตเข้าสู่วัยหนุ่มสาว (Puberty) เป็นเวลาของการฝึกอาชีพ ตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสม และมีความสัมพันธ์แบบผูกพันแน่นแฟ้น (Intimacy)

วัยรุ่น คือ คนหนุ่มสาว เด็กวัยทีนเอง (Teenage หมายถึง วัยที่อายุเป็นตัวเลขลงท้ายด้วยคำในภาษาอังกฤษว่า -teen คือ ตัวเลข 13 – 19)

1.3 พัฒนาการของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงทางพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งถ้าได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมจะทำให้พัฒนาการต่างเป็นไปอย่างมีระบบและส่งผลต่อการเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าไม่มีการเอาใจใส่ในเรื่องดังกล่าวย่อมส่งผลเสียในด้านต่าง ๆ พัฒนาการของวัยรุ่นที่สำคัญ 4 ด้าน ได้แก่

1.3.1 พัฒนาการทางด้านร่างกาย

วัยรุ่น จะมีพัฒนาการทางด้านร่างกายรวดเร็วมาก อัตราการเจริญเติบโตทางร่างกายอย่างรวดเร็ว น้ำหนักจะเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 50 และส่วนสูงจะเพิ่มขึ้นอัตราร้อยละ 25 (Sidney, 1977 อ้างถึงใน ยุพดี ศิริวรรณ และคณะ, 2549) เพศหญิงจะมีทรวงอก สะโพกผาย และเริ่มมีประจำเดือน ส่วนเพศชายมีเสียงแตกห้าวใหญ่ มีหนวดเครา มีขนตามแขนขา ลำตัว กล้ามเนื้อ และกระดูกจะเพิ่มขนาดและความแข็งแรง รูปร่างเปลี่ยนแปลงไป ต่อมาไขมันที่หน้าจะจับไขมันมากขึ้น ทำให้เป็นสิว ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลต่อจิตใจ และการปรับตัวในกลุ่มเพื่อนวัยรุ่นอย่างมาก (ศิริธรรม ฐานะภูมิ, 2535)

1.3.2 พัฒนาการทางด้านอารมณ์

การเปลี่ยนแปลงและการเจริญเติบโตทางด้านร่างกายของวัยรุ่น มีผลกระทบต่อแบบแผนและอารมณ์ของวัยรุ่น ซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกสับสน สองจิตสองใจในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ค่อนข้างง่าย และอาจมีกิริยาต่อต้านก้าวร้าว เนื่องจากมีความเครียดและความกังวลต่อการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย นอกจากนั้นยังต้องปรับตัวกับความต้องการของผู้ใหญ่ที่มีทำที่ต่อตนเองเปลี่ยนไป การปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อนและเพื่อนต่างเพศ ความสับสนว่าตนเองจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ (อัมพร เบญจพลพิทักษ์, 2546 อ้างถึงใน ยุพดี ศิริวรรณ และคณะ, 2549)

รวมถึงลักษณะเฉพาะทางอารมณ์ของวัยรุ่น คือ ความรู้สึกที่แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ อารมณ์สุขและอารมณ์ทุกข์ ความรัก ความร่าเริง สนุกสนานเป็นอารมณ์สุข ความกลัว ความกังวลใจ ความวิตกกังวล ความโกรธเป็นทุกข์

ฮอลล์ (G.Stanley Hall) (อ้างถึงใน ยุพดี ศิริวรรณ และคณะ, 2549) ได้ศึกษา ลักษณะอารมณ์ของเด็กวัยรุ่นแล้วสรุปว่า อารมณ์ของเด็กวัยรุ่นเหมือน “พายุบูแคม” (Storm and Stress) (R.E Muuss, 1962 : 34 อ้างถึงใน ยุพดี ศิริวรรณ และคณะ, 2549) ซึ่งหมายถึง อารมณ์ต่อไปนี้

1.3.2.1 อารมณ์รุนแรง หมายถึง การแสดงออกของอารมณ์มากเมื่อได้รับความกระทบกระเทือนใจเพียงเล็กน้อย เช่น เมื่อพ่อแม่ขัดใจ อาจจะแสดงออกด้วยการหนีออกจากบ้าน ฆ่าตัวตาย เป็นต้น

1.3.2.2 อารมณ์ที่อ่อนไหว ไม่คงที่ เกิดง่ายและหายเร็ว

1.3.2.3 ควบคุมการแสดงออกของอารมณ์ไม่ค่อยได้

1.3.2.4 มักมีอารมณ์ค้าง

1.3.3 พัฒนาการทางด้านสติปัญญา

จากการพัฒนาทางด้านร่างกายของวัยรุ่นอย่างเต็มที่รวดเร็ว ทำให้สมองมีการเติบโตและพัฒนาการอย่างเต็มที่ทั้ง 2 ด้าน ประกอบกับการพัฒนาประสิทธิภาพทางสติปัญญาอย่างมาก ผ่านระบบการศึกษา เริ่มมีปรัชญาชีวิต เพียงแต่ยังขาดประสบการณ์ มุ่งค้นหาตัวตนของตนเอง เริ่มรู้จักใช้ชีวิตอย่างลึกซึ้ง มีความคิดเพื่อฝันอยู่บ้าง แต่ความคิดเป็นนามธรรมมากขึ้น สามารถเข้าใจคำจำกัดความที่เป็นนามธรรมได้ สามารถเชื่อมโยงหาเหตุผลมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ได้มากขึ้น (Castiglia & Harbin, 1992 อ้างถึงใน ยุพดี ศิริวรรณ และคณะ, 2549)

พัฒนาการทางความคิดตามแนวคิดของเพียเจท์ (Piaget, 1958 cited in Lefrancois, 1996 อ้างถึงใน ลิจิต กาญจนภรณ์, 2550) เด็กวัยรุ่นพัฒนาความคิดจากความคิดแบบรูปธรรม (Concrete) มาจากวัยเด็กมาสู่กระบวนการพัฒนาความคิดแบบเป็นเหตุผล เป็นรูปแบบชัดเจน (Cognitive Thought Phase หรือ Formal Operation Period) ซึ่งมีลักษณะเด่นคือ สามารถคิดอย่างมีเหตุผลโดยไม่ใช้วัตถุเป็นสื่อ มีการคิดแบบใช้ตรรกะจากเงื่อนไขที่กำหนด การคิดแบบใช้เหตุผลเชิงสัดส่วน การคิดแบบแยกตัวแปรเพื่อสรุปผล การคิดแบบใช้เหตุผลสรุปเป็นองค์รวม คาดการณ์อนาคตได้โดยมองย้อนอดีต (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2538 ; ทิพย์ภา เศษฐ์เชาวลิต, 2541 อ้างถึงใน ยุพดี ศิริวรรณ และคณะ, 2549)

ความคิดแบบตัวเองเป็นศูนย์กลางในวัยรุ่น (Adolescent Egocentrism) คือ จะคิดว่าพฤติกรรมของตนถูกเฝ้ามองจากบุคคลอื่น ให้ความใส่ใจอย่างมากต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ของบุคคลอื่น (The Imagination Audience) โดยเฉพาะในเรื่องการแต่งกาย ทรงผม และรูปร่างของตน วัยรุ่น

มักคาดหวังว่าสิ่งที่ตนแสดงออกว่าสนใจ ชอบ บุคคลอื่นจะต้องรู้สึกเช่นนั้นด้วย และวัยรุ่นมีความคิดฝัน มีจินตนาการว่าตนเป็นคนเก่ง (Hero) และมีโลกส่วนตัว (The Personal Fable)

1.3.4 พัฒนาการทางด้านสังคม

วัยรุ่นจะมีความต้องการอย่างรุนแรงที่จะทำให้ตนเป็นที่ยอมรับนับถือของเพื่อน ๆ และบุคคลในสังคม วัยรุ่นจะพยายามอย่างสุดความสามารถเพื่อจะเอาชนะใจเพื่อนฝูง ดังจะสังเกตได้จาก การแต่งตัวที่พิถีพิถันเป็นพิเศษ การเอาใจใส่ในกิจวัตรทำทางของตนเอง และบุคคลในครอบครัวที่มากขึ้นเป็นพิเศษ ในบางกรณีวัยรุ่นต้องการให้ผู้ใหญ่ยอมรับว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ แต่ในบางขณะก็ยังคงอยากเป็นเด็กที่ไม่ต้องมีความรับผิดชอบ ทำให้วัยรุ่นเกิดความสับสนในบทบาทหน้าที่ของตนเองในสังคม ในบางครั้งก็อยากเป็นผู้ใหญ่ที่มีอิทธิพลต่าง ๆ ในสังคม ความสับสนนี้ทำให้วัยรุ่นมีการจับกลุ่มกันเอง สร้างลักษณะเฉพาะของกลุ่ม มีค่านิยมของกลุ่ม จะเข้าหากกลุ่มเพื่อนซึ่งมักจะเป็นเพศเดียวกันเพื่อจะได้เป็นอิสระจากครอบครัว และในขณะเดียวกันก็อาจถูกเพื่อนชักจูงให้ลองทำสิ่งทีอาจเป็นผลเสียต่อสุขภาพและอนาคต พฤติกรรมเสี่ยงซึ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ ได้แก่ การสูบบุหรี่ ดื่มสุรา การใช้สารเสพติด การขับขี่ยานพาหนะอย่างอันตรายต่อตนเองและสังคม (จันทร์ทิศา พุกษานานนท์, 2537)

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น

แนวคิดพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น

(A Conceptual Framework for Adolescent Risk Behavior)

พฤติกรรมเสี่ยง หมายถึง พฤติกรรมที่ทำแล้วเสี่ยงต่อการเสียชีวิต พิการ มีผลเสียต่อสุขภาพอนามัย ทั้งทางตรงและทางอ้อม (จันทร์ทิศา พุกษานานนท์, 2537)

Jessor. (อ้างถึงใน พรนภา หอมสินธุ์, 2558) ได้พัฒนารอบแนวคิดพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น โดยใช้ทฤษฎีทางระบาดวิทยา และจิตสังคมเป็นหลักในการพัฒนารวมทั้งปรับปรุงจากทฤษฎีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (Problem – Behavior Theory) กรอบแนวคิดนี้พยายามอธิบายถึงสาเหตุของการที่วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น โดยแสดงให้เห็น โยงใยสาเหตุของปัญหา (Web of Causation) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

- 1) ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของปัญหา
- 2) พฤติกรรมเสี่ยง
- 3) ผลลัพธ์ของพฤติกรรม

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของปัญหาประกอบด้วย 5 กลุ่มปัจจัย ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ทั้งปัจจัยเสี่ยง (Risk Factors) ซึ่งเป็นปัจจัยชักนำให้วัยรุ่นก้าวเข้าสู่พฤติกรรมเสี่ยง และปัจจัยป้องกัน (Protective Factors) เป็นปัจจัยที่ช่วยป้องกันวัยรุ่นจากพฤติกรรมเสี่ยง ดังนี้

- 1) ปัจจัยด้านร่างกายหรือกรรมพันธุ์ (Biology/ Genetics) เช่น เพศ ประวัติการคิดเหตุนครอกรวน พันธุกรรม ระดับสติปัญญา สภาพความสมบูรณ์ของร่างกาย เป็นต้น
- 2) ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคม (Social Environment) เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจของ

ครอบครัว ความสัมพันธ์กับครอบครัว แหล่งข้อมูล แหล่งประโยชน์ต่าง ๆ เป็นต้น

3) ปัจจัยการรับรู้ต่อสิ่งแวดล้อม (Perceived Environment) เช่น การรับรู้แบบอย่างจากพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อน การรับรู้บรรทัดฐานทางสังคม เป็นต้น

4) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ (Personality) เช่น ความรู้สึกมีค่าในตนเอง การให้ความสำคัญต่อสุขภาพ บุคลิกลักษณะ เป็นต้น

5) ปัจจัยด้านพฤติกรรม (Behavior) เช่น การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาหรือกิจกรรมในโรงเรียน เป็นต้น

กลุ่มปัจจัยต่าง ๆ ส่งผลกระทบซึ่งกันและกันและเชื่อมโยงไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงได้วัยรุ่นที่มาจากครอบครัวยากจน ทำให้เขาต้องอยู่ท่ามกลางความขัดแย้งของครอบครัวเพื่อการค้นหาเลี้ยงชีพให้มีชีวิตอยู่รอด อาจจะส่งผลให้เขาเป็นคนเก็บตัว รู้รู้ในคุณค่าของตนเองน้อยและถูกชักนำจากเพื่อนให้มีพฤติกรรมเสี่ยงได้ง่าย

ปัจจัยทั้ง 5 กลุ่มดังกล่าวข้างต้นเป็นสาเหตุที่นำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น โดยพฤติกรรมเสี่ยงที่เกิดขึ้นในวัยรุ่นสามารถแบ่งออกได้ 3 กลุ่ม คือ

1) พฤติกรรมที่สร้างปัญหา (Problem Behavior) เช่น เกร เมาแล้วขับ การทำสิ่งผิดกฎหมายต่าง ๆ เป็นต้น

2) พฤติกรรมที่ส่งผลต่อสุขภาพ (Health Related Behavior) เช่น การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย เป็นต้น

3) พฤติกรรมเกี่ยวกับโรงเรียน (School Behavior) เช่น การหนีเรียน การเลิกเรียนกลางคัน เป็นต้น

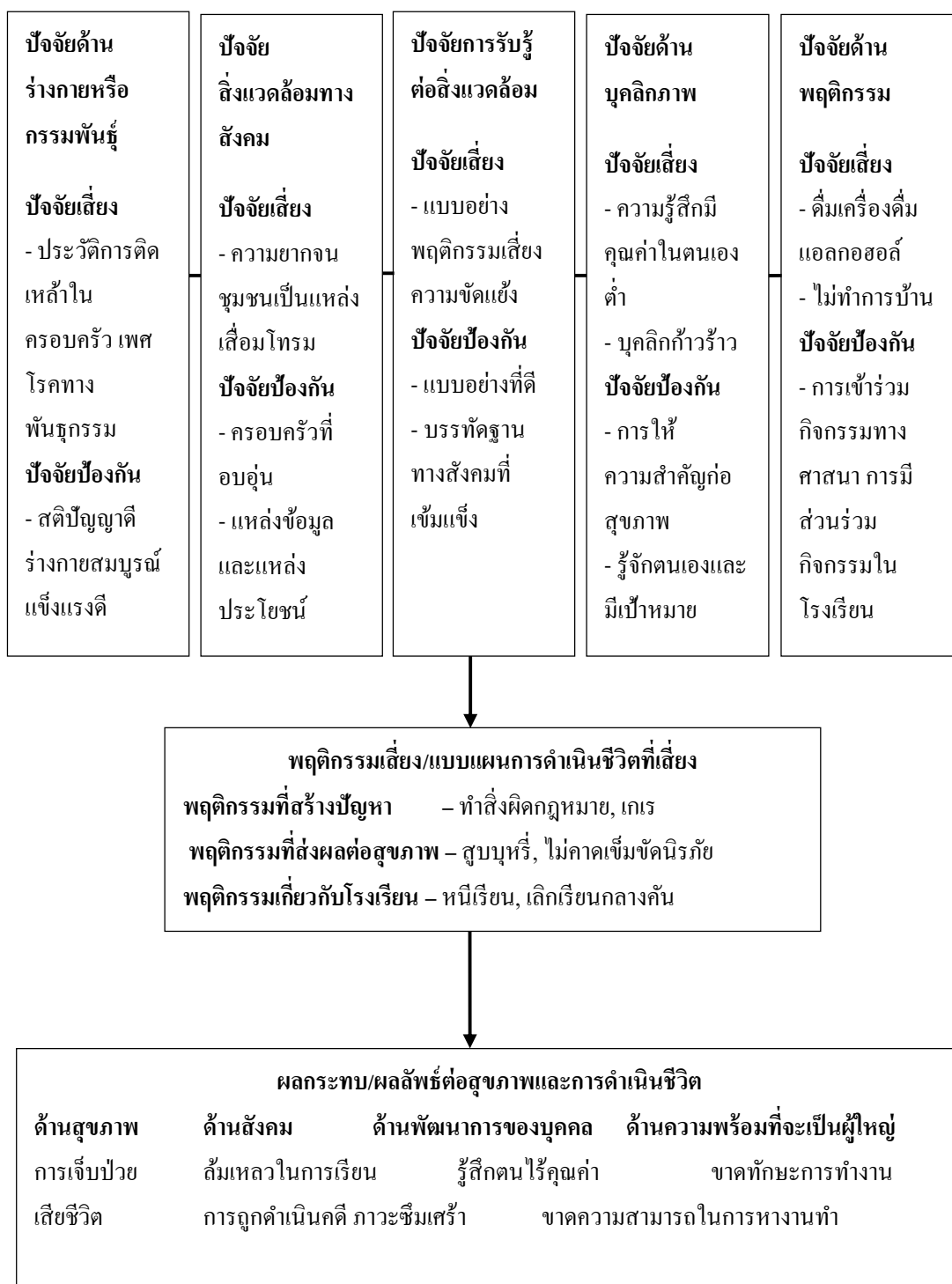
วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเสี่ยงเหล่านี้ ถือว่าเป็นวัยรุ่นที่มีความเสี่ยง (at Risk) ซึ่งจะมีระดับของความความเสี่ยงแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับว่ากระทำพฤติกรรมเสี่ยงนั้นมากน้อยหรือบ่อยเพียงใด มีพฤติกรรมเสี่ยงพฤติกรรมเดียวหรือหลายพฤติกรรม ระยะเวลาของการมีพฤติกรรมเสี่ยงนั้นมากหรือบ่อยเพียงใด และมีพฤติกรรมเชิงป้องกันปกป้องในขณะเดียวกันหรือไม่ เด็กวัยรุ่นที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และหนีเรียนเป็นประจำ โดยทำมาเป็นเวลานานแล้วตั้งแต่อยู่ประถมศึกษา ทำให้โดนผู้ปกครองลงโทษเป็นประจำมีความเสี่ยงในระดับรุนแรงมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่ดื่มแอลกอฮอล์เป็นบางครั้งโดยเพิ่งเริ่มดื่มเมื่อไม่นานมานี้และอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น

พฤติกรรมเสี่ยงที่เกิดขึ้นนี้ก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่กระทบหรือขัดขวางต่อพัฒนาการของวัยรุ่นทั้งด้านสุขภาพและการดำเนินชีวิต ได้แก่ 1) ด้านสุขภาพ (Health) เช่น การเจ็บป่วย เสียชีวิต 2) ด้านสังคม (Social Roles) เช่น การประสบความล้มเหลวในการเรียน การถูกดำเนินคดี การถูกแปลกแยกจากสังคม 3) ด้านพัฒนาการของบุคคล (Personal Development) เช่น รู้สึกตนไร้คุณค่า ภาวะซึมเศร้าและฆ่าตัวตาย และ 4) ด้านความพร้อมที่จะเป็นผู้ใหญ่ (Preparation for Adulthood)

เช่น ขาดทักษะในการทำงาน ขาดความสามารถในการหางานทำหรือทำงานได้สำเร็จ ตัวอย่างเช่น เมื่อวัยรุ่นสูบบุหรี่หรือผสมกัญชา นอกจากจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพปอดแล้ว ยังเป็นความผิดทางคดีอาญาถูกจับกุม และทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่ ไม่ได้ไปโรงเรียน หมดอนาคตซึ่งอาจก่อให้เกิดความรู้สึกผิดและซึมเศร้าได้ อย่างไรก็ตามถึงแม้การมีพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่นจะส่งผลกระทบต่อส่วนใหญ่ในเชิงลบต่อวัยรุ่น แต่พฤติกรรมเสี่ยงสามารถส่งผลกระทบในเชิงบวกได้เช่นกัน เช่น การสูบบุหรี่ ทำให้เป็นที่ยอมรับและชื่นชมของกลุ่มเพื่อน รับรู้ว่าคุณโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว ซึ่งเป็นเรื่องที่วัยรุ่นให้ความสำคัญและมีความหมายกับวัยรุ่นมาก

แนวคิดนี้แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของสาเหตุการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่นซึ่งมีที่มาจากหลายปัจจัยจากตัววัยรุ่นเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม อันนำไปสู่ผลลัพธ์ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพและการดำเนินชีวิต ซึ่งจะส่งผลต่อกันทั้งทางตรงและทางอ้อมผ่านปัจจัยอื่น ๆ

แนวคิดนี้แสดงให้เห็นถึงปัจจัยเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากตนเองและสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ทั้งด้านกายภาพของร่างกาย และสภาพครอบครัวสังคมที่วัยรุ่นอาศัยอยู่ ซึ่งเป็นตัวขัดเกลานิสัย พฤติกรรมการแสดงออกของวัยรุ่น ซึ่งถ้าวัยรุ่นได้รับปัจจัยเสี่ยงอยู่บ่อยครั้ง วัยรุ่นจะแสดงพฤติกรรมหรือแบบแผนการดำเนินชีวิตที่เสี่ยงออกมาทั้งในครอบครัว กลุ่มเพื่อน โรงเรียนและสังคม ซึ่งเมื่อการที่วัยรุ่นแสดงพฤติกรรมที่เสี่ยงออกมาแล้วมีบุคคลคอยชี้แนะเพื่อปรับพฤติกรรมให้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนที่เป็นเหตุปัจจัยหลักของการแสดงออกทางพฤติกรรม ถ้าเพื่อนคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันในทางที่ดีย่อมส่งผลให้วัยรุ่นแสดงพฤติกรรมที่ดีออกมา แต่ถ้ากลุ่มเพื่อนที่ไม่ดีมีพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงและไม่มีการตักเตือนย่อมส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นได้ ซึ่งทำให้พัฒนาการในช่วงวัยรุ่นอาจเปลี่ยนแปลงไปไม่สมบูรณ์ได้

ภาพที่ 2 – 3 แนวคิดพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น ดัดแปลงจาก A Conceptual Framework for Adolescent Risk Behavior (Jessor, 1991, อ้างถึงใน พรนภา หอมสินธุ์, 2558)

Biopsychosocial Model of Risk – taking Behavior

วัยรุ่นเป็นช่วงชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งทางด้านเพศ สติปัญญา อารมณ์และสังคม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการเจริญเติบโต และวุฒิภาวะที่เพิ่มมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็เพิ่มโอกาสในการก้าวเข้าสู่พฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ รวมทั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการสูบบุหรี่มากขึ้นด้วย ที่สำคัญคือ พฤติกรรมเสี่ยงที่เกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่นนี้มักจะกลายเป็นพฤติกรรมที่ปัญหาเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ (Beyth –Marom & Fischhoff, 1977 อ้างถึงใน พรนภา หอมสินธุ์, 2558) พฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นเกิดจากปัจจัยหลายปัจจัยร่วมกันทั้งด้านร่างกายชีวภาพ จิตใจ และสังคมหรือสิ่งแวดล้อม แต่พบว่าทฤษฎีหลายทฤษฎีอธิบายปรากฏการณ์ดังกล่าวได้โดยให้ความสำคัญเพียงมิติหนึ่ง และได้จำลองพฤติกรรมเสี่ยงตามแนวคิดชีวิตจิตสังคมขึ้น โดยเชื่อว่า กรอบแนวคิดที่สามารถอธิบายพฤติกรรมเสี่ยงได้อย่างสมบูรณ์ต้องประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ เช่น ปัจจัยภายในตัวบุคคล ปัจจัยภายนอกตัวบุคคล และปัจจัยกระตุ้น (Sales & Irwin, 2009 อ้างถึงใน พรนภา หอมสินธุ์, 2558)

ปัจจัยจากภายในบุคคล (Endogenous Factors)

ปัจจัยจากภายในบุคคล ได้แก่ ปัจจัยด้านร่างกาย เช่น เพศ พันธุกรรม ฮอร์โมน วุฒิภาวะทางสติปัญญา และปัจจัยด้านจิตใจ เช่น ภาวะซึมเศร้า การรับรู้คุณค่าตนเอง บุคลิกภาพกระตือรือร้น ขอบความท้าทาย ความต้องการพึงพา เป็นต้น

ด้วยเทคโนโลยีในปัจจุบัน พบว่าลักษณะของยีนบางส่วนสามารถบ่งบอกภาวะโรคพิษสุราเรื้อรังได้ (Alcoholism) เด็กฝาแฝดที่เกิดจากพ่อแม่ที่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง แม้จะถูกเลี้ยงดูโดยคนปกติก็มีโอกาสเสี่ยงสูงที่จะเป็นโรคดังกล่าวเช่นเดียวกับพ่อแม่ วัยรุ่นหญิงที่โตเป็นสาวเร็วกว่าปกติมีโอกาสเริ่มต้นมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น มีการป้องกันการตั้งครรภ์ลดลงและมีจำนวนคู่นอนเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อมและการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่าง ๆ ตามมา วัยรุ่นที่มีพัฒนาการทางสติปัญญาช้า จะส่งผลต่อความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจ การวางแผนและการควบคุมตนเองได้น้อย ตลอดจนวัยรุ่นที่มีบุคลิกภาพแบบกระตือรือร้นอยากรู้ อยากเห็น มีความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองน้อย และมีภาวะซึมเศร้า จะเพิ่มโอกาสเสี่ยงต่อการก้าวเข้าสู่พฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ของวัยรุ่น

ปัจจัยจากภายนอกตัวบุคคลหรือปัจจัยทางสังคม (Exogeneous Factors)

ปัจจัยจากภายนอกตัวบุคคลหรือปัจจัยทางสังคม ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว ผลลัพธ์ที่เกิดจากการเรียน การเลี้ยงดูพ่อแม่ ฐานะทางบ้าน พฤติกรรมเสี่ยงของพ่อแม่ การยอมรับพฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อน การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาหรือโรงเรียน เป็นต้น

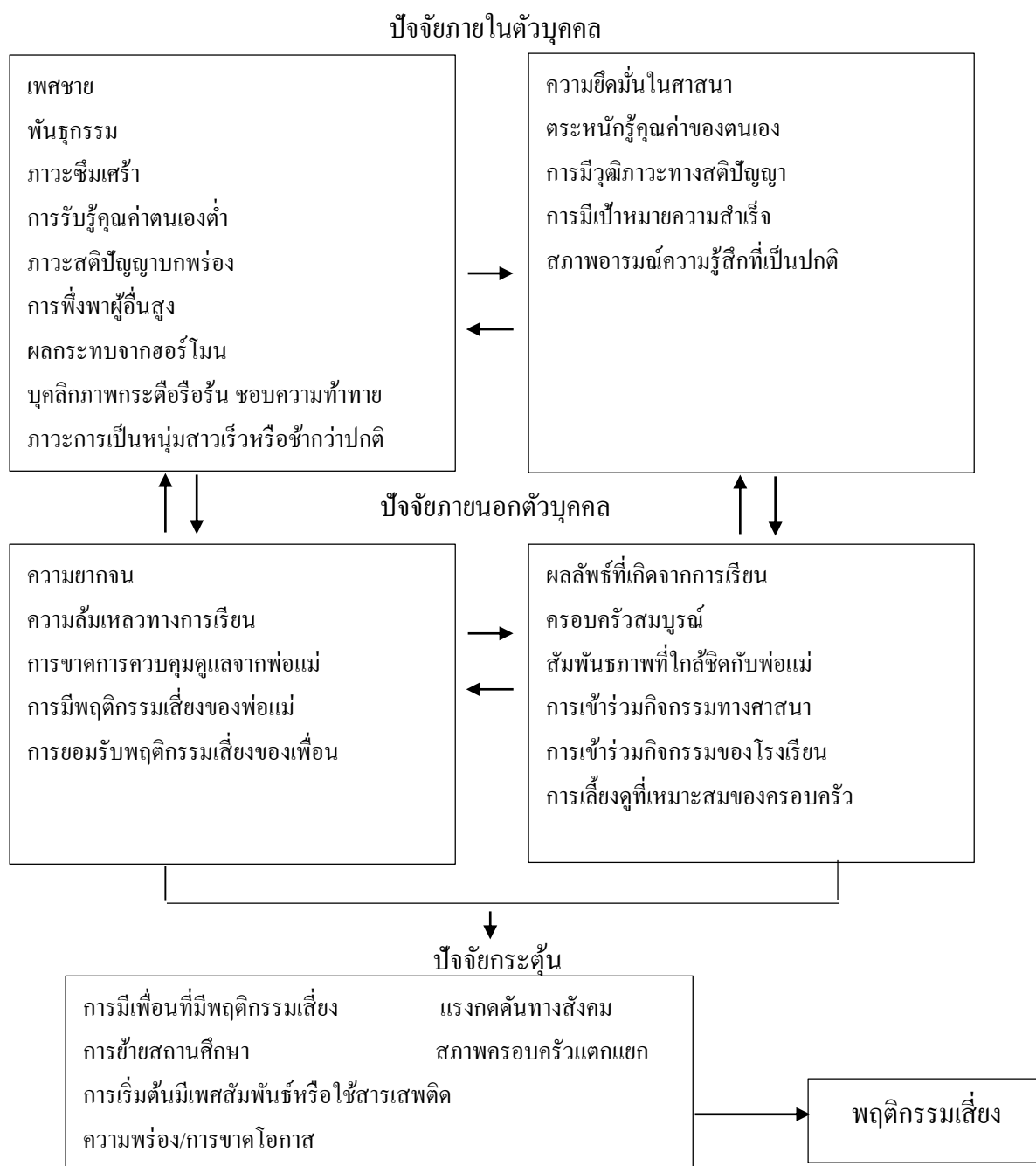
สิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะอย่างยิ่งพ่อแม่และเพื่อนเป็นบุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นอย่างยิ่ง จากการศึกษาพบว่าพ่อแม่มีพฤติกรรมเสี่ยงและมีทัศนคติที่ติดต่อกับพฤติกรรม

เสียงทำให้เด็กเรียนรู้และเลียนแบบจากพ่อแม่ สัมพันธภาพที่ไม่ดีกับพ่อแม่ การเลี้ยงดูแบบขาดการอบรมหรือดูแลจากพ่อแม่ เพิ่มโอกาสมีพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น อย่างไรก็ตาม ในช่วงวัยรุ่นนี้ อิทธิพลของพ่อแม่จะถูกลดความสำคัญลงแทนกลุ่มเพื่อน อิทธิพลของเพื่อนที่มีมากจะนำไปสู่การพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นได้ง่าย ทั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด และการมีเพศสัมพันธ์ เพราะวัยรุ่นมักต้องการมีพฤติกรรมเหมือนเพื่อน ๆ ในกลุ่ม รวมทั้งสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัววัยรุ่น ได้แก่ การเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้ง่าย ค่านิยมความเชื่อของสังคม บริบทของชุมชนที่มีความแตกต่างกัน เป็นต้น

ปัจจัยกระตุ้น (Precipitating Factors)

ปัจจัยกระตุ้น หรือสถานการณ์อื่น ๆ ทั้งจากภายในตนเองหรือภายนอกตน ได้แก่ การมีพฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อน สภาพครอบครัวที่แตกแยก การย้ายสถานศึกษา ความกดดันจากสังคม การมีพฤติกรรมทางเพศและการใช้สารเสพติด และการขาดโอกาสทางสังคม ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงมากขึ้น

แนวคิดนี้เป็นการศึกษาปัจจัยเสี่ยงของวัยรุ่นที่เน้นด้านชีวิตจิต คือ การศึกษาปัจจัยทางด้านร่างกายและจิตใจซึ่งถือว่าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ร่างกายมีผลต่อจิตใจ จิตใจมีผลต่อร่างกายที่จะแสดงพฤติกรรมหรืออารมณ์ออกมา ซึ่งมีทั้งปัจจัยในตัวบุคคล ปัจจัยภายนอกบุคคล และสิ่งเร้าหรือปัจจัยที่คอยกระตุ้น ซึ่งเมื่อสภาพร่างกายสมบูรณ์พร้อมทุกอย่างย่อมแตกต่างจากวัยรุ่นที่มีสภาพร่างกายไม่สมบูรณ์ ส่งผลกระทบต่อจิตใจ ถ้าวัยรุ่นมีจิตใจที่เข้มแข็งการแสดงพฤติกรรมนั้นจะออกมาในแนวทางที่ดี แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าวัยรุ่นมีสภาพจิตใจที่อ่อนแอ การฝ่าฝืนอุปสรรค คิดว่าตนเองไม่สามารถทำอะไรได้ มองคุณค่าในตัวเองต่ำ อาจส่งผลให้พฤติกรรมของวัยรุ่นแย่ลง และจะหันไปมองเพื่อนวัยเดียวกันที่มีมุมมองในทางเดียวกันคือวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมในกลุ่มเสียงแน่นอนว่ากลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ต้องการแสดงออก เพื่อให้คนในสังคมยอมรับแต่การกระทำหรือแสดงพฤติกรรมนั้นไม่เหมาะสม

ภาพที่ 2 – 4 แบบจำลองพฤติกรรมเสี่ยงตามแนวคิดชีวิตสังคม

(ที่มา : Irwin & Ryan, 1989; Irwin & Millstein, 1986 cited in Sales & Irwin, 2009

อ้างถึงใน พรนภา หอมสินธุ์, 2558)

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การเลือกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุคคลที่ดื่มนั้นจะต้องได้รับแรงกระตุ้นหรือการเลือก

ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการตัดสินใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

3.1 ปัจจัยทางสังคม

3.1.1 ปัจจัยทางกายภาพและความสะดวกสบายในการติดต่อคมนาคม ในการ ทบสวนประวัติการดื่มน้ำดื่มแอลกอฮอล์พบว่า การดื่มน้ำแอลกอฮอล์ได้แพร่กระจายไปอย่างรวดเร็วเมื่อมีทางรถไฟเชื่อมระหว่างเมือง ความสามารถในการขนส่งและความสะดวกในการขนส่ง ทำให้ประชาชนรู้จักเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้มากขึ้น เร็วขึ้น และมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หลายชนิด ให้ประชาชนได้ทดลอง ส่วนปัจจุบันความสะดวกในการขนส่งทางบกและอากาศทำให้ผู้บริโภคมีโอกาสดื่มน้ำได้ง่ายขึ้น

3.1.2 ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมการเมืองและเศรษฐกิจ การเข้าถึงสื่อมวลชน ของบริษัทที่ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นสามารถเข้าถึงตัวผู้ผลิตได้ง่าย และมีการโฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ทั้งทางสื่อโทรทัศน์ สื่อสำนักพิมพ์ต่างๆ รวมถึงในโซเชียลมีเดีย ซึ่งเปิดโอกาสบุคคลได้ รู้จักเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทต่างๆ

3.2 ปัจจัยทางวัฒนธรรม

บทบาทของวัฒนธรรมที่มีต่อการดื่มน้ำดื่มแอลกอฮอล์นั้นว่ามีอยู่ไม่น้อย ด้วย วัฒนธรรมเป็นโครงสร้างหลักกำหนดแบบแผนการดำเนินชีวิตของบุคคลว่าบุคคลนั้นจะเลือก บริโภคกับใครและปริมาณมากเท่าใด ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมท้องถิ่น

3.3 ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มสังคม

กลุ่มสังคมพื้นฐานหลัก คือ ครอบครัว ทัศนคติ ความเชื่อ แบบแผนการดำเนินชีวิต ของครอบครัวและเป็นกรอบการดำเนินชีวิตของสมาชิกรุ่นต่อไป การศึกษาในต่างประเทศพบว่า ครอบครัวที่บิดาเป็นผู้ดื่มน้ำดื่มแอลกอฮอล์เรื้อรังจะมีผลต่อบทบาทและความสัมพันธ์ใน ครอบครัวบุตรจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีแนวโน้มที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและดื่มน้ำดื่ม แอลกอฮอล์ แต่ถ้าหากครอบครัวมีมารดาเป็นผู้ดื่มน้ำดื่มแอลกอฮอล์เรื้อรัง ผลกระทบที่เกิดกับ เด็กจะรุนแรงมากกว่าเนื่องจาก บทบาทของมารดาในการดูแลบุตรไม่สามารถจะยกเลิกหรือละเว้น เช่น บิดา เด็กจะมีแนวโน้มที่จะถูกทารุณกรรมและถูกละเลยได้สูงกว่าทั้งเด็กในครอบครัวเหล่านี้จะ มีการเลียนแบบการดื่มน้ำดื่มแอลกอฮอล์จากบิดามารดาด้วยสถานะทางสังคม ปัจจัยที่ทำให้ ผู้หญิงหันมาดื่มน้ำดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น โดยเฉพาะมีการเปลี่ยนแปลงสถานะทางการสมรส เช่น มีการหย่าร้าง ตกงาน

ถูกพลัดพรากจากผู้ที่รัก แต่สำหรับหญิงม่ายเพราะสามีตาย ส่วนใหญ่กลับไม่ดื่มน้ำดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อระงับความเศร้าโศก (ทรงเกียรติ ปิยะกะ และเวทิน สันสนีย์เวทย์, 2540 อ้างถึงใน พรนภา หอม ลินธุ์, 2558)

นอกจากครอบครัวจะเป็นตัวแบบโดยตรงในการดื่มน้ำดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่เด็ก แล้ว ระบบการคิดและรูปแบบการจัดการกับปัญหาในชีวิต ก็จะเป็นกรอบการตัดสินใจดื่มน้ำดื่ม

แอลกอฮอล์ของเด็กด้วย เช่น มีระบบคิดที่ว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อสุขภาพ เพื่อสังคม หรือเพื่อคลายทุกข์

กลุ่มสังคมกลุ่มที่สองที่สำคัญ คือ กลุ่มเพื่อน ซึ่งการศึกษาสาเหตุของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเยาวชนพบว่า ส่วนใหญ่มาจากเพื่อนชวน ตามเพื่อน และอยากทดลอง อิทธิพลของเพื่อนจะมีมากในวัยรุ่น นอกจากนี้ยังมีแบบอย่างที่ว่าวัยรุ่นยึดถือเป็นการส่งผลต่อการตัดสินใจดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น ผู้ที่ทำงานแล้ว กลุ่มคารา นักร้อง (เทพินทร์ พัชชาบุรุษ, 2541 อ้างถึงใน พรนภา หอมสินธุ์, 2558)

3.4 ปัจจัยทางพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาบางครอบครัว พบว่า ถ้าคนในครอบครัวติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลูกหลานจะพลอยติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปด้วย ถ้าพ่อแม่หรือพี่น้อง คนใดคนหนึ่งติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คนอื่นในครอบครัวมีสิทธิ์ติดได้ถึงร้อยละ 25 คือ สูงกว่าอัตราการติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพลเมืองทั่วไป 5 เท่า ถ้าพ่อแม่และแม่ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งคู่ อัตราการติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของลูกจะสูงขึ้นร้อยละ 50 -60 การศึกษาจากคู่มือในประเทศสวีเดน ประเทศเดนมาร์ก และที่รัฐไอโอวาประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ถ้าฝาแฝดคนหนึ่งติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โอกาสที่คู่แฝดอีกคนจะติดมีสูงมาก หากเป็นแฝดที่เกิดจากไข่คนละใบอัตราการติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคู่แฝดจะมีร้อยละ 25 แต่ถ้าเกิดจากไข่ใบเดียวกันจะมีอัตราการติดร้อยละ 65 – 80 แสดงว่า พันธุกรรมเป็นข้อบ่งชี้อิทธิพลของการติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ทรงเกียรติ ปิยะกะ และ เวทิน ศันสนีย์เวช, 2540 อ้างถึงใน พรนภา หอมสินธุ์, 2558)

ปัจจัยในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาจสรุปได้ดังนี้ สภาพกลุ่มสังคมเป็นเหตุปัจจัยหลักของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากมนุษย์ต้องอาศัยร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อรวมกันเป็นกลุ่มเพื่อน การชักชวนให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องที่ทำได้ง่าย เนื่องจากมนุษย์ต้องการการยอมรับจากบุคคลรอบตัว ถ้าไม่กระทำตามหรือไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาจจะถูกมองว่าแปลกแยกได้ และยิ่งโดยเฉพาะสภาพสังคมไทยที่มีพื้นฐานของความ เป็นมิตรไมตรีที่ดีต่อกันทั้งในครอบครัวและสังคมนอกบ้าน เมื่อถึงวันหยุดเทศกาลย่อมเกิดการรวมกลุ่มเพื่อเฉลิมฉลองหรือผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน หรือแม้แต่การโฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ ในสังคมที่ทำให้เข้าถึงได้ง่าย จึงเป็นเหตุปัจจัยที่ทำให้บุคคลหันมาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

4. วัยรุ่นกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สาเหตุของพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนั้น ได้กล่าวไว้ในหัวข้อ 3.2 ปัจจัยการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นหรือกลุ่มเยาวชน

ในแต่ละปีประเทศไทยมีนักดื่มหน้าใหม่เพิ่มขึ้นประมาณ 2.5 แสนคน ซึ่งส่วนใหญ่นัก

ดื่มเหล้านี้ คือ กลุ่มเด็กและเยาวชน

ในช่วงปี พ.ศ. 2544-2554 ความชุกของนักดื่มมีทิศทางลดลงเล็กน้อย โดยนักดื่มที่เป็นประชากรวัยทำงานลดลงร้อยละ 2 อย่างไรก็ตาม การดื่มของเยาวชนอายุ 15-24 ปีกลับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 21.6 ในปี พ.ศ. 2544 เป็นร้อยละ 23.7 ในปี พ.ศ. 2554 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.5 (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2557)

ตารางที่ 2 – 2 อายุเฉลี่ยของผู้ที่เริ่มดื่มสุรา จำแนกตามอายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่ม เพศและกลุ่มวัย

พ.ศ.2550

(ที่มา : <http://www.thaihealth.or.th/Content/20317-ผลการสำรวจการสูบบุหรี่และการดื่มสุรา%%202550.html>)

อายุเฉลี่ยรวม และกลุ่มวัย	อายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่ม (ปี)		
	รวม	ชาย	หญิง
อายุเฉลี่ยรวม	20.5	19.5	25.9
กลุ่มเยาวชน (15-24 ปี)	17.2	17.1	17.9
กลุ่มวัยทำงาน (25-59 ปี)	20.8	19.8	26.1
กลุ่มสูงอายุ (60ปี ขึ้นไป)	23.9	22..1	33.3

ปี พ.ศ. 2552 จากการสำรวจพฤติกรรมของเยาวชนของจังหวัดตรัง พบว่า อายุที่เยาวชนเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉลี่ยในเพศชาย 13.6 ปี เพศหญิง 14.2 ปี มีประวัติเคยดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเพศชายร้อยละ 62.2 และเพศหญิงร้อยละ 31.1 ในจำนวนที่ดื่ม ร้อยละ 72.9 ในเพศชายและร้อยละ 42.7 ในเพศหญิงดื่มเป็นบางวัน (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2557)

จากข้อมูลการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และดื่มสุราของประชากรปี พ.ศ. 2554 พบว่า ในภาพรวมนั้นเยาวชนอายุ 11 – 19 ปี ร้อยละ 8 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน 12 เดือนที่ผ่านมา มีเยาวชนเพียงร้อยละ 1 เคยดื่มมาก่อนแต่ไม่ได้ดื่มในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา และเยาวชนถึงร้อยละ 91 ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เลย เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศ พบว่า เยาวชนชายดื่มมากกว่าเยาวชนหญิงอย่างชัดเจน โดยในระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมาเยาวชนชายดื่มร้อยละ 14.5 และเยาวชนหญิงดื่มร้อยละ 1.7

จากการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร ปี พ.ศ. 2554 พบว่า เยาวชนอายุ 15-24 ปี ที่ดื่มเกินครึ่ง ดื่มเบียร์มากที่สุด ร้อยละ 46 รองลงมา คือ สุราสี (เช่น วิสกี้ บรั่นดี) ร้อยละ 28.12 และสุรากลั่นอื่นๆ (เช่น ยาดองเหล้า วอดก้า และสุราจีน สุราผสมน้ำผลไม้ปั่น

และสุราแช่พื้นบ้าน) ร้อยละ 25.88 โดยนักดื่มเยาวชนส่วนใหญ่ทั้งชายและหญิงนิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สถานที่ส่วนบุคคลมากที่สุด โดยร้อยละ 41.9 ดื่มที่บ้านคนอื่น และร้อยละ 37.4 ดื่มที่บ้านของตนเอง นอกจากนี้เยาวชนส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 98 จะดื่มเป็นกลุ่ม และการได้มาของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนนั้น ร้อยละ 24 ได้มาจากคนที่อายุมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 21.3 ซื้อตัวเองโดยไม่ตรวจบัตร และร้อยละ 13.9 ซื้อได้จากร้านใกล้โรงเรียนไม่เกิน 500 เมตร

ในปี พ.ศ. 2557 แนวโน้มของการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราการดื่มของประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป อัตราการดื่มเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 32.3

(สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558)

ผลกระทบต่อสุขภาพของวัยรุ่นพบว่า วัยรุ่นที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีภาวะสุขภาพโดยรวมแยกว่าและมีระยะเวลาการอยู่โรงพยาบาลนานกว่าวัยรุ่นที่ไม่ดื่ม (Johnson & Richter, 2002 อ้างถึงใน พรนภา หอมสินธุ์, 2558) และเนื่องจากแอลกอฮอล์ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทจึงทำให้เกิดการ เสพติดได้ วัยรุ่นที่เริ่มต้นดื่มตั้งแต่ก่อนอายุ 14 ปี มีโอกาสที่จะกลายเป็นผู้ติดสุราในเวลาต่อมาสูงมาก (National Institute on Alcohol Abuse and Alcoholism [NIAAA], n.d. อ้างถึงใน พรนภา หอมสินธุ์, 2558) สำหรับวัยรุ่นที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมากหรือดื่มอย่างต่อเนื่องก็มีความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายจากการดื่มเช่นเดียวกัน โดยแอลกอฮอล์จะส่งผลกระทบต่อทำให้มีการผลิตเอนไซม์บางตัวที่แสดงให้เห็นถึงความผิดปกติในการทำหน้าที่ของตับเพิ่มขึ้น ในผู้ดื่มที่มีอายุน้อยหรืออ้วนมีโอกาสเกิดความผิดปกติในการผลิตเอนไซม์ตับนี้ได้ง่ายดื่มเพียงเล็กน้อย นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อความสมดุลของฮอร์โมนที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตและลักษณะทางเพศ ทำให้กระทบต่อพัฒนาการของวัยรุ่นซึ่งกำลังมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก และส่งผลกระทบต่อหนาแน่นของมวลกระดูกและการเจริญเติบโตของกระดูกแกนขาที่สำคัญ คือ ส่งผลกระทบต่อสมอง ทำให้มีการเรียนรู้ที่ผิดปกติและระดับสติปัญญาลดลง

รายงานการเฝ้าระวังพฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทั่วประเทศ (สาวิตรี อัยณรงค์กรชัย, อโนชา หมักทอง และถนอมศรี อินทนนท์, 2554) พบว่า นักเรียนชายและหญิงที่ดื่มสุราในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาร้อยละ 40 และ 22.7 ตามลำดับ ขบขี้รถหลังดื่มสุรา ร้อยละ 31 และ 23.4 ตามลำดับ ได้รับบาดเจ็บหรือได้รับอุบัติเหตุ (สาวิตรี อัยณรงค์กรชัย และคณะ, 2554) ร้อยละ 6.6 และ 2.4 ตามลำดับ รับการรักษาเพราะเมาสุรา

ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

1. ความหมายของคำว่า "ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์"

ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ หรือ Geographic Information System : GIS คือ กระบวนการทำงานเกี่ยวกับข้อมูลในเชิงพื้นที่ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ที่ใช้กำหนดข้อมูลและ

สารสนเทศ ที่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งในเชิงพื้นที่ เช่น ที่อยู่ บ้านเลขที่ สัมพันธ์กับตำแหน่งในแผนที่ ตำแหน่ง ละติจูด ลองจิจูด ข้อมูลและแผนที่ใน GIS เป็นระบบข้อมูลสารสนเทศที่อยู่ในรูปของตารางข้อมูล และฐานข้อมูลที่มีส่วนสัมพันธ์กับข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Data) ซึ่งรูปแบบและความสัมพันธ์ของข้อมูลเชิงพื้นที่ทั้งหลาย จะสามารถนำมาวิเคราะห์ด้วย GIS และทำให้สื่อความหมายในเรื่องการเปลี่ยนแปลงที่สัมพันธ์กับเวลาได้ เช่น การแพร่ขยายของโรคระบาด การเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน การบุกรุกทำลาย การเปลี่ยนแปลงของการใช้พื้นที่ ฯลฯ ข้อมูลเหล่านี้ เมื่อปรากฏบนแผนที่ทำให้สามารถแปลและสื่อความหมาย ใช้งานได้ง่าย (สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน), กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสมาคมสำรวจข้อมูลระยะไกลและสารสนเทศภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2552)

2. องค์ประกอบของ GIS (Components of GIS)

องค์ประกอบหลักของระบบ GIS จัดแบ่งออกเป็น 5 ส่วนใหญ่ ๆ คือ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (Hardware) โปรแกรม (Software) ขั้นตอนการทำงาน (Methods) ข้อมูล (Data) และบุคลากร (People) โดยมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบดังต่อไปนี้

2.1 อุปกรณ์คอมพิวเตอร์

เครื่องคอมพิวเตอร์รวมไปถึงอุปกรณ์ต่อพ่วงต่าง ๆ เช่น Digitizer, Scanner, Plotter, Printer หรืออื่น ๆ เพื่อใช้ในการนำเข้าข้อมูล ประมวลผล แสดงผล และผลิตผลลัพธ์ของการทำงาน

2.2 โปรแกรม

ชุดของคำสั่งสำเร็จรูป เช่น โปรแกรม Arc/Info, MapInfo ฯลฯ ซึ่งประกอบด้วยฟังก์ชัน การทำงานและเครื่องมือที่จำเป็นต่าง ๆ สำหรับนำเข้าและปรับแต่งข้อมูล จัดการระบบฐานข้อมูล เรียกค้น วิเคราะห์ และจำลองภาพ

2.3 ข้อมูล

ข้อมูลต่าง ๆ ที่จะใช้ในระบบ GIS และถูกจัดเก็บในรูปแบบของฐานข้อมูลโดยได้รับการดูแลจากระบบจัดการฐานข้อมูลหรือ DBMS ข้อมูลจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญรองลงมาจากบุคลากร

2.4 บุคลากร

ผู้ปฏิบัติงานซึ่งเกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ เช่น ผู้นำเข้าข้อมูล ช่างเทคนิค ผู้ดูแลระบบฐานข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล ผู้บริหารซึ่งต้องใช้ข้อมูลในการตัดสินใจ บุคลากรจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในระบบ GIS เนื่องจากถ้าขาดบุคลากร ข้อมูลที่มีอยู่มากมายมหาศาลนั้น ก็จะเป็นเพียงขยะไม่มีคุณค่าใดเลยเนื่องจากไม่ได้ถูกนำไปใช้งาน อาจกล่าวได้ว่า ถ้าขาดบุคลากรก็จะมีระบบ GIS

2.5 วิธีการหรือขั้นตอนการทำงาน

วิธีการที่องค์กรนั้น ๆ นำเอาระบบ GIS ไปใช้งาน โดยแต่ละระบบ แต่ละองค์กรย่อมมีความแตกต่างกันออกไป ฉะนั้นผู้ปฏิบัติงานต้องเลือกวิธีการในการจัดการกับปัญหาที่เหมาะสมที่สุด สำหรับของหน่วยงานนั้น ๆ เอง

3. เทคนิคและวิธีการนำเข้าข้อมูล

การนำเข้า ข้อมูล (Input Data) เป็นกระบวนการบันทึกข้อมูลเข้าสู่คอมพิวเตอร์ การสร้างฐานข้อมูลที่ละเอียด ถูกต้อง เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการปฏิบัติงานด้วยระบบสารสนเทศ ภูมิศาสตร์ซึ่งจำเป็นต้องมีการประเมินคุณภาพข้อมูล ที่จะนำเข้าสู่ระบบในเรื่องแหล่งที่มาของข้อมูล วิธีการสำรวจข้อมูลมาตราส่วนของแผนที่ ความถูกต้อง ความละเอียด พื้นที่ที่ข้อมูลครอบคลุมถึงและปีที่จัดทำข้อมูล เพื่อประเมินคุณภาพ และคัดเลือกข้อมูลที่จะนำเข้าสู่ระบบฐานข้อมูล

3.1 การนำเข้าข้อมูลเชิงพื้นที่

สำหรับขั้นตอนการนำเข้าข้อมูลเชิงพื้นที่อาจทำได้หลายวิธี แต่ที่นิยมทำกันในปัจจุบันได้แก่ การดิจิไทซ์ (Digitize) และการกวาดตรวจ (Scan) ซึ่งทั้ง 2 วิธีต่างก็มีข้อดี และข้อด้อยต่างกัน ไปด้วย กล่าวคือ การนำเข้าข้อมูลโดยวิธีกวาดตรวจจะมีความรวดเร็ว และ ถูกต้องมากกว่าวิธีการนำเข้าข้อมูลแผนที่โดยโต๊ะดิจิไทซ์ และเหมาะสำหรับงานที่มีปริมาณมาก แต่การนำเข้าข้อมูลโดยการดิจิไทซ์จะสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยกว่าและเหมาะสำหรับงานที่มีปริมาณน้อย

การใช้เครื่องอ่านพิกัด (Digitizer) เป็นการแปลงข้อมูลเข้าสู่ระบบโดยนำแผนที่มาตรึงบนโต๊ะ และกำหนดจุดอ้างอิง (Control Point) อย่างน้อยจำนวน 4 จุด แล้วนำตัวชี้ตำแหน่ง (Cursor) ลากไปตามเส้นของรายละเอียดบนแผนที่

การใช้เครื่องกวาดภาพ (Scanner) เป็นเครื่องมือที่วัดความเข้มของแสงที่สะท้อนจากลายเส้นบนแผนที่ ผลลัพธ์เป็นข้อมูลในรูปแบบแรสเตอร์ (Raster Format) ซึ่งเก็บข้อมูลในรูปแบบของตารางกริดสี่เหลี่ยม (Pixel) ค่าความคมชัดหรือความละเอียดมีหน่วยวัดเป็น DPI : Dot Per Inch แล้วทำการแปลงข้อมูลแรสเตอร์ เป็นข้อมูลเวกเตอร์ ที่เรียกว่า Raster to Vector Conversion ด้วยโปรแกรม GEOVEC for Microstation หรือ R2V

3.2 การนำเข้าข้อมูลเชิงบรรยาย

ข้อมูลเชิงบรรยายที่จำแนกและจัดหมวดหมู่แล้ว นำเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลด้วยแป้นพิมพ์ (Keyboard) สำหรับโปรแกรม ARC GIS for Desktop จะจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบของ dBASE ด้วยคำสั่ง Tables ส่วนโปรแกรมจัดการฐานข้อมูลแบบ Relational Data Base ทั่ว ๆ ไปบนเครื่อง PC เช่น Foxpro, Access หรือ Excel จำเป็นต้องแปลงข้อมูลให้เข้าอยู่ในรูปของ DBF File ก่อนการนำเข้าสู่ ARC GIS for Desktop

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

มหิศธร ชุมแสง (2553) ศึกษาเรื่อง โปรแกรมประยุกต์ระบบภูมิสารสนเทศเพื่อติดตามดูแลนักเรียนจากแหล่งอบายมุข กรณีศึกษา โรงเรียนนารีนุกูล 2 มีวัตถุประสงค์ ได้แก่ 1) เพื่อรวบรวมแหล่งอบายมุขในเขตพื้นที่ให้บริการของโรงเรียนนารีนุกูล 2) ติดตามดูแลนักเรียนของโรงเรียนนารีนุกูล 2 โดยใช้ระบบภูมิสารสนเทศ โปรแกรม Arc View โดยลงพื้นที่สำรวจแหล่งอบายมุขบริเวณเขตบริการโรงเรียน และนำข้อมูลของนักเรียน เช่น ชื่อ-สกุล ที่อยู่ วัน/เดือน/ปี เกิด มาเป็นข้อมูลในการพัฒนาโปรแกรม นำผลมาวิเคราะห์และแยกนักเรียนกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อแหล่งอบายมุข จากนั้นเข้าสู่กระบวนการดูแลติดตามนักเรียน ผลการศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งแหล่งอบายมุขออกเป็น 4 เขต คือ ในระยะทาง 500 เมตร มีจำนวน 2 แห่ง ในระยะทาง 500 – 1,000 เมตร มีจำนวน 12 แห่ง ในระยะทาง 1,000 – 1,500 เมตร มีจำนวน 12 แห่ง และระยะทางมากกว่า 1,500 เมตร มีจำนวน 44 แห่ง พบว่า นักเรียนจำนวน 4 คน มีความเสี่ยงมาก นักเรียนจำนวน 24 คน มีความเสี่ยงปานกลาง นักเรียนจำนวน 181 คน มีความเสี่ยงน้อย และนักเรียนจำนวน 230 คน ไม่เสี่ยงต่ออบายมุข ซึ่งการแบ่งความเสี่ยงนี้ให้ค่าน้ำหนักของแหล่งอบายมุขรอบโรงเรียนนารีนุกูล 2 และการหาประสิทธิภาพของโปรแกรมประยุกต์นี้มีประสิทธิภาพอยู่ที่ 9.14

กนิษฐา ไทยกกล้า (2550) การศึกษาเปรียบเทียบความชุกและพฤติกรรมการดื่มของนักเรียนนักศึกษากับความหนาแน่นของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรัศมี 500 เมตร รอบสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจการกระจายตัวของสถานที่จำหน่าย/ ดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในบริเวณ 500 เมตร จากสถานศึกษา 2) เพื่อสำรวจความชุกของผู้ดื่มและพฤติกรรมการดื่มของนักเรียนในโรงเรียนและนักศึกษาในมหาวิทยาลัย 3) เพื่อเปรียบเทียบสถานที่จำหน่าย/ ดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในรัศมี 500 เมตรรอบสถานศึกษาพื้นที่ที่หนาแน่นกับพื้นที่ที่ไม่หนาแน่น ผลการศึกษาพบว่า ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ มีจุดจำหน่ายและดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งสิ้น 1,083 แห่ง มีจุดจำหน่ายที่อยู่ในระยะ 500 เมตร จากสถานศึกษา ร้อยละ 67.0 ซึ่งพื้นที่ที่หนาแน่นส่วนใหญ่เป็นร้านขายของชำ ร้านค้าปลีก และสถานบันเทิงร้อยละ 97.0 และพื้นที่ที่ไม่หนาแน่นส่วนใหญ่เป็นร้านอาหาร หมูกระทะ และร้านขายของชำ

ภัทรภร พลพนาธรรม (2552) ได้ศึกษาการกระจายตัวของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรอบมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร พบว่า ทุกมหาวิทยาลัยที่ศึกษามีร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ล้อมรอบในรัศมี 500 เมตร โดยภาพรวมมีร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งสิ้น 1,712 แห่ง เฉลี่ย 57 ร้านต่อหนึ่งตารางกิโลเมตร และ 1 ใน 15 พื้นที่รอบมหาวิทยาลัยที่ทำการศึกษามีโรงเรียนอยู่ทั้งสิ้น 118 โรงเรียน โดยที่ 73 โรงเรียน (ร้อยละ 67.7) มีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระยะไม่เกิน 100 เมตร

นวลตา อากัปกะกุล, ศิริรัตน์ โกศลวัฒน์ และเขาวงกต จรุงศักดิ์ (2557) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการจำหน่ายสุราของร้านจำหน่ายสุรารอบมหาวิทยาลัยรัฐ อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า ร้อยละ 87.8 ของร้านจำหน่ายสุรา 123 ร้าน ซึ่งอยู่ในรัศมี 100 เมตร จำหน่ายสุราแก่วัยรุ่น โดยไม่ตรวจสอบอายุ ร้านชำ ร้านอาหารตามสั่ง ผับ/ คาราโอเกะ /เหล้าปั่น/ ร้านสะดวกซื้อ และร้านค้า ได้ห่อฟักวางสุราที่ชั้นวางสินค้าและตู้แช่อย่างเปิดเผย ร้านอาหารตามสั่งและร้านชำจำหน่ายสุราไม่จำกัดเวลา ส่วนร้านสะดวกซื้อ ผับ/ คาราโอเกะ/ เหล้าปั่น และร้านอาหารขนาดใหญ่จำหน่ายสุราตามเวลาที่กฎหมายกำหนด

ศุภาภรณ์ อหันทะ (2551) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียนกับทัศนคติต่อสถานบันเทิง ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาน บันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผล มากที่สุดไปหาปัจจัยน้อยที่สุด ได้แก่ การเรียนแบบกลุ่มเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ ผู้ปกครองและอายุ ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ มัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพของผู้ปกครอง ได้แก่ ที่อยู่ และลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

ชลธิชา อรุณพงษ์ (2552) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยกับ พฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัด อุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัด อุบลราชธานี จำนวน 394 คน ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย และใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์เพียร์สันและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ เป็น ค่าสถิติในการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยต่าง ๆ ที่ช่วยป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีดังนี้ ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ผลการเรียน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและประวัติการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของครอบครัว ปัจจัยนำได้แก่ ความรู้ ทัศนคติ และการรับรู้ความสามารถของตนเองใน การดื่มหรือความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยเอื้อได้แก่ ลักษณะที่อยู่อาศัย และเวลาว่างของนักเรียน ปัจจัยเสริมได้แก่ แรงสนับสนุนจากครอบครัว แรงสนับสนุนจากเพื่อน และแรง สนับสนุนจากสถานศึกษา

งานวิจัยต่างประเทศ

การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางกายภาพนั้น มีผลการศึกษา

จากต่างประเทศที่พบความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระหว่างจำนวนความหนาแน่นของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการบริโภคแอลกอฮอล์และผลกระทบ ทั้งปัญหาสุขภาพ อุบัติเหตุ จราจร ปัญหาความรุนแรง การทำร้ายร่างกาย กล่าวคือ เมื่อความหนาแน่นของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น ปริมาณการบริโภคและผลกระทบทางสังคมและผลกระทบต่อสุขภาพมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น

Kypros Kyprri et al. (2008) ศึกษาความหนาแน่นของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อพื้นที่ทางภูมิศาสตร์กับการดื่มของเยาวชนและผลกระทบจากการดื่ม โดยวิเคราะห์แบบจำลอง Generalized Estimation Equation (GEE) พบความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระหว่างความหนาแน่นของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการดื่มของเยาวชนในมหาวิทยาลัยที่มีอายุระหว่าง 17 – 25 ปี และพบความสัมพันธ์ของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับมหาวิทยาลัยกับปัญหาระดับบุคคลและผลกระทบข้างเคียง (Secondhand Effect) เช่น การถูกทำร้าย การทะเลาะวิวาท เป็นต้น นอกจากนี้ การศึกษายังพบว่า ผลกระทบมีระดับความรุนแรงมากกว่าในบริเวณที่มีความหนาแน่นของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบชื้อไปดื่มที่อื่น (Off-premise) ในรัศมี 1 กิโลเมตร เมื่อเทียบกับความหนาแน่นที่รัศมี 3 กิโลเมตร

Keryn E. Pasch et al. (2009) วิเคราะห์ข้อมูลจาก The Transdisciplinary Research on Energetics และ Cancer – Identifying Determinants of Eating and Activity Study จาก 7 มหานคร ในมลรัฐมินิโซตา โดยใช้แบบจำลองสมการถดถอยเชิงเส้น (Linear Regression) ผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างเข้าถึงจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากบ้านและจากโรงเรียนไปยังจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และความหนาแน่นของจุดจำหน่ายบริเวณบ้านและโรงเรียนกับการดื่มของเยาวชน และไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการดื่มและการเมาในเดือนที่ผ่านมา

Craig Evan Pollack et al. (2005) ทำการศึกษาในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ศึกษาความหนาแน่นของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อพื้นที่ทางภูมิศาสตร์และต่อหัวประชากร และข้อมูลจากการสำรวจ The Stanford Heat Disease Prevention Program (SHDPP) เมื่อวิเคราะห์จากแบบจำลอง Multilevel Logistic Regression พบว่า ความหนาแน่นของบาร์และจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบชื้อไปดื่มที่อื่น (Off – premise) หนาแน่นกว่าในย่านที่อยู่อาศัยของผู้ที่ยากจน แต่ปริมาณการบริโภคแอลกอฮอล์นั้นสูงที่สุดในย่านที่อยู่อาศัยของผู้มีอันจะกิน

E Kuntsche et al. (2008) ศึกษาความหนาแน่นของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อหัวประชากร และวิเคราะห์โดยแบบจำลอง Multilevel Structural Equation พบว่า ความหนาแน่นของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อหัวประชากรแบบชื้อแล้วดื่มที่ร้าน (On – premise) และการรับรู้ว่ามีจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในชุมชน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณ

การดื่มของเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้ ปัจจัยทางกายภาพจากความหนาแน่นของจุด
จำหน่าย และปัจจัยทางสังคมจากการที่มีเพื่อนหรือพี่น้องดื่มเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมปริมาณการดื่มของ
เยาวชนเพิ่มขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษาโดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ได้แบ่งการดำเนินการออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนการรวบรวมข้อมูล และส่วนการวิเคราะห์ข้อมูล โดยในส่วนการรวบรวมข้อมูลนั้นจะเป็นการลงพื้นที่สำรวจ จุดที่ตั้งของสถานที่ที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำหน่ายรอบสถานศึกษาทั้ง 2 แห่งและทำการแจกแบบสอบถามเพื่อสำรวจพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักเรียนตัวอย่าง และในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น จะเป็นการวิเคราะห์การกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา และวิเคราะห์พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่อง GPS
2. กล้องถ่ายรูป
3. แบบบันทึกสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
4. แบบสอบถามพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น
5. คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก
6. โปรแกรม QGIS
7. โปรแกรม Arc GIS 10.1
8. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Window

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียน
2. ข้อมูลพิกัดที่ตั้งของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
3. ข้อมูลเส้นทางคมนาคมในพื้นที่ที่ศึกษา
4. ข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง
5. ภาพถ่ายแหล่งท่องเที่ยว/ สถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การรวบรวมข้อมูล

1. การศึกษาสภาพพื้นที่ของโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) และ โรงเรียนสาขปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์

2. การศึกษาข้อมูลปัจจัยแวดล้อมทางสังคม เป็นการศึกษาเพื่อให้ผู้ศึกษาทราบถึงสภาพพื้นที่ หรือสภาพชุมชนในบริเวณรอบสถานศึกษาทั้ง 2 แห่ง โดยข้อมูลปัจจัยแวดล้อมทางสังคมนั้นได้กำหนดมาจากสถานที่ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ซึ่งประกอบด้วยสถานที่ต่าง ๆ ดังตารางที่ 3 – 1

ตารางที่ 3 – 1 ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม

ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม	รหัส
สถานศึกษา	School
ศาสนสถาน	Temple
หอพัก	Rest
สถานที่ราชการ	Government
สถานพยาบาล/ร้านขายยา	Hospital
โรงแรม	Hotel
ปั้มน้ำมัน	Oil Station

3. ศึกษาระยะทางข้อมูลร้านที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งอยู่ในระยะ 300 เมตร และ 500 เมตร รอบรั้วสถานศึกษา 4 ด้าน ทั้ง 2 แห่ง และได้กำหนดสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออกเป็น 7 ประเภท ดังตารางที่ 3 – 2

ตารางที่ 3 – 2 ประเภทของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และรหัส

สถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	รหัส
ร้านขายของชำ	Grocery
ร้านสะดวกซื้อ	Supermarket
ร้านอาหาร	Restaurant
สถานบันเทิง ผับ บาร์	Pub/Bar
โรงแรม	Hotel
ร้านขายส่ง	Wholesalers
ร้านค้าในห้างสรรพสินค้า	Shop in Store
อื่น ๆ	Other

4. การรวบรวมข้อมูลที่ตั้ง โดยการเก็บข้อมูลภาคสนาม ในการลงภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลที่ตั้งและสภาพรอบสถานศึกษามีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 เก็บข้อมูลจุดที่ตั้งหรือสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ในรูปแบบค่าพิกัด โดยใช้ระบบกำหนดตำแหน่งพิกัดบนโลก (Global Positioning System : GPS) ควบคู่กับ แอปพลิเคชัน AndroiTS GPS Test v. 1.46 และจัดบันทึกลงในแบบบันทึกสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์

4.2 บันทึกภาพสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ และสอบถามปากเปล่ากับ ผู้ดูแลร้านขายของชำ หรือร้านอาหาร เพื่อเป็นข้อมูลในการอภิปรายผล

4.3 การแจกแบบสอบถามเพื่อสำรวจพฤติกรรมและทัศนคติต่อการดื่มน้ำแอลกอฮอล์

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการลงภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลค่าพิกัดของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ รอบสถานศึกษา และบันทึกภาพแล้ว ขั้นตอนต่อไปเป็นการจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ และทำการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สถิติวิเคราะห์เชิงปริมาณ

- 1.1 ขนาดพื้นที่ที่ทำการศึกษาและจำนวนปัจจัยแวดล้อมทางสังคม
- 1.2 การกระจายตัวของจุดจำหน่าย
- 1.3 ความหนาแน่นของจุดจำหน่าย
- 1.4 ระยะทางเฉลี่ยจากจุดจำหน่ายไปยังรั้วสถานศึกษา
- 1.5 จำนวนรวมของจุดจำหน่าย
- 1.6 ประเภทของร้านจำหน่าย

2. สถิติการวิเคราะห์การวิจัยเชิงคุณภาพ

วิเคราะห์ถึงพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างในการบริโภคเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดื่มน้ำแอลกอฮอล์และสถานที่จำหน่ายซึ่งต้องนำบริบทของข้อมูลเชิงปริมาณ มาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ควบคู่ไปด้วย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนาโดยใช้สูตร ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)
2. สถิติเชิงปริมาณทางภูมิสารสนเทศ ได้แก่

2.1 การวิเคราะห์ความหนาแน่นของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ เพื่อกำหนดจำนวนร้านค้าต่อหนึ่งตารางกิโลเมตร โดยใช้สูตร

$$\text{ความหนาแน่นของจุดจำหน่าย} = \frac{\text{จำนวนจุดจำหน่ายในพื้นที่ทั้งหมด}}{\text{ขนาดพื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)}}$$

2.2 ค่าดัชนีระยะห่างเฉลี่ยสั้นที่สุด (Nearest Neighbor Index : NNI) (ภัทรกร พลพนาธรรม, 2552, หน้า 61)

$$NNI = \frac{d(NNI)}{d(ran)}$$

$$\text{โดย } d(NNI) = \sum \frac{mindij}{N}$$

$d(NNI)$ = ค่าเฉลี่ยระยะห่างที่สั้นที่สุดจากการสังเกต (Nearest Neighbor Distance Based on Mean Observed) เป็นการวัดระยะห่างที่สั้นที่สุดระหว่างจุดศูนย์กลางการวัดกับสถานที่เป้าหมาย โดยได้จากค่าจริงที่วัดได้

$Mindij$ = ระยะห่างจากสถานที่เป้าหมายกับจุดศูนย์กลางการวัด

N = เป็นจำนวนของสถานที่เป้าหมายภายในของเขตที่ศึกษา

$$d(ran) = 0.5 \sqrt{\frac{A}{N}}$$

$d(ran)$ = ค่าเฉลี่ยระยะห่างที่สั้นที่สุดจากการประมาณค่า (Nearest Neighbor Distance Based on Random Distribution) เป็นการวัดระยะห่างระหว่างจุดศูนย์กลางการวัดกับสถานที่เป้าหมาย โดยได้จากการประมาณค่า

A = เป็นพื้นที่ของสถานที่เป้าหมายภายในขอบเขตที่ศึกษา

บทที่ 4

ผลการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รอบสถานศึกษา โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึงสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยทางแวดล้อมทางสังคมรอบโรงเรียนในระยะ 500 เมตร และพฤติกรรม ทักษะคิดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน ที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยในแต่ละพื้นที่ จะแสดงข้อมูลเฉพาะของพื้นที่และแผนที่

1. เขตพื้นที่ที่ทำการศึกษาและปัจจัยแวดล้อมทางสังคม
2. การกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
3. ความหนาแน่นของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
4. ระยะทางเฉลี่ยจากสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปยังรั้วโรงเรียน
5. จำนวนรวมของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
6. ประเภทของสถานที่ที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
7. การศึกษาพฤติกรรมและทักษะคิดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

เขตพื้นที่ที่ทำการศึกษาและปัจจัยแวดล้อมทางสังคม

1. เขตพื้นที่ที่ทำการศึกษา

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) ตั้งอยู่ที่ ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งในระยะ 500 เมตร รอบรั้วโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) ยังคงอยู่ในพื้นที่ ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งขนาดพื้นที่โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) มีพื้นที่เท่ากับ 0.03 ตารางกิโลเมตร Buffer Zone 500 เมตร มีพื้นที่เท่ากับ 1.21 ตารางกิโลเมตร และพื้นที่โรงเรียนรวม Buffer Zone 500 เมตร เท่ากับ 1.23 ตารางกิโลเมตร

โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ อยู่ในเขตพื้นที่แขวงป้อมปราบ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ซึ่งในระยะ 500 เมตร รอบรั้วโรงเรียนได้ติดต่อกับอีก 2 อำเภอ คือ อำเภอปทุมวัน และอำเภอสัมพันธวงศ์ ซึ่งขนาดพื้นที่ของโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีพื้นที่เท่ากับ 0.007 ตารางกิโลเมตร Buffer Zone 500 เมตร มีพื้นที่เท่ากับ 1.04 ตารางกิโลเมตร และพื้นที่โรงเรียนรวม Buffer Zone 500 เมตร เท่ากับ 1.05 ตารางกิโลเมตร

2. ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม

ผู้วิจัยได้นำสถานที่ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2531 หมวด 4 มาตรา 27 มาเป็นปัจจัยแวดล้อมทางสังคมของการวิจัยใน

ครั้งนี้ ได้แก่ สถานศึกษา ศาสนสถาน หอพัก สถานที่ราชการ สถานพยาบาล/ร้านขายยา โรงแรม สถานีบริการน้ำมัน และสวนสาธารณะ รวมทั้งสิ้น 8 ประเภท ดังตารางที่ 4-1 ภาพที่ 4-1 และ ภาพที่ 4-2

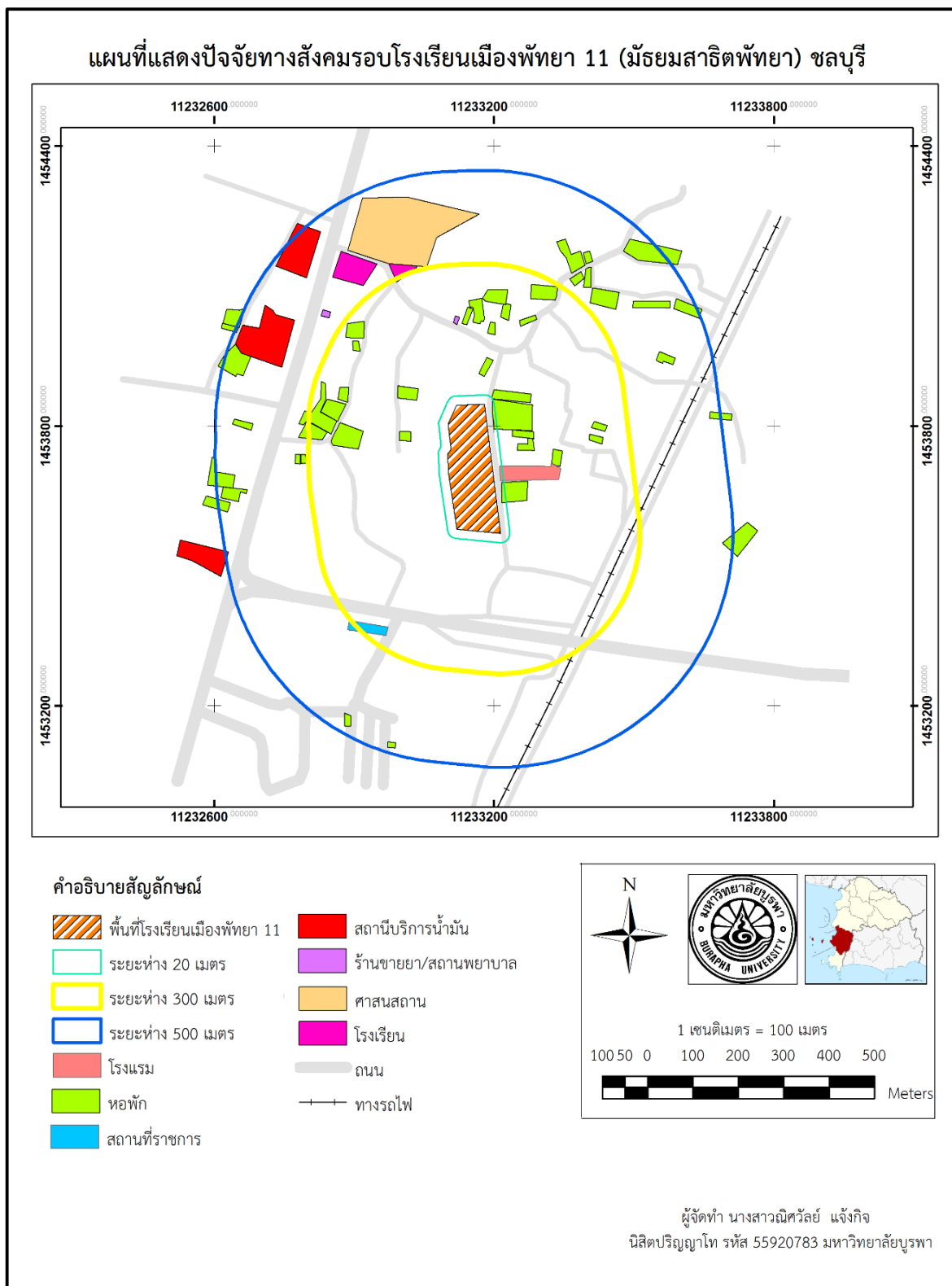
ตารางที่ 4-1 ปัจจัยแวดล้อมทางสังคมโดยรอบสถานศึกษา

โรงเรียน	สถานศึกษา	ศาสนสถาน	หอพัก	สถานที่	สถานพยาบาล	โรงแรม	สถานีบริการน้ำมัน	สวนสาธารณะ	รวม
โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาพัทยา)	3	1	47	1	2	1	3	-	58
ร้อยละ	5.2	1.7	81	1.7	3.5	1.7	5.2	0	100
โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์	6	14	4	7	10	7	3	-	51
ร้อยละ	11.8	27.5	7.9	13.7	19.6	13.7	5.9	0	100
รวมทั้งสองสถานศึกษา	9	15	51	8	12	8	6	-	109
ร้อยละ	8.3	13.8	46.8	7.3	11	7.3	5.6	0	100

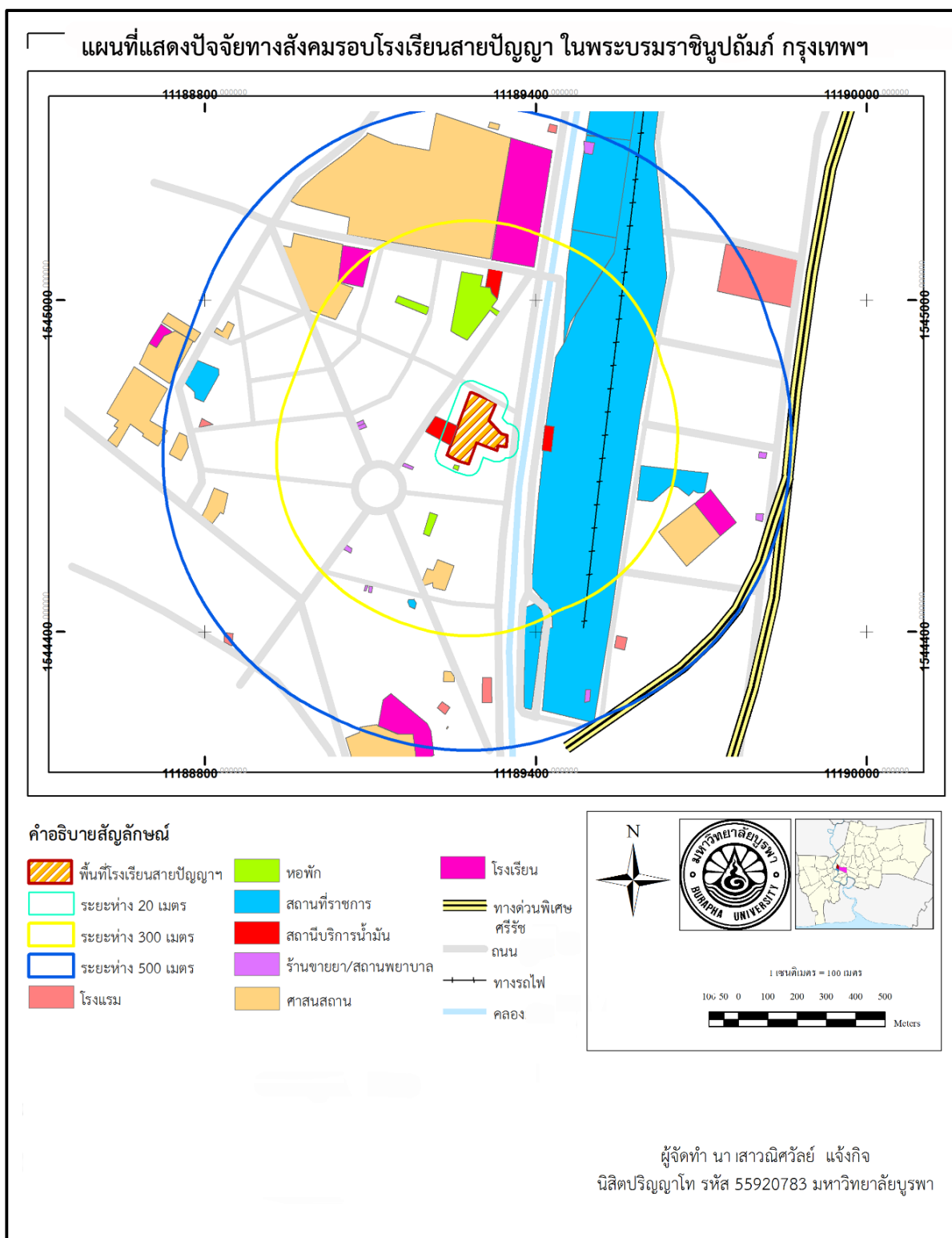
จากตารางที่ 4-1 บริเวณทั้งสองสถานศึกษา พบหอพักมากที่สุด 51 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมาเป็น ศาสนสถาน จำนวน 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 13.8 และสถานพยาบาล มีจำนวน 12 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 11 โดยมีรายละเอียดรอบสถานศึกษา ดังนี้

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาพัทยา) พบหอพักมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81 รองลงมาโรงเรียน และสถานีบริการน้ำมัน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และในพื้นที่ศึกษาไม่พบปัจจัยทางสังคมหนึ่ง ประเภท คือ สวนสาธารณะ

โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ พบศาสนสถานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมาเป็นสถานพยาบาล/ร้านขายยา คิดเป็นร้อยละ 19.6 รองลงมาเป็นสถานที่ราชการ และโรงแรมมีจำนวนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 13.7 และในพื้นที่ศึกษาไม่พบปัจจัยทางสังคม 1 ประเภท คือ สวนสาธารณะ

ภาพที่ 4 – 1 แผนที่แสดงปัจจัยทางสังคมรอบโรงเรียนเมืองพัทธยา 11 (มัธยมสาธิตพัทธยา)

ภาพที่ 4 – 2 แผนที่แสดงปัจจัยทางสังคมรอบโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์

การกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบรั้วสถานศึกษาทั้งสองแห่ง มีค่าดัชนีระยะห่างเฉลี่ยขั้นที่สุด ดังตารางที่ 4 – 2

ตารางที่ 4 – 2 ดัชนีระยะห่างเฉลี่ยขั้นที่สุด

ตัวแปร	โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาพัทยา)	โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์
Observed mean distance	69.9938009859	48.9291904445
Expected mean distance	87.1475608862	62.3635106914
Nearest neighbour index	0.803164199595	0.784580436574
N:	38	73
Z-Score	-2.32127594946	-3.52109266285

จากตารางที่ 4 – 2 พบว่า โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาพัทยา) และโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีค่าวิกฤต Z Score = - 2.3 และ - 3.5 ตามลำดับ แสดงว่า ทั้งสองโรงเรียนมีลักษณะการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบรั้วโรงเรียน แบบการกระจุกตัวมาก

ความหนาแน่นของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ในระยะห่าง 500 เมตร จากรอบรั้วโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาพัทยา) มีความหนาแน่นของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 31 ร้าน ต่อ 1 ตารางกิโลเมตร จากพื้นที่ทั้งหมด 1.23 ตารางกิโลเมตร

รอบรั้วโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีความหนาแน่นของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 70 ร้าน ต่อ 1 ตารางกิโลเมตร จากพื้นที่ทั้งหมด 1.06 ตารางกิโลเมตร ระยะทางเฉลี่ยจากสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปยังรั้วโรงเรียน

ในระยะห่าง 500 เมตร จากรอบรั้วสถานศึกษาทั้งสองแห่ง มีสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งอยู่ในระยะทางที่แตกต่างกันไป ซึ่งมีค่าเฉลี่ยดังตารางที่ 4 – 3

ตารางที่ 4 – 3 ค่าเฉลี่ยระยะห่างของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบรั้วสถานศึกษา

ระยะห่าง 500 เมตร รอบรั้วโรงเรียน	N	Min (เมตร)	Max (เมตร)	S.D.	\bar{x} (เมตร)
โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาพัทยา)	38	24.4	522.8	146.6	308.4
โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์	73	69.8	515.0	115.4	374.8

จากตารางที่ 4 – 3 พบว่า ระยะห่างเฉลี่ยของโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) น้อยกว่าระยะห่างเฉลี่ยของโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ โดยมีรายละเอียดของสถานศึกษา ดังนี้

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) มีระยะห่างที่สั้นที่สุด 24.4 เมตร ระยะห่างที่ไกลที่สุด 522.8 เมตร ระยะห่างเฉลี่ยอยู่ที่ 308.4 เมตร

โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีระยะห่างที่สั้นที่สุด 69.8 เมตร ระยะห่างที่ไกลที่สุด 515.0 เมตร ระยะห่างเฉลี่ยอยู่ที่ 371.8 เมตร

จำนวนรวมของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การศึกษาเรื่อง การกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา เป็นการรวบรวมร้านค้าที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยได้แบ่งการเก็บข้อมูลจากระยะห่างรอบรั้วโรงเรียน 300 เมตร และ 500 เมตร

ตารางที่ 4 – 4 จำนวนสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระยะห่าง 300 เมตรและ 500 เมตร

สถานศึกษา	0 – 300 (เมตร)	301 – 500 (เมตร)	รวม
โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)	18	20	38
ร้อยละ	47.3	52.6	100
โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์	20	53	73
ร้อยละ	27.4	72.6	100
รวม	38	73	111
ร้อยละ	34.2	65.8	100

จากตารางที่ 4 – 4 จำนวนรวมของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งสองสถานศึกษา ระยะ 0 – 300 เมตร คิดเป็นร้อยละ 34.2 ระยะห่าง 301 – 500 เมตร คิดเป็นร้อยละ 65.8 โดยมีรายละเอียดของสถานศึกษา ดังนี้

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) ระยะห่างรอบรั้วโรงเรียน 0 – 300 เมตร คิดเป็นร้อยละ 47.3 ระยะห่าง 301 – 500 เมตร คิดเป็นร้อยละ 52.6

โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ระยะห่างรอบรั้วโรงเรียน 300 เมตร คิดเป็นร้อยละ 27.4 ระยะห่าง 500 เมตร คิดเป็นร้อยละ 72.6

ประเภทของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การศึกษาเรื่อง การกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา

ได้กำหนดสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออกเป็น 8 ประเภท ได้แก่ ร้านขายของชำ ร้านสะดวกซื้อ ร้านอาหาร สถานบันเทิง โรงแรม ร้านค้าส่ง ร้านค้าในศูนย์การค้า และอื่น ๆ ดังตารางที่ 4 – 5 และภาพที่ 4 – 3 และ 4 – 4

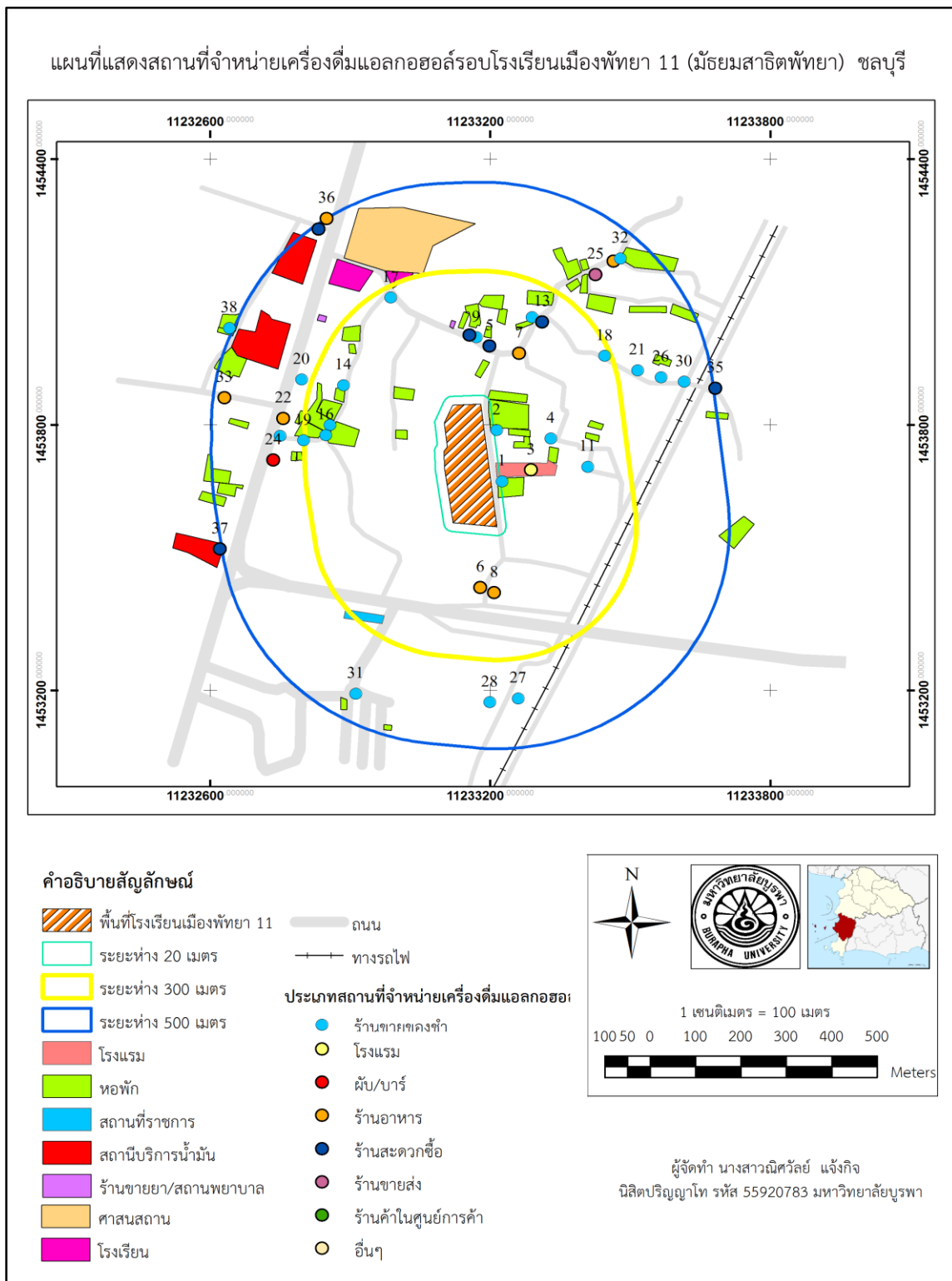
ตารางที่ 4 – 5 จำนวนสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบ่งตามประเภท

ประเภท	ร้านขายของชำ	ร้านสะดวกซื้อ	ร้านอาหาร	สถานบันเทิง	โรงแรม	ร้านค้าส่ง	ร้านค้าศูนย์การค้า	อื่นๆ	รวม
โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาพัทยา)	22	6	7	1	1	1	0	0	38
ร้อยละ	57.9	15.8	18.4	2.6	2.6	2.6	0.0	0.0	100
โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์	40	12	10	1	8	2	0	0	73
ร้อยละ	54.8	16.4	13.7	1.4	11	2.7	0.0	0.0	100.0
รวม	62	18	17	2	9	3	0	0	111
	55.9	16.2	15.3	1.8	8.1	2.7	0	0	100

จากตาราง 4 – 5 พบว่า สถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่พบมากที่สุดบริเวณทั้งสอง โรงเรียน คือ ร้านขายของชำ คิดเป็นร้อยละ 55.9 รองลงมา คือ ร้านสะดวกซื้อ คิดเป็นร้อยละ 16.2 และร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 15.3 โดยมีรายละเอียดของสถานศึกษา ดังนี้

สถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบรั้วโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาพัทยา) ที่มีมากที่สุด คือ ร้านขายของชำ คิดเป็นร้อยละ 57.9 รองลงมา คือ ร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 18.42 รองลงมา คือ ร้านสะดวกซื้อ คิดเป็นร้อยละ 15.8

สถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบรั้วโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ที่มีมากที่สุด คือ ร้านขายของชำ คิดเป็นร้อยละ 54.8 รองลงมา คือ ร้านสะดวกซื้อ คิดเป็นร้อยละ 16.4 รองลงมา คือ ร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 13.7 และรองลงมา คือ โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 11

ภาพที่ 4-3 แผนที่แสดงสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)

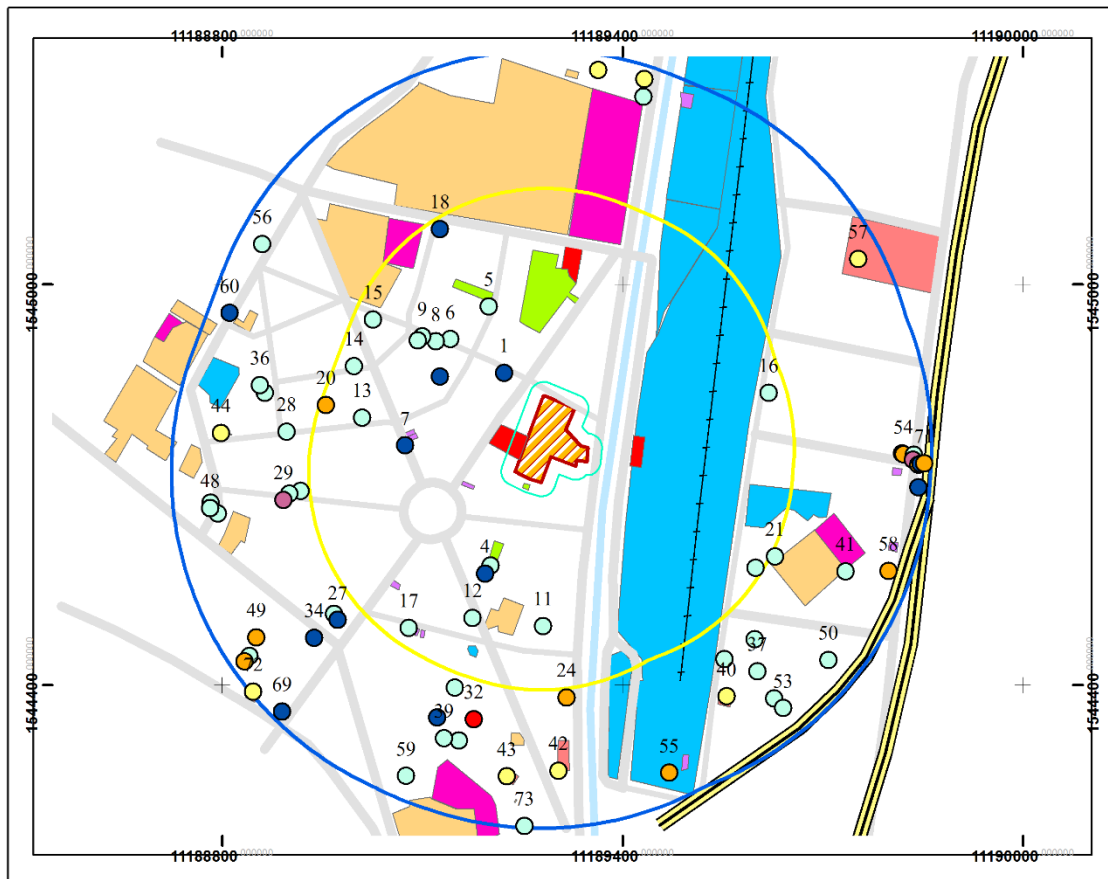
ตารางที่ 4 - 6 ค่าพิกัด เขตพื้นที่ ประเภท และระยะห่างของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)

ID	X	Y	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ประเภท	ระยะห่าง (เมตร)
1	707205	1432056	naklua	banglamung	chonburi	grocery	24.4
2	707192	1432171	naklua	banglamung	chonburi	grocery	26.6
3	707267	1432082	naklua	banglamung	chonburi	hotel	82.1
4	707309	1432153	naklua	banglamung	chonburi	grocery	135.1
5	707176	1432361	naklua	banglamung	chonburi	supermaket	136.7
6	707160	1431817	naklua	banglamung	chonburi	restaurant	144.8
7	707240	1432345	naklua	banglamung	chonburi	restaurant	145.5
8	707190	1431805	naklua	banglamung	chonburi	restaurant	153.9
9	707147	1432380	naklua	banglamung	chonburi	grocery	155.5
10	707133	1432385	naklua	banglamung	chonburi	supermaket	161.2
11	707389	1432090	naklua	banglamung	chonburi	grocery	207.5
12	707266	1432426	naklua	banglamung	chonburi	grocery	230.7
13	707289	1432416	naklua	banglamung	chonburi	supermaket	234.3
14	706862	1432270	naklua	banglamung	chonburi	grocery	239.6
15	706834	1432180	naklua	banglamung	chonburi	grocery	252.9
16	706825	1432157	naklua	banglamung	chonburi	grocery	263.5
17	706962	1432468	naklua	banglamung	chonburi	grocery	284.9
18	707423	1432340	naklua	banglamung	chonburi	grocery	290.2
19	706777	1432145	naklua	banglamung	chonburi	grocery	314
20	706772	1432282	naklua	banglamung	chonburi	grocery	330.5
21	707494	1432308	naklua	banglamung	chonburi	grocery	353.6
22	706734	1432194	naklua	banglamung	chonburi	restaurant	354.6
23	706727	1432155	naklua	banglamung	chonburi	grocery	362.2
24	706713	1432100	naklua	banglamung	chonburi	pub/bar	376.7
25	707403	1432523	naklua	banglamung	chonburi	wholesalers	393.1
26	707545	1432293	naklua	banglamung	chonburi	grocery	393.8
27	707243	1431567	naklua	banglamung	chonburi	grocery	402.6

ตารางที่ 4 - 6 (ต่อ)

ID	X	Y	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ประเภท	ระยะห่าง (เมตร)
28	707182	1431558	naklua	banglamung	chonburi	grocery	409
29	707441	1432554	naklua	banglamung	chonburi	restaurant	442.3
30	707594	1432283	naklua	banglamung	chonburi	grocery	450.2
31	706894	1431575	naklua	banglamung	chonburi	grocery	452.7
32	707455	1432560	naklua	banglamung	chonburi	grocery	457
33	706607	1432240	naklua	banglamung	chonburi	restaurant	488
34	706807	1432621	naklua	banglamung	chonburi	supermaket	504.9
35	707662	1432269	naklua	banglamung	chonburi	supermaket	508.6
36	706824	1432645	naklua	banglamung	chonburi	restaurant	514.6
37	706600	1431899	naklua	banglamung	chonburi	supermaket	517.3
38	706616	1432397	naklua	banglamung	chonburi	grocery	522.8

แผนที่แสดงสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ กรุงเทพฯ

คำอธิบายสัญลักษณ์

พื้นที่โรงเรียนสายปัญญา	ทางด่วนพิเศษศรีรัช	
ระยะห่าง 20 เมตร	ถนน	
ระยะห่าง 300 เมตร	ทางรถไฟ	
ระยะห่าง 500 เมตร	คลอง	
โรงแรม	ประเภทสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
หอพัก	ร้านอาหาร	supermarket
สถานที่ราชการ	โรงแรม	ร้านขายสัง
สถานีบริการน้ำมัน	ผับ/บาร์	ร้านค้าในศูนย์การค้า
ร้านขายยา/สถานพยาบาล	ร้านอาหาร	อื่นๆ
ศาสนสถาน		
โรงเรียน		

North arrow, Suanpanya University logo, and an inset map of Bangkok showing the school's location. A scale bar indicates 1:100,000 scale (1 cm = 100 m).

ผู้จัดทำ นาสาวณิศจี๊วญแจ้จจ
 นิสิตปริญญาโท รหัส 55920783 มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาพที่ 4-4 แผนที่แสดงสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์

ตารางที่ 4 – 7 ค่าพิกัด เขตพื้นที่ ประเภท และระยะห่างของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์

ID	X	Y	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ประเภท	ระยะห่าง (เมตร)
1	663748	1519933	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	supermarket	69.8
2	663730	1519654	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	143.8
3	663655	1519927	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	supermarket	154.9
4	663722	1519642	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	supermarket	157.1
5	663725	1520029	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	158
6	663669	1519981	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	164.8
7	663605	1519827	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	supermarket	178.4
8	663648	1519977	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	181.7
9	663628	1519985	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	203.7
10	663622	1519979	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	206.1
11	663807	1519567	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	215.2
12	663704	1519578	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	225.6
13	663542	1519867	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	242.5
14	663529	1519941	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	280.4
15	663557	1520009	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	281.1
16	664132	1519906	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	grocery	282.6
17	663611	1519563	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	283.3
18	663653	1520140	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	supermarket	294.9
19	664115	1519653	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	grocery	298.7
20	663489	1519885	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	restaurant	300
21	664144	1519670	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	grocery	316.0
22	663453	1519760	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	322.3
23	663679	1519477	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	323.6
24	663842	1519464	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	restaurant	324.4
25	663437	1519756	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	339.1
26	663503	1519583	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	344.5
27	663508	1519574	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	supermarket	346.4

ตารางที่ 4 – 7 (ต่อ)

ID	X	Y	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ประเภท	ระยะห่าง (เมตร)
28	663432	1519846	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	347.2
29	663428	1519747	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	wholesalers	349.4
30	664071	1519521	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	grocery	360.6
31	664115	1519550	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	grocery	366.2
32	663707	1519431	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	pub/bar	368.9
33	663654	1519434	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	supermarket	383.3
34	663474	1519548	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	supermarket	390.5
35	663400	1519902	Sampanthawong	Sampanthawong	Bangkok	grocery	392.7
36	663393	1519913	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	403.1
37	664119	1519503	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	grocery	404.8
38	663686	1519401	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	405.6
39	663664	1519404	Sampanthawong	Talat Noi	Bangkok	grocery	409.3
40	664075	1519467.2	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	hotel	409.6
41	664247	1519649	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	grocery	421.4
42	663831	1519358	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	hotel	432.6
43	663756	1519349.4	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	hotel	443.3
44	663336	1519843	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	hotel	444.
45	663333	1519727	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	449.1
46	664143	1519464	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	grocery	452.8
47	663322	1519742	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	458.3
48	663321	1519734	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	459.3
49	663390	1519548	Sampanthawong	Sampanthawong	Bangkok	restaurant	460.1
50	664222	1519520	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	grocery	468.6
51	664328	1519820	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	restaurant	470.8
52	663948	1520333	Debsirin	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	471.6
53	664157	1519450	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	grocery	472.3
54	664330	1519819	Sampanthawong	Talat Noi	Bangkok	restaurant	472.8
55	663992	1519356	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	restaurant	475.3

ตารางที่ 4 – 7 (ต่อ)

ID	X	Y	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ประเภท	ระยะห่าง (เมตร)
56	663395	1520117	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	grocery	480.1
57	664262	1520100	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	hotel	480.3
58	664309	1519650	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	restaurant	480.6
59	663609	1519349	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	grocery	482.2
60	663348	1520017	Pom Prap	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	supermarket	483.5
61	663380	1519521	Sampanthawong	Sampanthawong	Bangkok	grocery	484.33
62	664345	1519818	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	grocery	488.2
63	664344	1519811	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	wholesalers	488.2
64	663882	1520372	Debsirin	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	hotel	494.8
65	663373	1519513	Sampanthawong	Sampanthawong	Bangkok	restaurant	495
66	664352	1519804	Debsirin	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	restaurant	496.2
67	663949	1520359	Debsirin	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	hotel	497.7
68	664352	1519771	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	supermarket	498.4
69	663427	1519441	Sampanthawong	Sampanthawong	Bangkok	supermarket	498.9
70	664355	1519805	Debsirin	Pom Prap Sattru Phai	Bangkok	supermarket	500
71	664360	1519806	Rong mueng	pathumwan	Bangkok	restaurant	504
72	663385	1519469	Sampanthawong	Sampanthawong	Bangkok	hotel	512
73	663782	1519278	Talat Noi	Sampanthawong	Bangkok	grocery	515

การศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษาโดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการสำรวจพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) จำนวน 150 คน และโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ จำนวน 150 คน รวม 300 คน ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 มีรายละเอียดดังตารางที่ 4 – 8

ตารางที่ 4 – 8 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อความ	โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)		โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ						
ชาย	71	47.3	0	0	71	23.7
หญิง	79	52.6	150	100.0	229	76.3
2. อายุ						
15 – 16 ปี	65	43.3	54	36	119	39.7
17 – 18 ปี	85	56.7	96	64	181	60.3
3. เชื้อชาติ						
ไทย	136	90.7	148	98.7	284	94.7
จีน	8	5.3	2	1.3	10	3.3
อื่น ๆ	6	4.0	-	-	6	2

จากตารางที่ 4 – 8 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ พบว่าเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 76.3 และ 23.7 ตามลำดับ มีอายุส่วนใหญ่อยู่ที่ 17 – 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.3 และมีเชื้อชาติไทย คิดเป็นร้อยละ 94.7 โดยมีรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานศึกษา ดังนี้

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 52.6 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 47.3 มีช่วงอายุ 17 – 18 ปี และมากกว่า 15 – 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.7 และร้อยละ 43.3 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย คิดเป็นร้อยละ 90.7 เชื้อชาติจีน คิดเป็นร้อยละ 5.3 และอื่น ๆ เช่น เยอรมัน รัสเซีย เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 4.0

โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเพศหญิงทั้งหมด มีช่วงอายุ 17 – 18 ปี มากกว่า 15 – 16 ปี โดยคิดเป็นร้อยละ 64 และร้อยละ 36 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย คิดเป็นร้อยละ 98.7 และอื่น ๆ เช่น เชื้อชาติจีน คิดเป็นร้อยละ 1.3

2. ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำนวน 300 คน ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 9 มีรายละเอียดดังตารางที่ 4 – 9 นี้

ตารางที่ 4-9 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อความ	โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาสัตยา)		โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. รายได้ (บาท)						
ไม่เกิน 10,000	18	12	16	10.7	34	11.3
ระหว่าง 10,001 - 20,000	30	20	49	32.7	79	26.3
ระหว่าง 20,001 - 30,000	40	26.7	29	19.3	69	23
ระหว่าง 30,001 - 40,000	29	19.3	21	14	50	16.7
ระหว่าง 40,001 - 50,000	13	8.7	24	16	37	12.3
ตั้งแต่ 50,001 ขึ้นไป	20	13.3	11	7.3	31	10.3
2. ค่าใช้จ่าย (บาท)						
100 หรือต่ำกว่า	6	4	6	4	12	4
101 - 200	8	5.3	18	12	26	8.7
201 - 300	13	8.7	11	7.3	24	8
301 - 400	8	5.3	8	5.3	16	5.3
401 - 500	34	22.7	21	14	55	18.3
501 - 600	40	26.7	29	19.3	69	23
มากกว่า 601 บาท	41	27.3	57	38.0	98	32.7
3. ความเหมาะสมของค่าใช้จ่าย						
เพียงพอ	129	86	105	70.0	234	78
ไม่เพียงพอ	21	14	45	30.0	66	22
4. การหารายได้พิเศษ						
ไม่ได้ทำ	133	88.7	112	74.7	245	81.7
ทำ	17	11.3	38	25.3	55	18.3
5. วิธีการแก้ปัญหาด้านการเงิน						
ยืมเพื่อน	7	4.7	13	8.7	20	6.7
พ่อแม่/ผู้ปกครอง	119	79.3	88	58.7	207	69
หารายได้พิเศษ	22	14.7	49	32.6	71	23.7
อื่น ๆ	2	1.3			2	0.6

จากตารางที่ 4 – 9 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี มีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.3 มีค่าใช้จ่ายต่อสัปดาห์มากกว่า 601 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.7 ความเหมาะสมของรายได้และรายได้เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 78 ไม่ได้หารายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 81.7 และมีวิธีการแก้ปัญหาทางการเงิน คือ ขอยืมคุณแม่/ ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 69 โดยมีรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานศึกษา ดังนี้

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีรายได้ประจำและรายได้พิเศษของครอบครัว ช่วงรายได้มากที่สุด คือ ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.7 รองลงมา คือ ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมา คือ ระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.3 รองลงมา คือ ระหว่าง 50,001 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 13.3 รองลงมา คือ ไม่เกิน 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12 และลำดับสุดท้าย 40,001 – 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.7

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวในแต่ละสัปดาห์มากที่สุดช่วงค่าใช้จ่ายมากกว่า 601 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.3 รองลงมา คือ ช่วงค่าใช้จ่าย 501 – 600 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.7 รองลงมา คือ ช่วงค่าใช้จ่าย 401 – 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.7 รองลงมา คือ ช่วงค่าใช้จ่าย 201 – 300 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.7 รองลงมา คือ ช่วงค่าใช้จ่าย 101 – 200 บาท และ 301 – 400 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.3 และน้อยที่สุด 100 บาทหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 4.0

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ มีรายได้เพียงพอคิดเป็นร้อยละ 86.0 และไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 14 และกลุ่มตัวอย่างไม่ได้ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 88.7 และทำงานพิเศษคิดเป็นร้อยละ 11.3 และวิธีการแก้ปัญหาทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 79.3 รองลงมา คือ หารายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 14.7 รองลงมา คือ ขอยืมเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 4.7 และน้อยที่สุด คือ อื่น ๆ เช่น ขอยืม คิดเป็นร้อยละ 1.3

โรงเรียนสาขาศรีอยุธยา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีรายได้ประจำและรายได้พิเศษของครอบครัว ช่วงรายได้มากที่สุด คือ ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.7 รองลงมาคือ ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.3 รองลงมา คือ ระหว่าง 40,001 – 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.0 รองลงมา คือ ระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท และไม่เกิน 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.7 และตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 7.3

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวแต่ละสัปดาห์มากที่สุด คือ มากกว่า 600 บาท คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมา คือ 501 – 600 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.3 รองลงมา คือ 401 – 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 14 รองลงมา คือ 100 – 200 บาท คิดเป็นร้อยละ 12 รองลงมา คือ 201 – 300 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.3 รองลงมา คือ 301 – 400 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.3

รองลงมา คือ ต่ำกว่า 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.0 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ มีรายได้เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 70.0 และไม่เพียงพอคิดเป็นร้อยละ 30 และกลุ่มตัวอย่างไม่ได้ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 74.7 ทำงานหารายได้พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 25.3

3. ข้อมูลด้านครอบครัว

ข้อมูลด้านครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำนวน 300 คน ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 มีรายละเอียดดังตารางที่ 4 – 10 นี้

ตารางที่ 4 – 10 ข้อมูลด้านครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อความ	โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)		โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนสมาชิกในครอบครัว						
จำนวน 2 – 4 คน	112	74.7	94	62.7	206	68.7
จำนวน 5 – 6 คน	30	20	40	26.7	70	23.3
จำนวน 7 – 8 คน	8	5.3	8	5.3	16	5.3
ตั้งแต่ 9 คน ขึ้นไป			8	5.3	8	2.7
2. ลักษณะการพักอาศัย						
อาศัยอยู่กับบิดามารดา	124	82.7	102	68.0	226	75.3
อาศัยอยู่กับญาติ	10	6.7	22	14.7	32	10.7
อยู่หอพัก	7	4.7	9	6.0	16	5.
อยู่บ้านเช่า	6	4	9	6.0	15	5
อยู่บ้านเพื่อน	2	1.3				
อื่น ๆ	1	0.7	8	5.3	9	3

จากตารางที่ 4 – 10 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2 – 4 คน คิดเป็นร้อยละ 68.7 และอาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 75.3 โดยมีรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานศึกษา

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากที่สุด คือ จำนวน 2 – 4 คน คิดเป็นร้อยละ 74.7 รองลงมา คือ จำนวน 5 – 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และน้อยที่สุด คือ จำนวน 7 – 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 มีลักษณะการพักอาศัยกับบิดามารดามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.7 รองลงมา คือ อาศัยอยู่

กับญาติ คิดเป็นร้อยละ 6.7 รองลงมา คือ อยู่หอพัก คิดเป็นร้อยละ 4.7 รองลงมา คือ อยู่บ้านเช่า คิดเป็นร้อยละ 4.0 รองลงมาคือ อยู่บ้านเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และน้อยที่สุด คือ อื่น ๆ เช่น อยู่โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.7

โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากที่สุด คือ จำนวน 2 – 4 คน คิดเป็นร้อยละ 62.7 รองลงมา คือ จำนวน 5 – 6 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 และจำนวน 7 – 8 คน เท่ากับจำนวนตั้งแต่ 8 คนขึ้นไป น้อยที่สุด คือ คิดเป็นร้อยละ 5.3 มีลักษณะการพักอาศัยกับบิดามารดามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.0 รองลงมา คือ อาศัยอยู่กับญาติ คิดเป็นร้อยละ 14.7 รองลงมา คือ อยู่หอพักเท่ากับอยู่บ้านเช่า คิดเป็นร้อยละ 6 และน้อยที่สุด คือ อื่น ๆ เช่น อยู่โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 5.3 เป็นต้น

4. ข้อมูลด้านการเดินทาง

ข้อมูลด้านการเดินทางของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำนวน 300 คน ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 มีรายละเอียดดังตารางที่ 4 – 11

ตารางที่ 4 – 11 ข้อมูลการเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อความ	โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)		โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การเดินทางมาสถานศึกษา						
เดิน	3	2	20	13.3	23	7.7
รถจักรยาน	5	3.3	4	2.7	9	3
รถจักรยานยนต์	74	49.3	29	19.3	103	34.3
รถยนต์	14	9.3	11	7.3	25	8.3
บิดาและมารดามาส่ง	40	26.7	36	24.0	76	25.3
รถประจำทาง	10	6.7	26	17.3	36	12
รถรับจ้าง	3	2	18	12.0	21	1.6
อื่น ๆ	1	0.7	6	4.0	7	14
2. ระยะทางจากที่พักถึงสถานศึกษา						
1 – 100 เมตร	12	8	22	14.7	34	11.3
101 – 300 เมตร	12	8	44	29.3	56	18.7
301 – 600 เมตร	23	15.3	21	14.0	44	14.7

ตารางที่ 4 – 11 (ต่อ)

ข้อความ	โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาพัทยา)		โรงเรียนสาขापัญญา ในพระบรมราชินีนาถ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
601 – 900 เมตร	12	8	8	5.3	20	6.7
มากกว่า 901 เมตร	91	60.7	55	36.7	146	48.7
3. ระยะเวลาในการเดินทางมาสถานศึกษา						
1 – 15 นาที	82	54.7	65	43.3	147	49
16 – 30 นาที	56	37.3	39	26.0	95	31.7
31 – 45 นาที	10	6.7	19	12.7	29	9.7
ตั้งแต่ 46 นาที ขึ้นไป	2	1.3	27	18.0	29	9.7

จากตารางที่ 4 – 11 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ พบว่ามีการเดินทางโดยรถจักรยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ 34.4 และมีระยะทางจากที่พักถึงสถานศึกษามากกว่า 901 เมตรขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 48.7 และใช้เวลาในการเดินทางมาสถานศึกษา 1 – 15 นาที คิดเป็นร้อยละ 49 โดยมีรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานศึกษา ดังนี้

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาพัทยา) มีกลุ่มตัวอย่างเดินทางมาสถานศึกษาโดยรถจักรยานยนต์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 49.3 รองลงมา คือ บิดาและมารดามาส่ง คิดเป็นร้อยละ 26.7 รองลงมาคือ รถยนต์ คิดเป็นร้อยละ 9.3 รองลงมาคือ รถประจำทาง คิดเป็นร้อยละ 6.7 รองลงมาคือ รถจักรยาน คิดเป็นร้อยละ 3.3 รองลงมาคือ เดินและรถรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 2.0 และน้อยที่สุดคือ อื่นๆ เช่น เรือ คิดเป็นร้อยละ 0.7 มีระยะทางในการเดินทางจากที่พักถึงสถานศึกษามากที่สุด คือ ระยะทางมากกว่า 901 เมตรขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 60.7 รองลงมาคือ ระยะทาง 301 – 600 เมตร คิดเป็นร้อยละ 15.3 และระยะทาง 1 – 100 เมตร 101 – 300 เมตร และ 601 – 900 เมตร คิดเป็นร้อยละ 8

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ใช้ระยะเวลาในการเดินทาง 1 – 15 นาที คิดเป็นร้อยละ 54.7 ระยะเวลา 16 – 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 37.3 ระยะเวลา 31 – 45 นาที คิดเป็นร้อยละ 6.7 และน้อยที่สุด ใช้ระยะเวลาตั้งแต่ 46 นาทีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.2

กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนสาขापัญญา ในพระบรมราชินีนาถ มีการเดินทางมาสถานศึกษาโดยบิดามารดามาส่งเป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมาคือ รถจักรยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ 19.3 รองลงมา คือ รถประจำทาง คิดเป็นร้อยละ 17.3 รองลงมา คือ เดิน คิดเป็นร้อยละ 13.3 รองลงมาคือ รถรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 12.0 รองลงมา คือ รถยนต์ คิดเป็นร้อยละ 7.3 และน้อยที่สุดคือ อื่น ๆ เช่น เรือ คิดเป็นร้อยละ 4.0

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ มีระยะทางในการเดินทางจากที่พักถึงสถานศึกษามากที่สุด คือ ระยะทางมากกว่า 901 เมตรขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมา คือ ระยะทาง 101 – 300 เมตร คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมา คือ ระยะทาง 1 – 100 เมตร คิดเป็นร้อยละ 14.7 รองลงมาคือ ระยะทาง 301 – 600 เมตร คิดเป็นร้อยละ 14.0 และน้อยที่สุด คือ ระยะทาง 601 – 900 เมตร คิดเป็นร้อยละ 5.3

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ใช้ระยะเวลาในการเดินทาง 1 – 15 นาที คิดเป็นร้อยละ 43.3 ระยะเวลา 16 – 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 26.0 ระยะเวลาตั้งแต่ 46 นาที คิดเป็นร้อยละ 18.0 และน้อยที่สุด ระยะเวลา 31 – 45 คิดเป็นร้อยละ 12.7

5. ข้อมูลประสบการณ์ในการขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์

ประสบการณ์ในการขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำนวน 300 คน ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 มีรายละเอียดดังตารางที่ 4 – 12

ตารางที่ 4 – 12 ข้อมูลการขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์

ข้อความ	โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาสัตตวิทยา)		โรงเรียนสาขาศูนย์ ในพระบรมราชินูปถัมภ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยขี่	51	34	29	19.3	80	26.7
เคยขี่	84	56	82	54.7	166	55.3
ยังขี่อยู่	13	8.7	37	24.7	50	16.7
เลิกขี่แล้ว	2	1.3	2	1.3	4	1.3
รวม	150	100	150	100	300	100

จากตารางที่ 4 – 12 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่ขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 73.3

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาสัตตวิทยา) มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์รวมทั้งสิ้น คิดเป็นร้อยละ 66 ซึ่งเคยขี่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56 ยังขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์อยู่ คิดเป็นร้อยละ 8.7 และเลิกขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์แล้วน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.3 ไม่เคยขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 34.7

โรงเรียนสาขาศูนย์ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าขี่เครื่องขี่แอลกอฮอล์รวมทั้งสิ้น คิดเป็นร้อยละ 80.7 ซึ่งเคยขี่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.7 ยังขี่

เครื่องตี้มแอลกอฮอล์อยู่ คิดเป็นร้อยละ 24.7 และเลิกตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แล้วน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.3 ไม่เคยตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 19.

ตารางที่ 4 – 13 อายุที่ตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ครั้งแรก

อายุ (ปี)	โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)		โรงเรียนสาขปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ต่ำกว่า 14 ปี	15	15.2	22	18.2	37
14 ปี	16	16.2	18	14.9	34	15.5
15 ปี	31	31.3	39	32.2	70	31.8
16 ปี	19	19.2	25	20.7	44	20.0
17 ปี	14	14.1	14	11.6	28	12.7
18 ปี	4	4.0	3	2.5	7	3.2
รวม	99	100	121	100	220	100

จากตารางที่ 4 - 13 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ตี้มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.8 รองลง คือ อายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.0 และอายุ ต่ำกว่า 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.8

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีอายุที่ ตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ครั้งแรกมากที่สุด คือ อายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมา คือ อายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.2 รองลงมา คือ อายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.2 รองลงมา คือ อายุต่ำกว่า 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.2 รองลงมา คือ อายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.1 และน้อยที่สุด คือ อายุ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.0

โรงเรียนสาขปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีอายุที่ตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ครั้งแรกมากที่สุด คือ อายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมาคือ อายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.7 รองลงมา คือ อายุต่ำกว่า 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.2 รองลงมา คือ อายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.9 รองลงมา คือ อายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.6 อายุที่ตี้มแอลกอฮอล์ครั้งแรกน้อยที่สุด คือ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตารางที่ 4 – 14 ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มครั้งแรก

ประเภทของ เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)		โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เบียร์	39	39.4	44	36.4	83	37.7
ไวน์	31	31.3	35	28.9	66	30.0
สุรา	25	25.2	18	14.9	43	19.5
วิสกี้/ บรันดี	2	2.0	11	9.1	13	5.9
เหล้าเถื่อน/ น้ำเมา/ กระแช่	1	1.0	0	0.0	1	0.5
อื่นๆ	1	1.0	13	10.7	14	6.4
รวม	99	100	121	100	220	100

จากตารางที่ 4 – 14 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ นิยมดื่มเบียร์เป็นครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมา คือ ไวน์ คิดเป็นร้อยละ 30.0 และสุรา คิดเป็นร้อยละ 19.5

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีประสบการณ์ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกมากที่สุด คือ เบียร์ คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมา คือ ไวน์ คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมา คือ สุรา คิดเป็นร้อยละ 25.2 รองลงมา คือ วิสกี้/ บรันดี คิดเป็นร้อยละ 2.0 และน้อยที่สุด คือ ดื่มเหล้าเถื่อน/น้ำเมา/กระแช่ และอื่น ๆ เช่น เหล้าปั่น โฉก/ เป๊ปซี่ผสมสุราน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.0

โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีประสบการณ์ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกมากที่สุด คือ เบียร์ คิดเป็นร้อยละ 36.4 รองลงมา คือ ไวน์ คิดเป็นร้อยละ 28.9 รองลงมา คือ สุรา คิดเป็นร้อยละ 14.9 รองลงมา คือ อื่นๆ เช่น เหล้าปั่น โฉก/ เป๊ปซี่ คิดเป็นร้อยละ 10.7 น้อยที่สุด คือ วิสกี้/ บรันดี คิดเป็นร้อยละ 9.1

ตารางที่ 4 – 15 บุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยกันครั้งแรก

บุคคลที่ดื่มครั้งแรก	โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)		โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อน	62	62.7	65	53.7	127	57.7

ตารางที่ 4 – 15 (ต่อ)

บุคคลที่ดื่มครั้งแรก	โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)		โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดาและมารดา	21	21.2	21	17.4	42	19.1
ญาติ/พี่น้อง	12	12.1	28	23.1	40	18.2
ดื่มคนเดียว	4	4.0	7	5.8	11	5
รวม	99	100	121	100	220	100

จากตารางที่ 4 – 15 กลุ่มตัวอย่างทั้งสองโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ นิยมดื่มกับเพื่อนเป็นครั้งแรกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมา คือ บิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 19.1 และญาติ/พี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 18.2

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีประสบการณ์ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ดื่มกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.7 บิดาและมารดา คิดเป็นร้อยละ 21.2 ญาติ/ พี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 12.1 และน้อยที่สุด คือ ดื่มคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 4.0

โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีประสบการณ์ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ดื่มกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.7 รองลงมา คือ ญาติ/ พี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 23.1 รองลงมา คือ บิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 17.4 น้อยที่สุด คือ ดื่มคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 5.8

ตารางที่ 4 – 16 ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมดื่ม

ประเภทของ เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)		โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เบียร์	65	38.2	59	34.1	124	36.1
ไวน์	36	21.2	44	25.4	80	23.3
สุรา	53	31.2	38	22.0	91	26.5
วิสกี้/บรันดี	10	5.9	14	8.1	24	6.9
เหล้าเถื่อน/น้ำตาลฯ	3	1.8	1	0.6	4	2.0
อื่น ๆ	3	1.8	17	9.8	20	5.8
รวม	170	100	173	100	343	100

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ คิดจากจำนวนนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์

จากตารางที่ 4 – 16 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ นิยมค้ำเบียร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.1 รองลงมาเป็น สุรา คิดเป็นร้อยละ 26.5 และไวน์ คิดเป็นร้อยละ 23.3 โดยมีรายละเอียดแยกตามสถานศึกษา ดังนี้

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า นิยมค้ำเบียร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.2 รองลงมา คือ สุรา คิดเป็นร้อยละ 31.2 ไวน์ คิดเป็นร้อยละ 21.2 วิสกี้/ บรันดี คิดเป็นร้อยละ 5.9 และน้อยที่สุด คือ เหล้าเถื่อน/ กระแช่ และอื่นๆ เช่น เหล้าปั่น คิดเป็นร้อยละ 1.8

โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า นิยมค้ำเบียร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.1 รองลงมา คือ ไวน์ คิดเป็นร้อยละ 25.4 รองลงมา คือ สุรา คิดเป็นร้อยละ 22.0 รองลงมา คือ อื่น ๆ เช่น เหล้าปั่น โควก/ เป๊กซี่ ผสมสุรา คิดเป็นร้อยละ 9.8 และน้อยที่สุด คือ เหล้าเถื่อน/กระแช่ และอื่น ๆ เช่น เหล้าปั่น คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4 – 17 เหตุผลในการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

เหตุผลในการค้ำสุรา	โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)		โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
งานเลี้ยงสังสรรค์	7	7.1	13	10.7	20	9.1
ค้ำประจำ	13	13.1	32	26.4	45	20.5
อารมณ์ดี สนุกสนาน	4	4	4	3.3	8	3.6
มีความทุกข์/เครียด	22	22.2	9	7.4	31	14.1
เมื่อไม่สมหวังในความรัก	18	18.2	23	19	41	18.7
เมื่อต้องการให้เกิดความกล้า	19	19.2	22	18.2	41	18.7
เพื่อนชักชวนให้ลอง	16	16.2	18	14.9	34	15.5
ถูกยุ						
รวม	99	100	121	100	220	100

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ คิดจากจำนวนนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์

จากตารางที่ 4 – 17 กลุ่มตัวอย่างทั้งสองโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า คิ่้มเป็นประจํามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.5 รองลงมา คือ เมื่อไม่สมหวังในความรัก และเมื่อต้องการเกิดความกล้า คิดเป็นร้อยละ 18.8 โดยมีรายละเอียดแยกตามสถานศึกษา ดังนี้

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีสาเหตุการคิ่้มมากที่สุดคือ มีความทุกข์/ เครียด คิดเป็นร้อยละ 22.2 รองลงมา คือ เมื่อต้องการให้เกิดความกล้า รองลงมา คือ คิดเป็นร้อยละ 19.2 รองลงมา คือ เมื่อไม่สมหวังในความรัก คิดเป็นร้อยละ 18.2 รองลงมา คือ เพื่อนชักชวนให้ลอง ถูกยุ คิดเป็นร้อยละ 16.2 รองลงมา คือ คิ่้มประจํา คิดเป็นร้อยละ 13.1 รองลงมา คือ งานเลี้ยงสังสรรค์ คิดเป็นร้อยละ 7.1 และน้อยที่สุดคือ อารมณ์ดี สนุกสนาน คิดเป็นร้อยละ 4

โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า มีสาเหตุการคิ่้มมากที่สุด คือ คิ่้มประจํา คิดเป็นร้อยละ 26.4 รองลงมา คือ เมื่อไม่สมหวังในความรัก คิดเป็นร้อยละ 19.0 รองลงมา คือ เมื่อต้องการให้เกิดความกล้า คิดเป็นร้อยละ 18.2 รองลงมาคือ เพื่อนชักชวนให้ลอง ถูกยุ คิดเป็นร้อยละ 14.9 รองลงมา คือ งานเลี้ยงสังสรรค์ คิดเป็นร้อยละ 10.7 รองลงมา คือ มีความทุกข์/ เครียด คิดเป็นร้อยละ 7.4 และน้อยที่สุดคือ อารมณ์ดี/ สนุกสนาน คิดเป็นร้อยละ 3.3

ตารางที่ 4 – 18 สถานที่ในการคิ่้มเครื่องคิ่้มแอลกอฮอล์

สถานที่คิ่้ม	โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)		โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	54	29	70	34.8	124	32
สวนสาธารณะ/ แหล่งท่องเที่ยว	25	13.4	17	8.5	42	10.9
ร้านอาหาร/ผับ/บาร์	58	31.2	63	31.3	121	31.3
หอพักเพื่อน	23	12.4	20	10.0	43	11.1
ที่อื่น ๆ	26	14	31	15.4	57	14.7
รวม	186	100	201	100	387	100

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ คิดจากจำนวนนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการคิ่้ม เครื่องคิ่้มแอลกอฮอล์

จากตารางที่ 4 – 18 กลุ่มตัวอย่างทั้งสองโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ นิยมคิ่้มที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 32 รองลงมา คือ ร้านอาหาร/ ผับ/ บาร์ คิดเป็นร้อยละ 31.3 และอื่น ๆ

เช่น รถยนต์ เรือ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 14.8 โดยมีรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานศึกษา ดังนี้

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า นิยมที่ร้านอาหาร/ ผับ/ บาร์ คิดเป็นร้อยละ 31.2 รองลงมา คือ บ้าน คิดเป็นร้อยละ 29 ที่อื่น ๆ เช่น บนรถยนต์ คิดเป็นร้อยละ 14 เป็นต้น รองลงมา คือ สวนสาธารณะ/ แหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 13.4 และน้อยที่สุด คือ หอพักเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 12.4

โรงเรียนสาขปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นิยมที่บ้านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมา คือ ร้านอาหารผับ/ บาร์/ ร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมา คือ ที่อื่น ๆ เช่น บนรถยนต์ เรือ คิดเป็นร้อยละ 15.4 รองลงมา คือ หอพักเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 11.1 และน้อยที่สุด คือ สวนสาธารณะ/ แหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 10.9

ตารางที่ 4 – 19 ความถี่ในการดื่มแอลกอฮอล์

ความถี่ในการดื่ม	โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)		โรงเรียนสาขปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	1 – 2 วัน/สัปดาห์	15	15.2	11	9	26
3 – 4 วัน/สัปดาห์	2	2	6	4.9	8	3.6
ทุกวัน	3	3	2	1.7	5	2.3
1 – 2 ครั้ง/เดือน	24	24.3	32	26.4	56	25.5
2 – 3 เดือน/ครั้ง	20	20.2	23	19	43	19.5
4 เดือนขึ้นไป/ครั้ง	35	35.3	47	38.9	82	37.2
รวม	99	100	121	100	220	100

จากตารางที่ 4 – 19 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า มีความถี่ในการดื่ม 4 เดือนขึ้นไป/ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมา คือ 1 – 2 ครั้ง/ เดือน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และ 2 – 3 ครั้ง/ เดือน คิดเป็นร้อยละ 19.5 โดยมีรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานศึกษา ดังนี้

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีความถี่ในการดื่มต่อครั้งมากที่สุด คือ ทุก 4 เดือนขึ้นไป/ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมา คือ ทุก 1 – 2 ครั้ง/ เดือน คิดเป็นร้อยละ 24.3 รองลงมา คือ ทุก 2 – 3 ครั้ง/ เดือน คิดเป็นร้อยละ 20.2

รองลงมา คือ ทุก 1 – 2 วัน/ สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 15.2 รองลงมา คือ ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 3.0 และทุก 3 – 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 2.0

โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีความถี่ในการดื่มครั้งมากที่สุด คือ ทุก 4 เดือนขึ้นไป/ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.9 รองลงมา คือ ทุก 1 – 2 ครั้ง/ เดือน คิดเป็นร้อยละ 26.4 รองลงมา คือ ทุก 2 – 3 ครั้ง/ เดือน คิดเป็นร้อยละ 19.4 รองลงมา คือ ทุก 1 – 2 วัน/ สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 9 รองลงมา คือ 3 – 4 วัน/ สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 4.9 และน้อยที่สุด คือ ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 1.7

ตารางที่ 4 – 20 ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมดื่ม

ประเภท เครื่องดื่ม เพศ	เบียร์	ไวน์	สุรา	วิสกี้	เหล้า เถื่อน	อื่นๆ	รวม (คน)
โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)							
ชาย	31	14	28	4	2	1	48
ร้อยละ	31.3	14.1	28.3	4.0	2.0	1.0	48.5
หญิง	34	22	25	6	1	2	51
ร้อยละ	34.3	22.2	25.3	6.1	1.0	2.0	51.5
รวม	65	36	53	10	3	3	99
ร้อยละ	65.7	36.4	53.5	10.0	3.0	3.0	100.00
โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์							
หญิง	59	44	38	14	1	17	121
ร้อยละ	48.8	36.4	31.4	11.6	0.8	14	100
รวม	59	44	38	14	1	17	121
	48.8	36.4	31.4	11.6	0.8	14	100
รวมทั้งหมด	124	80	91	24	4	20	220
	56.4	36.7	41.4	10.9	1.8	9	100

หมายเหตุ คิดจากจำนวนนักเรียนที่ดื่มแอลกอฮอล์

จากตารางที่ 4 – 20 กลุ่มตัวอย่างทั้งสองโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิง นิยมดื่มเบียร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.4 รองลงมาเป็น สุรา คิดเป็นร้อยละ 41.4 และดื่มไวน์ คิดเป็นร้อยละ 36.7 โดยมีรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานศึกษา ดังนี้

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า เพศชาย นิยมดื่มมากที่สุด คือ เบียร์ คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมา คือ สุรา คิดเป็นร้อยละ 28.3 รองลงมา คือ ไวน์ คิดเป็นร้อยละ 14.1 รองลงมา คือ วิสกี้ คิดเป็นร้อยละ 4.0 รองลงมา คือ เหล้าเถื่อน คิดเป็นร้อยละ 2.0

และน้อยที่สุด คือ อื่น ๆ เช่น เหล้าปั่น คิดเป็นร้อยละ 1.0

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงนิยมดื่มมากที่สุด คือ เบียร์ คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมา คือ สุรา คิดเป็นร้อยละ 25.3 รองลงมา คือ ไวน์ คิดเป็นร้อยละ 22.2 รองลงมา คือ วิสกี้ คิดเป็นร้อยละ 6.1 รองลงมา คือ อื่น ๆ เช่น เหล้าปั่น คิดเป็นร้อยละ 2.0 และน้อยที่สุด คือ เหล้าเถื่อน คิดเป็นร้อยละ 1

โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงทั้งหมด นิยมดื่มเบียร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมาคือ ไวน์ คิดเป็นร้อยละ 36.4 และสุรา คิดเป็นร้อยละ 31.4

ตารางที่ 4 – 21 ประเภทของร้านค้าที่กลุ่มตัวอย่างนิยมซื้อ/ ดื่ม

ประเภทสถานที่ จำหน่ายที่นิยมซื้อ	โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)		โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ร้านขายของชำ	59	59.6	76	62.8	135	61.4
ร้านสะดวกซื้อ	15	15.1	35	28.9	50	22.7
ร้านอาหาร	5	5.1	8	6.6	13	5.9
ผับ/บาร์/สถาน บันเทิง	7	7.1	-	-	7	3.2
ร้านขายส่ง	13	13.1	2	1.7	15	6.8
รวม	99	100	121	100	220	100

จากตารางที่ 4 – 21 กลุ่มตัวอย่างทั้งสองโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นิยมซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ร้านขายของชำ คิดเป็นร้อยละ 61.4 รองลงมาคือ ร้านสะดวกซื้อ 22.7 และร้านขายส่ง คิดเป็นร้อยละ 6.8 โดยมีรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานศึกษา ดังนี้

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ พบว่านิยมซื้อที่ร้านขายของชำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.6 รองลงมา คือ ร้านสะดวกซื้อ คิดเป็นร้อยละ 15.1 รองลงมา คือ ร้านขายส่ง คิดเป็นร้อยละ 13.1 รองลงมาคือ ผับ/สถาน

บันเทิง คิดเป็นร้อยละ 7.1 และน้อยที่สุด คือ ร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 5.1

โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ พบว่านิยมซื้อที่ร้านขายของชำมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 62.8 รองลงมา คือ ร้านสะดวกซื้อ คิดเป็นร้อยละ 28.9 รองลงมา คือ ร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 6.6 และน้อยที่สุด คือ ร้านขายส่ง คิดเป็นร้อยละ 1.7

ตารางที่ 4 – 22 ประเภทของร้านในระยะห่าง 0 – 500 เมตร ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกซื้อ/ ดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ประเภทสถานที่ จำหน่ายที่นิยมซื้อ	โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา)		โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ร้านขายของชำ	18	58	42	64.6	60	62.5
ร้านสะดวกซื้อ	6	19.4	17	26.1	23	24
ร้านอาหาร	3	9.7	4	6.2	7	7.3
ผับ/บาร์/สถาน บันเทิง	1	3.2	-	-	1	1
ร้านขายส่ง	3	9.7	2	3.1	5	5.2
รวม	31	100	65	100	96	100

หมายเหตุ คำนวณจากระยะห่างจากที่พักของนักเรียนถึงสถานศึกษา

จากตารางที่ 4 – 22 กลุ่มตัวอย่างทั้งสองโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่ห่างจากโรงเรียนตั้งแต่ 0 – 600 เมตร นิยมซื้อเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์มากที่สุด คือ ร้านขายของชำ คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมา คือ ร้านสะดวกซื้อ ร้อยละ 24 และร้านอาหาร ร้อยละ 7.3

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่ห่างจากโรงเรียนตั้งแต่ 0 – 600 เมตร นิยมซื้อ/ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มากที่สุด คือ ร้านขายของชำ คิดเป็นร้อยละ 58 รองลงมา คือ ร้านสะดวกซื้อ คิดเป็นร้อยละ 19.4 รองลงมา คือ ร้านอาหารและร้านขายส่ง คิดเป็นร้อยละ 9.7 และน้อยที่สุด คือ ผับ/ บาร์/ สถาน บันเทิง ร้อยละ 3.2

โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่ห่างจากโรงเรียนตั้งแต่ 0 – 600 เมตร นิยมซื้อ/ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มากที่สุด คือ ร้านขายของชำ คิดเป็นร้อยละ 64.6 รองลงมา คือ ร้านสะดวกซื้อ คิดเป็นร้อยละ 26.1 รองลงมา คือ ร้านอาหารคิดเป็นร้อยละ 6.2 และน้อยที่สุด คือ บ้านขายส่ง คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4 – 23 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ดื่มแอลกอฮอล์กับประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มครั้งแรก

อายุ (ปี)	รวมทั้งหมด						รวม
	เบียร์	ไวน์	สุรา	วิสกี้	เหล้าเถื่อน	อื่นๆ	
ต่ำกว่า 14	17	9	6	1	1	3	37
	7.7	4.1	2.7	0.5	0.5	1.4	16.8
14	8	14	11	-	-	1	34
	3.6	6.4	5	-	-	0.5	15.5
15	30	17	14	4	0	5	70
	13.7	7.7	6.4	1.8		2.3	31.9
16	17	14	6	6	0	1	44
	7.1	6.4	2.7	2.7		0.5	20
17	7	9	5	2	0	5	28
	3.2	4.1	2.8	0.9	0.0	2.3	12.7
18	4	2	1	-	-	-	7
	1.8	0.9	0.5	-	-	-	3.2
รวม	83	65	43	13	1	15	220
	37.7	29.5	19.5	5.9	0.5	6.8	100.00

จากตารางที่ 4 – 23 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่นิยมดื่มเบียร์มากที่สุด อายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมา คือ อายุต่ำกว่า 14 ปีและอายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 17 รองลงมา คือ อายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.6 รองอายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.2 และอายุ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 4

ตารางที่ 4 – 24 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ดื่มแอลกอฮอล์กับประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มครั้งแรก

อายุ (ปี)	ร.ร. เมืองพิทยา 11							ร.ร. สายปัญญาฯ						
	เบียร์	ไวน์	สุรา	วิสกี้	เหล้าเถื่อน	อื่นๆ	รวม	เบียร์	ไวน์	สุรา	วิสกี้	เหล้าเถื่อน	อื่นๆ	รวม
ต่ำกว่า	6	5	3	0	1	0	15	11	4	3	1	0	3	22
14	6.1	5.0	3.0	0.0	1.0	0.0	15.1	9.1	3.3	2.5	0.8	0.0	2.5	18.2

ตารางที่ 4 – 24 (ต่อ)

อายุ (ปี)	ร.ร. เมืองพัทยา 11							ร.ร. สายปัญญาฯ						
	เบียร์	ไวน์	สุรา	วิสกี้	เหล้า เถื่อน	อื่นๆ	รวม	เบียร์	ไวน์	สุรา	วิสกี้	เหล้า เถื่อน	อื่นๆ	รวม
14	3	7	6	0	0	0	16	5	7	5	0	0	1	18
	3.0	7.1	6.1	0.0	0.0	0.0	16.2	4.1	5.8	4.1	0.0	0.0	0.8	14.8
15	15	8	8	0	0	0	31	15	9	6	4	0	5	39
	15.2	8.1	8.1	0.0	0.0	0.0	31.3	12.4	7.4	5	3.3	0.0	4.1	32.2
16	8	7	4	0	0	0	19	9	7	2	6	0	1	25
	8.1	7.1	4.0	0.0	0.0	0.0	19.2	7.4	5.8	1.7	5	0.0	0.8	20.7
17	4	3	4	2	0	1	14	3	6	1	0	0	4	14
	4.0	3.0	4.0	2.0	0.0	1.0	14.1	2.5	5	0.8	0.0	0.0	3.3	11.6
18	3	1	0	0	0	0	4	1	1	1	0	0	0	3
	3.0	1.0	0.0	0.0	0.0	0.0	4.0	0.8	0.8	0.8	0.0	0.0	0.0	2.5
รวม	39	31	25	2	1	1	99	44	34	18	11	0	14	121
	39.4	31.3	25.3	2.0	1.0	1.0	100	36.4	28.1	14.9	9.1	0.0	11.6	100

จากตารางที่ 4 – 24 พบว่า โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นิยมดื่มเบียร์ คิดเป็นร้อยละ 39.4 ไวน์ คิดเป็นร้อยละ 31.3 และสุรา คิดเป็นร้อยละ 25

อายุต่ำกว่า 14 ปี นิยมดื่มเบียร์ คิดเป็นร้อยละ 6.1 ไวน์ คิดเป็นร้อยละ 5.0 สุรา คิดเป็นร้อยละ 3.0 และเหล้าเถื่อน คิดเป็นร้อยละ 1.0

อายุ 14 ปี นิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภท ไวน์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.1 รองลงมาคือ สุรา คิดเป็นร้อยละ 6.1 และน้อยที่สุดคือ เบียร์ คิดเป็นร้อยละ 3

อายุ 15 ปี นิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.2 รองลงมาคือ สุราและไวน์ คิดเป็นร้อยละ 8.1

อายุ 16 ปี นิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.1 รองลงมา คือ ไวน์ คิดเป็นร้อยละ 7.1 และน้อยที่สุดคือ สุรา คิดเป็นร้อยละ 4.0

อายุ 17 ปี นิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์และสุรามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.0 รองลงมา คือ ไวน์ คิดเป็นร้อยละ 3.0 วิสกี้ คิดเป็นร้อยละ 2.0 และอื่น ๆ เช่น เหล้าปั่นผสมน้ำผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 1.0

อายุ 18 ปี นิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.0 และไวน์ คิดเป็นร้อยละ 1.0

โรงเรียนสาขปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมดื่มเบียร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.4 ไวน์ 28.1 และ สุรา 14.9

อายุต่ำกว่า 14 ปี นิยมดื่มเบียร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.1 ไวน์ คิดเป็นร้อยละ 3.3 สุรา และอื่น ๆ เช่น เหล้าปั่นผสมน้ำอัดลม คิดเป็นร้อยละ 2.5 และวิสกี คิดเป็นร้อยละ 0.8

อายุ 14 ปี นิยมดื่มไวน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.8 เบียร์และไวน์ คิดเป็นร้อยละ 4.1 และอื่น ๆ เช่น เหล้าปั่น คิดเป็นร้อยละ 0.8

อายุ 15 ปี นิยมดื่มเบียร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.4 ไวน์ ร้อยละ 7.4 สุรา ร้อยละ 5 อื่น ๆ เช่น เหล้าปั่น คิดเป็นร้อยละ 4.1 และวิสกี คิดเป็นร้อยละ 3.3

อายุ 16 ปี นิยมดื่มเบียร์ คิดเป็นร้อยละ 7.4 ไวน์ คิดเป็นร้อยละ 5.8 วิสกี้ คิดเป็นร้อยละ 5 สุรา คิดเป็นร้อยละ 1.7 และอื่น ๆ เช่น เหล้าปั่น คิดเป็นร้อยละ 0.8

อายุ 17 ปี นิยมดื่มไวน์ คิดเป็นร้อยละ 5 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.3 เบียร์ คิดเป็นร้อยละ 2.5 และ อายุ 18 ปี นิยมดื่มเบียร์ ไวน์ และสุรา คิดเป็นร้อยละ 0.8

6. ทักษะคิดของกลุ่มตัวอย่างต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ทักษะคิดของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำนวน 300 คน ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4 - 25 ทักษะคิดของกลุ่มตัวอย่างต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ที่	ข้อความ	เมืองพัทยา 11			สาขปัญญา		
		(\bar{x})	S.D.	ความหมาย	(\bar{x})	S.D.	ความหมาย
1*	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมกัน ทำให้ออกกำลังกาย เห็นใจกัน และมีความเป็นเพื่อนกันมากขึ้น	2.7	1.5	ปานกลาง	2.1	1.5	น้อย
2*	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องทันสมัย ทำท่ายและน่าสนใจ	1.9	1.3	น้อย	1.8	1.4	น้อย
3*	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น	3.2	1.2	ปานกลาง	3.1	1.4	ปานกลาง

ตารางที่ 4 – 25 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	เมืองพัทยา 11			สายปัญญา		
		(\bar{x})	S.D.	ความหมาย	(\bar{x})	S.D.	ความหมาย
4*	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ผู้ดื่มมีความสุขผ่อนคลายความตึงเครียดได้	3.1	1.1	ปานกลาง	2.8	1.4	ปานกลาง
5	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำเป็นการเพิ่มภาระ สร้างหนี้สินให้แก่ครอบครัว	3.4	1.4	ปานกลาง	3.5	1.5	ปานกลาง
6	เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาความรุนแรงในครอบครัว	3.6	1.2	มาก	3.7	1.5	มาก
7	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย	4.0	1.1	มาก	4.0	1.3	มาก
8	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ขาดสติจนก่อให้เกิดอุบัติเหตุ	4.1	1.2	มาก	4.3	1.3	มาก
9	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ดึงดูดเพศตรงข้ามได้	2.5	1.4	ปานกลาง	2.6	1.7	ปานกลาง
10*	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกเป็นผู้ใหญ่ขึ้น	1.8	1.3	น้อย	1.7	1.5	น้อย

ตารางที่ 4 – 25 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	เมืองพัทยา 11			สายปัญญา		
		(\bar{x})	S.D.	ความหมาย	(\bar{x})	S.D.	ความหมาย
11	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เป็นคนก้าวร้าว	3.3	1.3	ปานกลาง	3.2	1.5	ปานกลาง
12*	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ได้เพื่อนมากขึ้น	2.7	1.3	ปานกลาง	2.4	1.6	น้อย
13*	งานเลี้ยงใดไม่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์งานเลี้ยงนั้นไม่สนุก	2.4	1.5	น้อย	2.1	1.7	น้อย
14	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ร่างกายเสื่อมโทรมและแก่เร็ว	4.1	1.1	มาก	4.2	1.1	มาก
15*	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับในสังคม	1.7	1.4	น้อย	1.6	1.5	น้อย
16	การดื่มสุราเป็นการสิ้นเปลืองโดยไร้เหตุ	3.8	1.3	มาก	3.9	1.3	มาก
17	การดื่มสุราตั้งแต่อายุน้อยทำให้ผู้ดื่มมีระดับเชาวน์ปัญญาลดลง	3.4	1.3	ปานกลาง	3.3	1.4	ปานกลาง
18	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในตอนกลางคืนทำให้ไม่อยากตื่นมาโรงเรียน	3.74	1.2	มาก	3.7	1.3	มาก

ตารางที่ 4 – 25 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	เมืองพัทยา 11			สายปัญญา		
		(\bar{x})	S.D.	ความหมาย	(\bar{x})	S.D.	ความหมาย
19	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบต่อผลการเรียน	3.4	1.4	ปานกลาง	3.4	1.6	ปานกลาง
20	มีการวางแผนในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	2.8	1.7	ปานกลาง	2.5	1.8	ปานกลาง
21	ท่านมีการค้นหาร้านอาหารจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านทางเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ (google map)	1.9	1.6	น้อย	1.8	1.6	น้อย
22	ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับมาตรการของรัฐบาลที่ออกกฎหมายไม่ให้มีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา 300 เมตร	3.8	1.4	มาก	3.7	1.4	มาก

หมายเหตุ ข้อที่ * เป็นข้อความนิเสธ

จากตารางที่ 4 - 25 พบว่า ทักษะคิดของการดื่มสุราของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมปลาย โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) และ โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.5$) และกลุ่มตัวอย่างทั้งสองโรงเรียนมีทัศนคติต่อการดื่มสุราเป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งคำถามเชิงบวกและคำถามเชิงลบ ยกเว้นข้อที่ 1 การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมกัน ทำให้กลุ่มรักกัน เห็นใจกันและมีความเป็นเพื่อนกันมากขึ้น โดยโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) มีความเห็นในระดับปานกลาง และ โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีความเห็นในระดับน้อย และข้อที่ 12 การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ได้เพื่อนมาก

ขึ้น โดยมีความเห็นในระดับปานกลาง และน้อยตามลำดับสถานศึกษา โดยมีรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสถานศึกษา ดังนี้

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) พิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ร่างกายเสื่อมโทรม ($\bar{x} = 4.1, S.D. = 1.1$) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ขาดสติจนก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ($\bar{x} = 4.1, S.D. = 1.2$) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เป็นสาเหตุของการการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย ($\bar{x} = 4, S.D. = 1.1$) การเห็นด้วยกับมาตรการของรัฐบาลในการไม่ให้มีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา 300 เมตร ($\bar{x} = 3.8, S.D. = 1.4$) การดื่มสุราเป็นการสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ ($\bar{x} = 3.8, S.D. = 1.3$) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในตอนกลางคืนทำให้ไม่อยากตื่นมาโรงเรียน ($\bar{x} = 3.7, S.D. = 1.2$) และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ($\bar{x} = 3.6, S.D. = 1.2$)

นักเรียนเห็นด้วยในระดับปานกลาง คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลต่อผลการเรียน ($\bar{x} = 3.4, S.D. = 1.4$) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำเป็นภาระหนี้สิน ($\bar{x} = 3.4, S.D. = 1.4$) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่อายุน้อยส่งผลต่อระดับเชาว์ปัญญา ($\bar{x} = 3.4, S.D. = 1.3$) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เป็นคนก้าวร้าว ($\bar{x} = 3.33, S.D. = 1.3$) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น ($\bar{x} = 3.2, S.D. = 1.2$) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ผู้ดื่มมีความสุขผ่อนคลาย ($\bar{x} = 3.1, S.D. = 1.1$) มีการวางแผนในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($\bar{x} = 2.8, S.D. = 1.7$) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ได้เพื่อนมากขึ้น ($\bar{x} = 2.7, S.D. = 1.3$) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมกันทำให้กลุ่มรักกัน ($\bar{x} = 2.7, S.D. = 1.5$) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ดึงดูดเพศตรงข้าม ($\bar{x} = 2.5, S.D. = 1.4$)

นักเรียนเห็นด้วยในระดับน้อย คือ งานเลี้ยงใดไม่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ งานเลี้ยงนั้นไม่สนุก ($\bar{x} = 2.4, S.D. = 1.5$) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องทันสมัย ทำทนายและน่าสนใจ ($\bar{x} = 1.9, S.D. = 1.3$) ท่านมีการค้นหาร้านที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดย Google map คิดเป็นร้อยละ ($\bar{x} = 1.9, S.D. = 1.6$) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกเป็นใหญ่ ($\bar{x} = 1.8, S.D. = 1.3$) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับในสังคม ($\bar{x} = 1.7, S.D. = 1.4$)

โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ พิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ร่างกายเสื่อมโทรม ($\bar{x} = 4.2, S.D. = 1.1$) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ขาดสติจนก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ($\bar{x} = 4.3, S.D. = 1.3$) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เป็นสาเหตุของการการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย ($\bar{x} = 4, S.D. = 1.3$) การเห็นด้วยกับมาตรการของรัฐบาลในการไม่ให้มีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา 300 เมตร ($\bar{x} = 3.7, S.D. = 1.4$) การดื่มสุราเป็นการสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ ($\bar{x} = 3.9, S.D. = 1.3$) การดื่ม

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในตอนกลางคืนทำให้ไม่อยากตื่นมาโรงเรียน ($\bar{x} = 3.7$, S.D. = 1.3) และ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ($\bar{x} = 3.7$, S.D. = 1.5)

นักเรียนเห็นด้วยในระดับปานกลาง คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลต่อผลการเรียน ($\bar{x} = 3.4$, S.D. = 1.6) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำเป็นภาระหนี้สิน ($\bar{x} = 3.5$, S.D. = 1.5) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่อายุน้อยส่งผลต่อระดับเซาว์ปัญญา ($\bar{x} = 3.3$, S.D. = 1.4) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เป็นคนก้าวร้าว ($\bar{x} = 3.2$, S.D. = 1.5) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น ($\bar{x} = 3.1$, S.D. = 1.4) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ผู้ดื่มมีความสุขผ่อนคลาย ($\bar{x} = 2.8$, S.D. = 1.4) มีการวางแผนในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($\bar{x} = 2.5$, S.D. = 1.8) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ดึงดูดเพศตรงข้าม ($\bar{x} = 2.6$, S.D. = 1.7)

นักเรียนเห็นด้วยในระดับน้อย คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ได้เพื่อนมากขึ้น ($\bar{x} = 2.3$, S.D. = 1.6) งานเลี้ยงใดไม่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ งานเลี้ยงนั้นไม่สนุก ($\bar{x} = 2.1$, S.D. = 1.7) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมกัน ทำให้กลุ่มรักกัน เห็นใจกันและมีความเป็นเพื่อนกันมากขึ้น ($\bar{x} = 2.1$, S.D. = 1.5) การค้นหาสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดย Google map คิดเป็นร้อยละ ($\bar{x} = 1.9$, S.D. = 1.6) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องทันสมัย ทำท่ายและน่าสนใจ ($\bar{x} = 1.8$, S.D. = 1.4) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกเป็นผู้ใหญ่ ($\bar{x} = 1.7$, S.D. = 1.5) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับในสังคม ($\bar{x} = 1.6$, S.D. = 1.5)

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ มีผลดังนี้

1. การสำรวจการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบ โรงเรียนเมืองพญา 11 (มัธยมสาธิตพญา) และ โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีค่าวิกฤต Z Score = - 2.32 และ - 3.52 ตามลำดับ แสดงว่า ทั้งสองโรงเรียนมีลักษณะการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบรั้วโรงเรียน แบบการกระจุกตัวมาก

ในระยะห่าง 500 เมตร จากรอบรั้วโรงเรียนเมืองพญา 11 (มัธยมสาธิตพญา) มีความหนาแน่นของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 31 ร้าน ต่อ 1 ตารางกิโลเมตร จากพื้นที่ทั้งหมด 1.23 ตารางกิโลเมตร ซึ่งส่วนใหญ่กระจายอยู่ในช่วง 301 – 500 เมตร จำนวน 20 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 52.6 ค่าเฉลี่ยระยะห่างของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบรั้วโรงเรียนอยู่ที่ 308.4 เมตร และ รอบรั้วโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีความหนาแน่นของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 70 ร้าน ต่อ 1 ตารางกิโลเมตร จากพื้นที่ทั้งหมด 1.6 ตารางกิโลเมตร ซึ่งส่วนใหญ่กระจายอยู่ในช่วง 301 – 500 เมตร จำนวน 53 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 72.6 ค่าเฉลี่ยระยะห่างของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบรั้วโรงเรียนอยู่ที่ 374.8 เมตร

2. สถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่พบมากที่สุดบริเวณโรงเรียนเมืองพญา 11 (มัธยมสาธิตพญา) และ โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีผลการศึกษาที่เหมือนกัน คือ ร้านขายของชำ คิดเป็นร้อยละ 57.9 และร้อยละ 54.8 ตามลำดับโรงเรียน รองลงมาสถานที่จำหน่ายมีความแตกต่างกัน คือ ร้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 18.42 และร้านสะดวกซื้อ คิดเป็นร้อยละ 16.4 ตามลำดับโรงเรียน

3. ผลการศึกษา คือ ทั้งสองโรงเรียนมีกลุ่มตัวอย่างที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินกว่าครึ่งหนึ่ง โดยโรงเรียนเมืองพญา 11 (มัธยมสาธิตพญา) และ โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 66.0 และ 80.7 ตามลำดับโรงเรียน

ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ดื่มครั้งแรกต่ำกว่า 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.2 และ 18.2 และมีช่วงอายุที่เริ่มดื่มครั้งแรกมากที่สุด คือ อายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.3 และ 32.9 ตามลำดับโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก นิยมดื่มเบียร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.4 และ 36.4 และส่วนใหญ่นิยมดื่มกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.7 และ 53.7 ตามลำดับ

โรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ที่กลุ่มตัวอย่างนิยมดื่ม คือ เบียร์ คิดเป็นร้อยละ 38.2 และ 34.1 ตามลำดับ โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาพัทยา) มีสาเหตุหลักในการดื่ม คือ มีความทุกข์ ความเครียด คิดเป็นร้อยละ 22.2 และโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีสาเหตุหลักในการดื่ม คือ ดื่มเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 26.4

กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาพัทยา) นิยมดื่มที่ร้านอาหาร/ ผับ/ บาร์ คิดเป็นร้อยละ 31.2 และ โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ นิยมดื่มที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 34.8 และนิยมดื่ม 4 เดือนขึ้นไป/ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.3 และ 38.9 ตามลำดับ โรงเรียน

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาพัทยา) เพศชายและเพศหญิง นิยมดื่มเบียร์ คิดเป็นร้อยละ 31.3 และ 34.3 ซึ่งสอดคล้องกับโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ที่มีกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 48.8

ประเภทของร้านค้าในระยะ 0 – 500 เมตรที่กลุ่มตัวอย่างนิยมซื้อ/ ดื่ม คือ ร้านขายของชำ คิดเป็นร้อยละ 58.0 และ 64.6 ตามลำดับ โรงเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและประเภทของเครื่องดื่ม กลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาพัทยา) อายุต่ำกว่า 14 ปี และช่วงอายุที่ดื่มมากที่สุด คือ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.1 และ 15.2 นิยมดื่มเบียร์โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์) อายุต่ำกว่า 14 ปี และช่วงอายุที่ดื่มมากที่สุดคือ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.1 และ 12.4 นิยมดื่มเบียร์

อภิปรายผล

เขตพื้นที่ที่ทำการศึกษาระยะและปัจจัยแวดล้อมทางสังคม

โรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาพัทยา) สภาพแวดล้อมรอบโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นชุมชนที่มีทั้งศาสนสถาน โรงเรียน และบ้านเรือนที่เป็นบ้านเดี่ยวมีบริเวณเป็นส่วนมาก มีหอพักที่จะปลูกในละแวกเดียวกัน และมีพื้นที่ที่ค่อนข้างรกร้างไม่ได้ใช้ประโยชน์ใด มีเส้นทางการคมนาคมประชาชน

ส่วนใหญ่มีรถจักรยานยนต์เพื่อใช้ในการเดินทาง เพราะไม่มีรถประจำทางวิ่งในซอย

โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สภาพแวดล้อมรอบโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นอาคารพาณิชย์ ตึกแถวที่เป็นที่ตั้งของสำนักงาน ห้างหุ้นส่วนและบริษัทต่าง ๆ ซึ่งมีมาตั้งแต่สมัยอดีต พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นตรอก ซอย มีเส้นทางการคมนาคมที่สะดวกสบาย

การกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การศึกษาการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะของการกระจุกตัวมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลของ (ภัทรภร พลพนาธรรม,

2558) ในปี พ.ศ. 2552 มีค่าวิกฤต Z Score ที่ต่ำกว่า -2.58 อยู่จำนวน 9 แห่ง และในปี พ.ศ. 2557 มีมหาวิทยาลัยที่มีค่าวิกฤต Z Score ที่ต่ำกว่า -2.58 อยู่จำนวน 12 แห่ง ซึ่งเป็นจำนวนที่เพิ่มมากขึ้น และได้สอดคล้องกับปัจจัยทางสังคมโดยรอบโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาพิเศษ) ที่มีหอพักอยู่เป็นจำนวนมากถึง ร้อยละ 81 และในแต่ละหอพักจะมีร้านขายของชำที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งการเปิดร้านขายของชำที่หอพักนั้น ตามในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 หมวด 4 มาตรา 27 ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ ข้อ (4) ในหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก ในกรณีดังกล่าวนี้ถือว่าผิดต่อกฎหมาย ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าหอพักนั้นได้มีใบขออนุญาตจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่

โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ที่มีตึกแถวที่เปิดเป็นร้านขายของชำ ร้อยละ 54.8 มีจำนวนหลายแห่งติด ๆ กัน ทำให้เกิดการกระจุกตัวบริเวณดังกล่าวมาก ซึ่งตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา พ.ศ. 2558 อาศัยตามอำนาจในมาตรา 4 และมาตรา 27 (8) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณซึ่งอยู่ในระยะ 300 เมตร จากรั้วหรือแนวเขตของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ซึ่งเมื่อศึกษาพบว่า สถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ พบได้ในระยะตั้งแต่ในระยะ 69.8 เมตร เป็นต้นไป ซึ่งเป็นร้านที่เปิดมาเป็นเวลานาน และไม่สามารถระบุได้ว่า ร้านขายของชำดังกล่าวมีใบขออนุญาตจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่

ความหนาแน่นของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ความหนาแน่นของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นเมื่อเทียบกับพื้นที่ที่ศึกษาของโรงเรียนทั้ง 2 แห่ง ต่อ 1 ตารางกิโลเมตร มีความหนาแน่นที่แตกต่างกันและสอดคล้องกับสมมติฐาน

โดยโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาพิเศษ) มีความหนาแน่น 1 ตารางกิโลเมตรต่อ 31 ร้าน ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในระยะ 301 – 500 เมตร ร้อยละ 52.6 ซึ่งน้อยกว่าโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ที่มีความหนาแน่น 1 ตารางกิโลเมตรต่อ 70 แห่ง (ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในระยะ 301 – 500 เมตร ร้อยละ 72.6) ซึ่งจากการศึกษาพบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนิษฐา ใจกล้า, (2550) ที่มีจุดจำหน่ายอยู่ในระยะ 500 เมตร คิดเป็นร้อยละ 67.0 กัทรกร พลพนาธรรม, (2558) สถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีความหนาแน่นเฉลี่ยของจุดจำหน่ายโดยรวมในเขตกรุงเทพฯ ปี พ.ศ. 2557 : 2552 (11 พื้นที่) หนาแน่นเพิ่มขึ้นร้อยละ $66 (96.32 - 57.91 = 38.41)$ ร้านต่อตารางกิโลเมตร ปี พ.ศ. 2557 : 2552 (15 พื้นที่) หนาแน่นเพิ่มร้อยละ $35 (78.18 - 57.91 = 20.27)$ ร้านตารางกิโลเมตร)

มาตรการควบคุมความหนาแน่นเฉลี่ยของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศไทยยังนั้นยังไม่มีข้อกำหนด (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2557) แต่ในผลงานวิจัยจำนวนมากยืนยันว่า การควบคุมความหนาแน่นของร้านจำหน่ายสุรา สามารถลดปริมาณการดื่มได้ (Hoadley JF, Fuchs BC, Holder HD, 1984; McComac DC, Filante RW, 1984; Gruenewald PJ, Ponicki WR, Holder HD, 1993 อ้างถึงใน กัทรรร พลพนาธรรม, 2558) แต่ในประเทศไทยได้มีวิธีการหรือเครื่องมือที่ให้ประโยชน์และลดผลกระทบที่ตามมาได้ เช่น ใช้กฎการออกใบอนุญาตเปิดร้านใบอนุญาตควบคุมการจำหน่ายประเภทสุราให้เข้มงวดมากขึ้น การกำหนดโซนนิ่งปลอดสุรา การวางผังเมือง (กัทรรร พลพนาธรรม, 2558) ในจังหวัดพะเยาได้มีมาตรการ คือ 1. งานบุญต้องปลอดเหล้า 2. ควบคุมโรงผลิตสุราไม่ให้เพิ่มจำนวน ตัวเอกของเรื่องหรือบุญเจ้ที่นำไปสู่ความสำเร็จ คือ มวลชนและการมีส่วนร่วม คือคนทำงานในพื้นที่ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ, 2558)

ระยะทางเฉลี่ยจากสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ระยะทางจากรั้วสถานศึกษา ถึงสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นมีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งระยะทางเฉลี่ยของทั้ง 2 โรงเรียน มีความแตกต่างกัน และมีสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากในระยะตั้งแต่ 301 – 500 เมตร สอดคล้องกัน

เนื่องมาจากรอบโรงเรียนเมืองพิทยา 11 (มัธยมสาธิตพิทยา) ในระยะ 1 – 300 เมตร มีพื้นที่ที่เป็นบ้านเดี่ยวมีบริเวณ มีพื้นที่กร้าง และ โรงปูนซีเมนต์จำนวน 3 แห่ง

รอบโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ในระยะ 1 – 300 เมตร มีพื้นที่วัดเทพศิรินทราวาส สถานีรถไฟหัวลำโพง การรถไฟแห่งประเทศไทย และตึกแถวที่เป็นอาคารสำนักงาน ห้างหุ้นส่วนและบริษัทต่าง ๆ

จากการศึกษาพบว่า สอดคล้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ปัจจัยด้านกายภาพ ซึ่งระยะทางและเส้นทางในการคมนาคมที่สร้างความสะดวกสบาย การเชื่อมต่อระหว่างสถานที่ต่าง ๆ ถือเป็นปัจจัยกายภาพที่สำคัญ และจากตัวบทกฎหมายที่ไม่ชัดเจนและบังคับใช้อย่างจริงจัง คือ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ที่มีการกำหนดสถานที่ห้ามจำหน่าย ห้ามมิให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี รวมถึงห้ามมิให้ดื่มในสถานที่ตามพระราชบัญญัติ มาตราที่รัฐบาลออกมาทั้งหมดนี้เพื่อช่วยบรรณรงค์ แก่ใจ และควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ช่วยฟื้นฟูสุขภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลดปัญหาและผลกระทบทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ช่วยส่งเสริมสุขภาพของประชาชนให้ตระหนักถึงพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และป้องกันเยาวชนมิให้เข้าถึงแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย (คมชัดลึก, 2558) และไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ประกอบการหรือเจ้าของร้านค้า เจ้าของหอพัก ทำให้ยังมีการจำหน่าย

เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์รอบเขตรั้วโรงเรียนและมหาวิทยาลัยภายใน 300 เมตร ผู้จัดการออนไลน์, 2555)

ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้รัฐบาลได้ออกประกาศเรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขาย เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา พ.ศ. 2558 (ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนด สถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา, 2558) ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มน้ำ แอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณซึ่งขึ้นคำจะอยู่ระยะ 300 เมตร และบางมหาวิทยาลัยถึง 1 กิโลเมตร จากรั้วหรือแนวเขตสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและ เอกชน เพื่อเป็นการลด ละ เลิกการดื่มน้ำแอลกอฮอล์ของเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่และเป็น กำลังของชาติในอนาคตและเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง รวมถึงพ.ร.บ.สรรพสามิต พ.ศ. 2493 ห้ามขายแอลกอฮอล์รอบมหาวิทยาลัยในรัศมี 500 เมตร

จำนวนรวมของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ประเภทของสถานที่ที่จำหน่าย เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์

สถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์รอบโรงเรียนทั้ง 2 แห่งนั้น ประเภทที่พบมากที่สุด และเหมือนกันคือ ร้านขายของชำ เนื่องจากสถานที่จำหน่ายรอบโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยม สาธิตพัทยา) จะจำหน่ายอยู่บริเวณหอพักซึ่งตั้งอยู่ติด ๆ กัน และตั้งขึ้นก่อนหรือใกล้เคียงกับทาง โรงเรียน และ โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ที่มีสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ ประเภทร้านขายของชำอยู่ตามซอยและตึกแถวต่าง ๆ และเป็นร้านค้าที่มีมานาน

กรณีของโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) ที่มีการจำหน่ายบริเวณหอพัก ซึ่งผิด กฎหมายนั้น ทางโรงเรียนได้มีการอยู่ในชั้นการดำเนินการศึกษาหาข้อมูลเพื่อตอบสนองนโยบาย ของรัฐบาลในการห้ามขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษาระยะ 300 เมตร และเสนอเรื่องต่อ สำนักการศึกษาเมืองพัทยา

กรณีของโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ เนื่องจากร้านขายของชำเปิดขาย มาเป็นระยะเวลานาน โดยที่ผู้ประกอบการหรือเจ้าของส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ จึงทำให้ไม่มีการ ตรวจสอบหรือซักถามบุคคลที่มาซื้อเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ว่าอายุเท่าไร ซึ่งตามกฎหมายกำหนดว่า ห้ามมิให้ขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ต่อบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี และบางส่วนตั้งแต่ 301 เมตรขึ้นไป ที่ เปิดกิจการเป็นร้านอาหารที่สามารถจำหน่ายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ได้และอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวที่ สำคัญของกรุงเทพมหานครทำให้ยากต่อการควบคุม ซึ่งจากการศึกษาพบว่า สอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความชุกและพฤติกรรมการดื่มน้ำของนักเรียนนักศึกษากับความหนาแน่น ของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ในรัศมี 500 เมตร รอบสถานศึกษา (กนิษฐา ไทยกกล้า, 2550) ในจุดจำหน่าย 500 เมตร ซึ่งเป็นพื้นที่หนาแน่นจากสถานศึกษาเป็นประเภทร้านขายของชำ ร้านค้าปลีกและสถานบันเทิงร้อยละ 97.0 และงานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมจำหน่ายสุราของร้าน

จำหน่ายสุรารอบมหาวิทยาลัยรัฐ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดสงขลา (นวลตา อาภาคัพพะกุล, ศิริรัตน์ โกล้ววัฒน์ และเยาวณี จรูญศักดิ์, 2557) พบว่า ร้อยละ 87 ของร้านที่จำหน่ายสุรา ในรัศมี 100 เมตร จำหน่ายให้กับวัยรุ่น โดยไม่ตรวจสอบอายุ และร้านค้าได้ห่อพักวางสุราที่ชั้นวางสินค้าและตู้แช่อย่างเปิดเผยและไม่จำกัดเวลาซื้อ

การศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อายุเฉลี่ยในการดื่มครั้งแรก คือ 15 ปี ทั้งที่มาตรการในประเทศไทยกำหนดห้ามบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สอดคล้องกับผลสถิติที่ได้ทำการศึกษาอายุเฉลี่ยของผู้ที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ อายุ 17 ปี คือ กลุ่มเยาวชนอายุตั้งแต่ 15 – 24 ปี (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2551) และในปี พ.ศ. 2557 อัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 32.3 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558) และในงานวิจัยในต่างประเทศแสดงให้เห็นว่า เมื่อรัฐบาลเพิ่มอายุขั้นต่ำของผู้ดื่ม นักดื่มที่มีอายุต่ำกว่าที่กำหนดจะซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ยากขึ้น ทำให้ลดปริมาณการดื่มของนักดื่มที่มีอายุน้อยกว่ากำหนด ลดอุบัติเหตุที่เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (J. Rehm, K. D. Shield, N. Joharchi, P. A. Shuper; L. M. Orchowski, and N. P. Barnett; J. A. Hicks, R. S. Friedman, P. A. Gable and W. E. Davis อ้างถึงใน ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2557)

สถานที่ในการดื่มนั้นจะดื่มที่บ้านมากที่สุด สอดคล้องกับ (พงษ์ศักดิ์ อ้นมอย, 2553; สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์, สมชาย รักกลาง, พงศ์มิตร โพธิ์กลาง, สุปรีชา เจริญคนโท, รัชดา อนงค์เวช, สืบศักดิ์ มีพวงพินธุ์ และเอนก ทองไทย, 2553) ซึ่งความถี่หรือระยะเวลาในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นจะดื่ม 4 เดือนขึ้นไปต่อ/ ครั้ง เนื่องจากนักเรียนอยู่ในช่วงปิดเทอม และจะนิยมซื้อจากร้านขายของชำ ร้อยละ 61.4 เนื่องจากสะดวกและไม่มีตรวจสอบบัตรประชาชนก่อนซื้อ มีประเภทของร้านอยู่ห่างจากโรงเรียน 500 เมตร ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจพฤติกรรม การสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากรปี พ.ศ. 2554 พบว่า เยาวชนอายุ 15 – 24 ปี ดื่มเบียร์มากที่สุดร้อยละ 46 รองลงมา คือ วิสกี้/ บรั่นดี ร้อยละ 28.12 โดยส่วนใหญ่นิยมดื่มแอลกอฮอล์ที่สถานที่ส่วนบุคคลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.9 และจะมีการดื่มเป็นกลุ่มร้อยละ 98 รวมถึงการซื้อเหล้าจากร้านใกล้โรงเรียนไม่เกิน 500 เมตร

จากศึกษาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มี ได้แบ่งตามผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 4 ด้าน คือ 1) ด้านตนเอง/ จิตใจ 2) ด้านสังคม 3) ด้านครอบครัว และ 4) ด้านสุขภาพ

1. ด้านตนเอง/ จิตใจ

การแสดงความคิดเห็นในระดับมาก

การดื่มสุราเป็นการสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในวัยเรียนและไม่ได้ประกอบอาชีพเสริมใด ๆ ทำให้ต้องขอเงินจากผู้ปกครองมาใช้ในชีวิตประจำวันทั้งเรื่องการเรียนรู้และเรื่องอื่นๆ รวมถึงการดื่มสุราทำให้ไม่อยากตื่นมาโรงเรียนเนื่องจากใช้เวลาในการดื่มสุราเป็นเวลานานและเป็นช่วงเวลากลางคืน ทำให้ร่างกายไม่ได้พักผ่อน ส่งผลให้ผู้เรียนไม่อยากตื่นมาโรงเรียนตอนเช้าและยอมส่งผลกระทบต่อการศึกษา

การแสดงความคิดเห็นในระดับปานกลาง

1. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น และสามารถดึงดูดเป็นตรงข้ามได้ สอดคล้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้านปัจจัยกลุ่มสังคม เนื่องจากพื้นฐานหลักของสังคมไทย คือ ครอบครัว ในบางครอบครัวอาจจะมีบุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้วัยรุ่นมองว่าเป็นเรื่องปกติ ซึ่งเมื่อมีการคลุกคลีอยู่เป็นประจำทำให้เกิดการเลียนแบบและซึมซับ รวมถึงเป็นช่วงที่วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ที่มีความคิดลึกซึ้ง (Hurlock, 1973 อ้างถึงใน ยุพดี ศิริวรรณ และคณะ, 2549) มีความเป็นหนุ่มสาว ใฝ่หาอุดมการณ์ของตนเองและพยายามเอาชนะความผูกพันของบิดามารดา ตัดสินใจเลือกสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับชีวิตของตนเอง เริ่มมองหาปัจจัยต่างๆ เช่น ประสบการณ์ความล้มเหลวในการเรียน การแปลกแยกทางสังคม เพื่อตัดสินใจให้ตนเองยังคงดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือเลิกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2. การดื่มสุราทำให้ผู้ดื่มมีความสุขผ่อนคลายความเครียด จาก ไวน์ คอนเน็กซ์ ผู้นำเข้าไวน์ “จัมพ์ ยาร์ด” จากกล่าวว่า หากรู้วิธีดื่มไวน์อย่างถูกต้องก็จะสามารถสร้างคุณประโยชน์ให้สุขภาพได้ โดยไวน์ช่วยปกป้องโรคภัยได้หลายชนิด เนื่องจากอุดมไปด้วยสารเรสเวอราทรอล ซึ่งเป็นสารต้านอนุมูลอิสระ ได้จากกระบวนการผลิตไวน์ที่แตกต่างจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดอื่นๆ จึงช่วยลดความเสี่ยงของโรคหัวใจ ป้องกันการเกิดโรคมะเร็งและโรคความจำเสื่อม อีกทั้งยังช่วยชะลอความแก่ (ไทยรัฐออนไลน์, 2557) และการดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมากส่งผลกระทบต่อความทรงจำในระยะสั้น หากดื่มต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลานานจะยับยั้งการพัฒนาของเซลล์สมอง เพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดโรคซึมเศร้า ขณะที่การดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณระดับปานกลางจะช่วยลดความเสี่ยงในการเกิด “โรคอัลไซเมอร์ (Alzheimer’s Disease)” และ “โรคสมองฝ่อ (Demantia)” ลงได้ โรงพยาบาลกรุงเทพได้เขียนเอกสารทางวิชาการว่า การดื่มไวน์ช่วยในการจัดการความเครียด ไวน์แดงเป็นยาก่อประสาทชนิดหนึ่ง และช่วยผู้ที่มีความผิดปกติทางประสาทหรือผู้ที่ประสบความวิตกกังวลต่าง ๆ และลดความเครียด นอกจากนี้ ยังสามารถช่วยให้นอนหลับดีขึ้นอีกด้วย (โรงพยาบาลกรุงเทพ, 2556)

3. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น ซึ่งจากผลสำรวจของสำนักงาน (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2556) แสดงให้เห็นว่าการเพิ่มขึ้นของเยาวชน

อายุ 15 – 24 ปี เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 21.6 ในปี พ.ศ. 2544 เป็นร้อยละ 23.7 ในปี พ.ศ. 2554 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.5 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนไทยมีการดื่มสุราเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่จะมาจาก การที่กลุ่มเพื่อนที่ชักชวนกันไปดื่มเป็นประจำ หรือเวลาไม่สมหวังในความรัก รวมถึงเมื่อต้องการให้เกิดความกล้าในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การดื่มประจำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะดื่มในช่วงของการปิดภาคการศึกษา ที่สามารถดื่มได้ทุกวัน โดยที่ไม่มีผลกระทบต่อการศึกษามากนัก แต่ในช่วงเวลาเปิดภาคการศึกษาการดื่มสุราในเวลากลางคืนย่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ระหว่างวัน เนื่องจากใช้เวลากับการดื่มสุราในช่วงเวลากลางคืน ทำให้มีเวลาพักผ่อนน้อย สติสัมปชัญญะในการเรียนรู้มีไม่เต็มที่ รวมถึงพฤติกรรมที่ไม่ทำการบ้านของผู้เรียน (พรนภา หอมสินธุ์, 2558 อ้างถึงใน จันท์ทิศา พฤทยานานนท์, 2537)

4. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เป็นคนก้าวร้าว (G.stanley Hall อ้างถึงใน ยุพดี ศิริวรรณ และคณะ, 2549) ว่า อารมณ์ของเด็กวัยรุ่นนั้น เมื่อได้รับความกระทบกระเทือนเพียงเล็กน้อยย่อมจะแสดงออกทางอารมณ์มาก ซึ่งเห็นได้จากการนำเสนอข่าวสาเหตุของการทะเลาะวิวาทส่วนใหญ่จะเริ่มมาจากการดื่มสุราเป็นหลัก

การแสดงความคิดเห็นในระดับน้อย

1. งานเลี้ยงใดไม่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ งานเลี้ยงนั้นไม่สนุกเป็นความเชื่อที่อยู่ในสังคมไทยมานาน รวมถึงใครที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นเป็นคนทันสมัยและน่าสนใจ เนื่องจากไม่ว่าจะเป็นงานมงคล งานอวมงคล หรืองานสังสรรค์ต่าง ๆ ที่ปัจจุบันมีการกระจายการจัดตามสถานที่ต่าง ๆ ทั้งในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดอื่น ๆ ที่เป็นที่ยอมรับ ย่อมมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ผู้คนในงานได้ดื่ม แต่ไม่เป็นจริงเสมอไปเนื่องจากผู้คนในงานเลี้ยงก็มีบางส่วนที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่บุคคลที่ดื่มเพื่อช่วยให้ได้บรรยากาศภายในงานต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งสำหรับในวัยรุ่นที่ทันสมัยหรือทันสมัย โน โลยีสามารถที่จะหาสถานที่ที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้จาก Google Map หรือ จาก Application ต่าง ๆ ได้ แต่ยังเป็นวัยรุ่นส่วนน้อยที่สนใจงานบนมือถือ

2. ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องทันสมัย ทำให้รู้สึกเป็นผู้ใหญ่ ทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับในสังคม ทำให้ในกลุ่มรักกันและเห็นใจกันมีความเป็นเพื่อนกันมากขึ้น สอดคล้องกับการพัฒนาการทางด้านอารมณ์ของวัยรุ่นที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและส่งผลกระทบต่อมาทำให้วัยรุ่นเกิดความสับสน อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ต้องปรับตัวกับความต้องการของผู้ใหญ่ ที่มีทำที่ต่อตนเองที่เปลี่ยนไปรวมถึงการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนและเพื่อนต่างเพศ (สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์, 2550)

2. ด้านสังคม

การแสดงความคิดเห็นในระดับมาก

1. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ขาดสติก่อให้เกิดอุบัติเหตุและเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตามระดับเอทานอล (โทมัส เอฟ บาร์เบอร์, จอนห์ ซี. อิงก์กินส์ บีเคอร์, จอห์น บี. ซัวร์เคอร์ และมาริสเตอล่า จี. มอนเทียโร, 2553; ชูลิรันด์ บรรจงลิขิตกุล, 2555) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณ 50 – 100 มิลลิกรัม/ เดซิลิตร จะส่งผลกระทบต่อร่างกาย คือ พูดมาก หน้าแดง ประสาทมีการโต้ตอบช้า และมองเห็นไม่ดี 101 – 299 มิลลิกรัม/ เดซิลิตร มีผลกระทบประสาทส่วนกลางทำให้การตัดสินใจ และการมองเห็นภาพไม่ดี ประสาทตาเริ่มเสื่อม และ 300 – 500 มิลลิกรัม/ เดซิลิตร หมดสติและอาจถึงแก่ชีวิตได้ ซึ่งสังเกตได้ว่าในแต่ละระดับนั้นส่งผลต่อการมองเห็น ยิ่งถ้าวัยรุ่นหรือบุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาและมีความจำเป็นต้องขับรถนั้นถือว่ามีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดอุบัติเหตุ สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ (สุรัชย์ เจียมกุล, 2536) พบว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือของมีแอลกอฮอล์ก่อนการขับขี่รถจักรยานยนต์และการไม่สวมหมวกนิรภัยในขณะที่ขับขี่รถจักรยานยนต์มีความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากสถิติของศูนย์อำนวยการป้องกันและลดอุบัติเหตุบนถนน พบว่า อุบัติเหตุสะสม 7 วันในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ปี พ.ศ. 2558 เกิดอุบัติเหตุ 3,373 มีผู้บาดเจ็บ 3,559 คน และสาเหตุสูงสุด คือ เมาสุรา คิดเป็นร้อยละ 39.31 (ไทยรัฐออนไลน์, 2559)

2. มาตรการของรัฐบาลที่ออกกฎหมายไม่ให้มีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา 300 เมตร ออกมาเพื่อป้องกันและบรรเทาไม่ให้เยาวชนดื่มสุราเพิ่มมากขึ้น เพราะเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ และเนื่องจากสถานที่พักของเยาวชนส่วนใหญ่ไม่ห่างจากสถานศึกษา ซึ่งเป็นส่วนใหญ่เป็นหอพักหรือบ้านเช่า และรอบ ๆ สถานศึกษานั้นมีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่มาก และไม่สามารถตรวจสอบใบอนุญาตจำหน่ายสุราได้ รวมถึงยังไม่มีการตรวจบัตรประชาชนของผู้ซื้อ เนื่องจากร้านที่จำหน่ายเป็นร้านขายของชำเล็ก ๆ สอดคล้องกับการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2555 ได้สำรวจและพบว่า ร้อยละ 21.3 สามารถซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เองได้โดยไม่ตรวจบัตร และร้อยละ 13.9 ซื้อสุราจากร้านใกล้โรงเรียนไม่เกิน 500 เมตร

การแสดงความคิดเห็นในระดับน้อย

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศุภาภรณ์ อหันตะ (2551) ว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิง คือ การเลียนแบบจากกลุ่มเพื่อน เนื่องจากในวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ค่อนข้างง่าย ต้องปรับตัวกับความต้องการของผู้ใหญ่ที่มีทำที่ต่อตนเองเปลี่ยนไป ซึ่งอาจเกิดความขัดแย้งในตนเอง จึงเกิดการปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศในวัยเดียวกันเพื่อทำให้เกิดการยอมรับในตัวตนของตนเอง

3. ด้านครอบครัว

การแสดงความคิดเห็นในระดับมาก

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา เรื่อง ผลกระทบของสุราในฐานะเป็นปัจจัยร่วมการเกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัว (พรนภา หอมสินธุ์, 2558) พบว่า การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุทำให้ขาดสติ ขาดการควบคุมอารมณ์ ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทในครอบครัว ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวจากสามีที่ดื่มสุราเป็นประจำ แล้วทำร้ายร่างกายภรรยา เกิดขึ้นร้อยละ 5.7 และภรรยาที่ดื่มสุราเป็นประจำ แล้วทำร้ายร่างกายสามีเกิดขึ้นร้อยละ 6.2

การแสดงความคิดเห็นในระดับระดับปานกลาง

ผลจากการศึกษาสอดคล้องกับ (ชลธิชา อรุณพงษ์, 2552) พบว่า ปัจจัยที่ช่วยป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้านสังคม คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของตนเองและครอบครัว ถ้ามีรายได้เฉลี่ยมาก การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาจจะมีมากขึ้น แต่ถ้ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อย การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาจจะน้อยลง เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการดื่มสุราในแต่ละครั้งมีมาก การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำเป็นการเพิ่มภาระและสร้างหนี้สินให้แก่ครอบครัว

4. ด้านสุขภาพ

การแสดงความคิดเห็นในระดับมาก

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ร่างกายเสื่อมโทรมและแก่เร็ว กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นในระดับมากซึ่งสอดคล้องกัน พรนภา หอมสินธุ์ (2558) พบว่า วิจัยรุ่นที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีภาวะสุขภาพโดยรวมแยกว่าและมีระยะเวลาในการอยู่โรงพยาบาลนานกว่าวัยรุ่นที่ไม่ดื่ม

การแสดงความคิดเห็นในระดับปานกลาง

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่อายุน้อย ทำให้ระดับเซาว์ปัญญาลดลง สอดคล้องกับพรนภา หอมสินธุ์ (2558) ที่กล่าวว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของวัยรุ่นเรื่องความหนาแน่นของมวลกระดูกและการเจริญเติบโตของกระดูกแกนขาที่สำคัญ คือ ส่งผลกระทบต่อสมองทำให้มีการเรียนรู้ที่ผิดปกติและระดับสติปัญญาลดลง และสอดคล้องกับผลการสำรวจพฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของนักเรียน (สาวิตรี อัญฉกรชัย และคณะ, 2554) พบว่า นักเรียนชายและหญิงที่ดื่มสุราในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 40 และ 22.7 ตามลำดับขยับขึ้นหลังดื่มสุรา ร้อยละ 31 และ 23.4 ตามลำดับ ได้รับบาดเจ็บหรือได้รับอุบัติเหตุ ร้อยละ 6.6 และ 2.4 ตามลำดับเนื่องจากสาเหตุการเมาสุรา

ปัญหาและอุปสรรค

1. การเก็บข้อมูลสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บางบริเวณเป็นชุมชนแออัด เป็น

ตึกแถวหลังวัดซึ่งบริเวณดังกล่าวไม่สามารถเข้าไปเก็บข้อมูลได้อย่างละเอียดมาก เนื่องจากเป็นแหล่งมั่วสุ่มยาเสพติด

2. การเก็บข้อมูลในพื้นที่รอบโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมสาธิตพัทยา) มีการให้ความร่วมมือจากเจ้าของสถานที่ในการถ่ายรูปหรือสอบถามความคิดเห็น ซึ่งการเก็บข้อมูลพื้นที่ในกรุงเทพมหานครรอบโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในซักถาม แสดงความคิดเห็น หรือการถ่ายรูปหน้าร้าน เป็นต้น

3. ขั้นตอนในการทำแผนที่ในโปรแกรม QGIS มีการลงวินโดว์และอัปเดตโปรแกรมใหม่ทำให้ข้อมูลบางตัวเปลี่ยนแปลงไป จึงต้องใช้เวลาในการแก้ปัญหาดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การศึกษาเรื่อง การศึกษาการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษาโดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาชุมชนรอบสถานศึกษา โดยขอความร่วมมือกับชุมชน ร้านค้า สำนักงาน ห้างหุ้นส่วนต่าง ๆ เพื่อให้ชุมชนบริเวณรอบโรงเรียนเป็นชุมชนปลอดภัย

2. สามารถหาความเสี่ยงของนักเรียนที่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยสามารถร่วมมือกับฝ่ายกิจการนักเรียน ฝ่ายแนะแนวในการหาแนวทางหรือการป้องกันการดื่มและติดเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ได้

ข้อเสนอแนะของการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาเรื่อง การศึกษาการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษาโดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ สามารถพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ระบบภูมิสารสนเทศเพื่อติดตามดูแลนักเรียนจากแหล่งอบายมุข ใช้ข้อมูลสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นี้เป็นฐานข้อมูลเดิม และสามารถเพิ่มเติมแหล่งอบายมุขต่าง ๆ รวมถึงข้อมูลที่อยู่ของเด็กนักเรียน เพื่อนำมาวิเคราะห์และแยกแยะนักเรียนที่มีความเสี่ยงต่อแหล่งอบายมุข เพื่อช่วยดูแลและป้องกันนักเรียน ไม่ให้เกิดพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การหนีเรียน และการทำสิ่งที่ผิดกฎหมาย

บรรณานุกรม

- กนิษฐา ไทยกกล้า. (2550). การศึกษาเปรียบเทียบความชุกและพฤติกรรมการดื่มของนักเรียน นักศึกษากับความหนาแน่นของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรัศมี 500 เมตร รอบสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ปัญหาวิจัยสุรา
- กัณฑ์กนิษฐ ผลิตผล. (2556). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- กรรมจรรยา สุขรุ่ง, ปิยนารถ ประยูร, หนูเพียร แสนอินทร์, นวลน้อย ตีร์รัตน์, นพพล วิทย์วรพงศ์, สุวรา แก้วนุ้ย, ชัยพร เชียนพานิช, ญัฐณิชา เลอพิไลเบิร์ต, ชินพรรณ ลิทธิกรชยาพงษ์, วิชระพงษ์ รติสุขพิมล, ญัฐ ธารพานิช และเบ็ญจ กามอรุณโชติ. (2557). *เรื่องเล่า ก้าว 10 : งานวิจัยเด่นรอบทศวรรษแห่งการเรียนรู้ และการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อลดปัญหา แอลกอฮอล์ในสังคมไทย*. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- กระทรวงมหาดไทย. (2509). *พระราชบัญญัติสถานบริการแห่งชาติ พ.ศ. 2509*. กรุงเทพมหานคร. คมชัดลึก.(2558). *โชนิ่งร้านเหล้าถึงเวลาลู่คู่อุปถัมภ์เยาวชน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.komchadluek.net/detail/20150606/207537.html>
- จันทร์ทิศา พุกยานานนท์. (2537). *พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น*. สงขลานครินทร์เวชสาร.
- ชวลีรัตน์ บรรจงลิขิตกุล. (2555). เอทานอล เข้าถึงได้จาก http://www.neutron.rmutphysics.com/chemistry-glossary/index.php?option=com_content&task=view&id=1211&Itemid=166
- ชลธิชา อรุณพงษ์. (2552). *พฤติกรรมกำบังกำการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใน จังหวัดอุบลราชธานี*, วารสารพิษณุพนธ์ 4 (2), 113–121.
- ดวงใจ กสานติกุล. (2536). *วัยรุ่น, ตำราจิตเวชศาสตร์ สมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทิพย์ภา เชษฐุ์ชาวลิต. (2541). *จิตวิทยาพัฒนาการสำหรับพยาบาล*. สงขลา : ชานเมืองการพิมพ์.
- เทพินทร์ พัชรานุรักษ์. (2541). *พฤติกรรมกรบริโภคสุรา : ทบทวนองค์ความรู้ สถานการณ์ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องภายใต้โครงการสืบสานวัฒนธรรมไทยสู่สุขภาพที่ยั่งยืน*. กรุงเทพมหานคร : กรมการแพทย์.
- ทรงเกียรติ ปิยะกะ และเวทิน ศันสนีย์เวช. (2540). *ยืมผู้เรียนรู้อาเสพติด*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน.
- โทมัส เอฟ บาร์เบอร์, จอนห์ ซี. อิงก์กินส์ บีเดอร์, จอห์น บี. ชัวร์เคอร์ และมาริสเตอล่าจี.มอนเทียโร (2544). *AUDIT*. แปลและเรียบเรียงโดย ปรีทรรศ ศิลปะกิจ และพันธุณา กิตติรัตน์ไพบูลย์.

แผนงานการพัฒนากระบวนแบบ และวิธีการรักษาผู้มีปัญหาการบริโภคสุรา.

กรุงเทพมหานคร : บริษัท ทานตะวันเปเปอร์ จำกัด

ไทยรัฐออนไลน์. (2557). คัมไวน์ วันละแก้วเพื่อสุขภาพ. เข้าถึงได้จาก

<http://www.thairath.co.th/content/416011>

_____. (2559). 7 วัน อันตราย. เข้าถึงได้จาก

<http://www.thairath.co.th/content/607275>

นิภาภรณ์ สีดาการ. (2558). เอทานอล. เข้าถึงได้จาก <http://www.cbr150club.com/board>

[/index.php?topic=9911.0;wap2](http://www.cbr150club.com/board/index.php?topic=9911.0;wap2)

นวลตา อากาศัพพะกุล, ศิริรัตน์ โกศลวัฒน์ และเขาวินิจ จรุงยศศักดิ์. (2557). พฤติกรรมการจำหน่ายสุราของร้านจำหน่ายสุรารอบมหาวิทยาลัยของรัฐ. พุทธชินราชเวชสาร ปีที่ 31 ฉบับที่ 1 หน้า 35-45.

บุญเสริม หุตะแพทย์, ชินรัตน์ สมสืบ, ประกายรัตน์ ภัทรชิต, สุรพร เสียนสลาย, และกุลกานต์ อภิวัดนลังการ. (2550). รายงานการวิจัย (ฉบับย่อ) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคสุราของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา พ.ศ. 2558 (2558, 22 มิถุนายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 132 ตอนพิเศษ ง. หน้า 14

ประสงค์สม ปุณฺณอุปพัทธ์. (2555). การผลิตเครื่องดื่มและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ผู้จัดการออนไลน์. (2555). 1 มหาวิทยาลัย 100 ร้านเหล้า. เข้าถึงได้จาก

<http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9550000097083>

พงษ์ศักดิ์ อ้นมอย. (2553). การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก การดื่มแบบเมาหัวราน้ำและผลกระทบจากการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. คณะสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล.

พรนภา หอมสินธุ์. (2558). แนวคิด และทฤษฎีสู่การปฏิบัติ : การป้องกันการสูบบุหรี่และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2542). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก. หน้า 1

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551. (2551). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 125 ตอนที่ 33 ก. หน้า 34

- ภัทรกร พลพนาธรรม. (2552). การกระจายตัวของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรอบมหาวิทยาลัยใน กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2551 – 2552. โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- _____. (2558). การกระจายตัวของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ และปริมณฑล.
- มหิศร ชุมแสง. (2553). โปรแกรมประยุกต์ระบบภูมิสารสนเทศเพื่อการติดตามดูแลนักเรียนจากแหล่งอบายมุข กรณีศึกษา โรงเรียนนารีนุกูล 2. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ยุพดี ศิริวรรณ, อัจฉรา จรัสสิงห์, ธรณินทร์ กองสุข, สมัย ศิริทองถาวร และบารมี จรัสสิงห์. (2549). ความรุนแรงของวัยรุ่นไทย: พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ. กรุงเทพมหานคร : กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- โยชิน สุริยพงศ์, สมยงค์ สีขาว, สุพัตรา จันทร์รอด , ปราณีย์ พลดาหาญ และปานฤทัย พุทธทองศรี. (2553). พฤติกรรมและปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มสุราของนักเรียนในจังหวัดเลย. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- ระพีพรรณ นามลี. (2543). การวิเคราะห์เขตบริการ โรงเรียน โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์กรณีศึกษา : อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก. นครนายก. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์ จำกัด.
- โรงพยาบาลกรุงเทพ. (2556). ไลน์ ช่วยการนอนหลับ. เข้าถึงได้จาก www.bkh.co.th/bkh/index.php/my-service/healthy-for-you/195-2013-03-19-03-52-48
- ลิขิต กาญจนภรณ์. (2550). จิตวิทยาเบื้องต้น. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิรุช ว่องวรธนะกุล, สุรศักดิ์ ไชยสงค์ และทักษพล ธรรมรังสี. (2553). ความหนาแน่นของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการบริโภคและผลกระทบของประเทศไทย. ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- ไวยกรณ์ พรหมจันทร์. (2553). ระบบสารสนเทศเพื่อติดตามพฤติกรรมนักเรียน กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมตระการพืชผล. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ศรีธรรม ธนะภูมิ. (2535). พัฒนาการทางอารมณ์และบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร : ชวนพิมพ์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2538). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร.
- ศุภาภรณ์ อหันตะ. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (2557). ชุดหนังสือ ทศวรรษแห่งการเรียนรู้และการขับเคลื่อน : สถานะความรู้

เพื่อการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. คณะเศรษฐศาสตร์.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2559). *มาตรการป้องกันการดื่มสุรา*. เข้าถึงได้จาก <http://cas.or.th/knowledge/>
สถาบันการแพทย์ด้านอุบัติเหตุและสาธารณสุข กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.(2558).

สุรา คืออะไร. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaiantialcohol.com/newsletters/view/20>
สถาบันพัฒนาการเด็กราชชนรินทร์. (2550). *พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น*. เข้าถึงได้จาก
<http://www.ricd.go.th/smartteen/p2teen.php>.)

สาวตรี อัยณรงค์กรชัย, อโนชา หมักทอง และณอมศรี อินทนนท์. (2554). *การเฝ้าระวังพฤติกรรม
การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาในประเทศไทย*. เครือข่ายวิชาการ วิจัยข้อมูลสารเสพติดภาคใต้.

สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์, สมชาย รักกลาง, พงศ์มิตร โพธิ์กลาง, สุปริษา เครือบคนโท, รัชดา อนงค์เวช,
สืบศักดิ์ มีพวงพินธุ์ และเอนก ทองไทย. (2553). *พฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2551*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

สุรัชย์ เจียมกุล. (2536). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุ ของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ในกลุ่มอายุ
15-24 ปี จังหวัดตราด*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการ
ระบาด บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุริยา ช้องเสนาะ. (2558). *ร้านเหล้ารอบมหาวิทยาลัย : แนวทางแก้ไข*.
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ. (2556). *สถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์และผลกระทบในประเทศไทย ปี 2556*.

_____. (2557). *พลังสังคมสู้เนบายน ลด ละ เลิก*.

_____. (2558). *ผลการสำรวจการสูบบุหรี่และการดื่มสุรา*. เข้าถึงได้จาก
<http://www.thaihealth.or.th/Content/20317>

_____. (2559). *มาตรการลดเหล้า*. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaihealth.or.th/Content/26771>

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. กรมควบคุมโรค. (2551). *พระราชบัญญัติ
ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุน
การสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (2555-2559)*. สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน), กระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยี และสมาคมสำรวจข้อมูลระยะไกลและสารสนเทศภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทย

- ไทย. (2552). ตำราเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2551). การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2550. กรุงเทพมหานคร.
- _____. (2555). สรุปผลที่สำคัญ การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2554. กรุงเทพมหานคร.
- _____. (2558). การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2557. กรุงเทพมหานคร.
- อรทัย วลีวงศ์. (2559). แอลกอฮอล์กับปัญหาอาชญากรรม ความรุนแรง ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของสังคม. สำนักวิจัยนโยบายสร้างเสริมสุขภาพ.
- Craig Evan Poolack, C.C., David Ahn and Marilyn Winkleby. (2005). *Neighbourhood deprivation and alcohol consumption: does the availability play a role?* International Journal of Epidemiology, 34: p. 772-780.
- E Kuntsche, H.K and G Gmel. (2008). *Alcohol outlet density, perceived availability and adolescent alcohol use: a multilevel structural equation model.* Journal of Epidemiology and Community Health, 62: p. 811-816.
- Google Earth. (2015). โรงเรียนเมืองพัทยา 11. Retrieved from <https://goo.gl/maps/8UqWYuSR4LH2>
- _____. (2015). โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์. Retrieved from <https://goo.gl/aps/KdTZ58UGBvF2>
- Inhelder, B. and Piaget, J. (1958). *The Growth of Logical Thinking from Childhood to Adolescence.* Basic Books, New York, NY.
- Keryn E. Pasch, M.O.H., Melissa C. Nelson, Ann Forsyth and Leslie A. Lytle. (2009). *Alcohol outlets and youth alcohol use: Exposure in suburban areas Health & Place.* 15: p. 642-646.
- Kypros Kypri, M.L.B., Geoff C Hay and Joanne Baxter. (2008). *Alcohol outlet density and university student drinking: a national study.* Addiction, 2008. 103: p. 1131-1138.
- Richard Jessor. (1991). *Risk behavior in adolescence: A psychosocial framework for understanding and action* Pamela D. Dodge, MSN, RN Magee-Womens Hospital. \ Pittsburgh, PA. USA.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามพฤติกรรมและทัศนคติในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

แบบสอบถามโครงการวิจัย

เรื่อง การศึกษาการกระจายตัวของสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษาโดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

คำอธิบาย ผู้สัมภาษณ์ต้องชี้แจงนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนดำเนินการสัมภาษณ์ ดังนี้

- 1) แนะนำตัวเองและชี้แจงวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย
- 2) ข้อมูลทุกอย่างที่สัมภาษณ์จะเก็บเป็นความลับ โดยจะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความหรือเติมข้อความที่ตรงกับสถานภาพของตนเองตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 15 – 16 17 - 18
3. เชื้อชาติ ไทย จีน อื่นๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความหรือเติมข้อความที่ตรงกับสถานภาพของตนเองตามความเป็นจริง

1. รายได้ประจำและรายได้พิเศษของครอบครัวท่าน โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ใดต่อเดือน

☐ 1. ไม่เกิน 10,000 บาท	☐ 2. ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท
☐ 3. ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท	☐ 4. ระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท
☐ 5. ระหว่าง 40,001 – 50,000 บาท	☐ 6. ตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป
2. ท่านมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวในแต่ละสัปดาห์ประมาณเท่าใด

☐ 100 บาท หรือต่ำกว่า	☐ 101 – 200 บาท	☐ 201 – 300 บาท
☐ 301 – 400 บาท	☐ 401 – 500 บาท	☐ 501 – 600 บาท
☐ มากกว่า 601 บาท	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)	
3. จำนวนเงินดังกล่าว ท่านใช้จ่ายเพียงพอหรือไม่

☐ เพียงพอ	☐ ไม่เพียงพอ
----------------------------------	-------------------------------------

4. ท่านได้ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษหรือไม่

- ไม่ได้ทำ ทำ (รายได้ทำไหวต่อเดือน.....บาท)

5. กรณีถ้ามีปัญหาด้านการเงิน ท่านทำอย่างไร

- ขอยืมเพื่อน ขอพ่อแม่/ผู้ปกครองเพิ่มเติม
 หารายได้พิเศษ อื่นๆ (โปรดระบุ)

6. จำนวนสมาชิกในครอบครัว (บ้านเดียวกัน)

- 2-4 คน 5-6 คน 7-8 คน ตั้งแต่ 9 คนขึ้นไป

7. ปัจจุบันท่านพักอาศัยในลักษณะใด

- อาศัยอยู่กับบิดามารดา อาศัยอยู่กับญาติ
 อยู่หอพัก อยู่บ้านเช่า
 อยู่บ้านเพื่อน อื่นๆ (โปรดระบุ)

8. ท่านเดินทางมาสถานศึกษาโดยวิธีใด

- เดิน รถจักรยาน
 รถจักรยานยนต์ รถยนต์
 บิดามารดามาส่ง รถประจำทาง
 รถรับจ้าง อื่นๆ (โปรดระบุ)

9. ระยะในการเดินทางจากที่พักถึงสถานศึกษา

- 1-100 เมตร 101-300 เมตร 301-600 เมตร
 601-900 เมตร มากกว่า 901 เมตรขึ้นไป

10. ท่านใช้เวลาในการเดินทางมาสถานศึกษาเท่าไร

- 1-15 นาที 16-30 นาที
 31-45 นาที ตั้งแต่ 46 นาทีขึ้นไป

ตอนที่ 3 ข้อมูลประสบการณ์ในการขี่มูรา

1. การขี่มูราหรือเครื่องขี่มัลแกทอฮอลล์ของท่าน

- ไม่เคยขี่มัล เคยขี่มัล ยังขี่มัลอยู่ เลิกขี่มัลแล้ว

2. กรณีที่ขี่มัล/ยังขี่มัลอยู่ ท่านเริ่มขี่มัลครั้งแรกเมื่ออายุ

- ต่ำกว่า 14 ปี 14 ปี 15 ปี 16 ปี
 17 ปี 18 ปี 19 ปี 20 ปี

3. กรณีเคยดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ท่านดื่มครั้งแรกคือ
- เบียร์ ไวน์ สุรา วิสกี้/บรั่นดี
- เหล้าเถื่อน/น้ำตาลเมา/กระแช่ อื่นๆ (โปรดระบุ)
4. กรณีที่เคยดื่ม บุคคลที่ดื่มสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยในครั้งแรก คือ
- เพื่อน บิดา/มารดา ญาติ/พี่น้อง ดื่มคนเดียว
- อื่นๆ (โปรดระบุ)
5. กรณีที่เคยดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ท่านดื่มเป็นประจำ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- เบียร์ ไวน์ สุรา วิสกี้/บรั่นดี
- เหล้าเถื่อน/น้ำตาลเมา/กระแช่ อื่นๆ (โปรดระบุ)
6. เหตุผลในการดื่มสุรา (ให้นักเรียนเรียงลำดับ 1 – 5 , 1 = น้อยที่สุด, 2 = น้อย, 3 = ปานกลาง, 4 = มาก, 5 = มากที่สุด)
- งานเลี้ยงสังสรรค์ ดื่มประจำ
- อารมณ์ดี สนุกสนาน มีความทุกข์/เครียด
- เมื่อไม่สมหวังในความรัก เมื่อต้องการให้เกิดความกล้า
- เพื่อนชักชวนให้ลอง ถูกยุ
7. กรณีที่เคยดื่ม สถานที่ดื่มสุราเป็นประจำ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- บ้าน สวนสาธารณะ/แหล่งท่องเที่ยว
- ร้านอาหาร/ผับ/บาร์ หอพักเพื่อน
- ที่อื่นๆ แล้วแต่สะดวก อื่นๆ (โปรดระบุ)
8. ความถี่ในการดื่มสุรา
- 1 – 2 วัน/สัปดาห์ 3 – 4 วัน/สัปดาห์ ทุกวัน
- 1 – 2 ครั้ง/เดือน 2 – 3 เดือน/ครั้ง 4 เดือนขึ้นไป/ครั้ง

ตอนที่ 4 ข้อมูลทัศนคติต่อการดื่มสุรา

ข้อความต่อไปนี้ เป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งมีทั้งผลดีและผลเสีย ขอให้ท่านพิจารณาตามความเป็นจริง ซึ่งมีตั้งแต่มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ไม่เป็นความจริง โดยทำเครื่องหมาย ✓ ที่คำตอบในแต่ละช่องเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น

ตารางภาคผนวก ก – 1 ข้อความเกี่ยวกับทัศนคติในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ที่	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เป็น ความจริง
1	การดื่มสุราร่วมกัน ทำให้กลุ่มรักกัน เห็นใจกันและมีความเป็นเพื่อนกัน มากขึ้น						
2	การดื่มสุราเป็นเรื่องทันสมัย ทำท่าย และน่าสนใจ						
3	การดื่มสุราเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น						
4	การดื่มสุราทำให้ผู้ดื่มมีความสุข ผ่อนคลายความตึงเครียดได้						
5	การดื่มสุราเป็นประจำ เป็นการเพิ่ม ภาระ สร้างหนี้สินให้แก่ครอบครัว						
6	สุราเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหา ความรุนแรงในครอบครัว						
7	การดื่มสุราทำให้เป็นสาเหตุของการ ทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย						
8	การดื่มสุราทำให้ขาดสติจน ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ						
9	การดื่มสุราทำให้ดึงดูดเพศตรงข้าม ได้						
10	การดื่มสุราทำให้ท่านรู้สึกเป็น ผู้ใหญ่ขึ้น						
11	ท่านที่ดื่มสุรา ทำให้ดูเหมือนเป็นคน ก้าวร้าว						
12	การดื่มสุราทำให้ได้เพื่อนมากขึ้น						
13	งานเลี้ยงใดไม่มีเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์งานเลี้ยงนั้นไม่สนุก						
14	การดื่มสุราทำให้ร่างกายเสื่อมโทรม และแก่เร็ว						
15	การดื่มสุราทำให้ตนเองเป็นที่ ยอมรับในสังคม						

ตารางภาคผนวก ก – 1 (ต่อ)

ที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เป็นความจริง
16	การดื่มสุราเป็นการสิ้นเปลือง โดยไร้เหตุ						
17	การดื่มสุราตั้งแต่อายุยังน้อย ทำให้ ผู้ดื่มมีระดับเขาวนปัญญาลดลง						
18	การดื่มสุราในตอนกลางคืน ทำให้ ไม่อยากตื่นมาโรงเรียน						
19	การดื่มสุราส่งผลกระทบต่อผล การเรียน						
20	ท่านมีการวางแผนในการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์						
21	ท่านมีการค้นหาร้านที่จำหน่าย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านทาง เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ						
22	ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับ มาตรการของรัฐบาลที่ออก กฎหมายไม่ให้มีร้านจำหน่าย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบ สถานศึกษา 300 เมตร						

ภาคผนวก ข

ภาพถ่ายอย่างสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ภาพดังต่อไปนี้ เป็นสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบรั้วโรงเรียนเมืองพัทยา 11 (มัธยมศึกษาพัทยา) ในระยะ 300 เมตร และ 500 เมตร

ภาพภาคผนวก ข – 1 ร้านอาหารบ้านทะเลสีฟ้า ระยะห่าง 300 เมตร (ID.6 x = 707160 y = 1431817)

ภาพภาคผนวก ข – 2 ร้านขายของชำ ระยะห่าง 300 เมตร (ID.12 x = 707266 y = 1432426)

ภาพภาคผนวก ข-3 ร้านสะดวกซื้อ ระยะห่าง 300 เมตร (ID.13 x = 707289 y = 1432416)

ภาพภาคผนวก ข-4 ร้านอาหาร ระยะห่าง 300 เมตร (ID. 7 x = 707240 y = 1432345)

ภาพภาคผนวก ข – 5 ร้านขายของชำ ระยะห่าง 300 เมตร (ID. 15 x = 706834 y = 1432180)

ภาพภาคผนวก ข – 6 ร้านขายของชำ ระยะห่าง 300 เมตร (ID. 16 x = 706825 y = 1432157)

ภาพภาคผนวก ข – 7 ร้านขายของชำ ระยะห่าง 300 เมตร (ID. 4 x = 707309 y = 1432153)

ภาพภาคผนวก ข – 8 ร้านขายส่ง ระยะห่าง 500 เมตร (ID. 11 x = 707398 y = 1432537)

ภาพภาคผนวก ข-9 สถานบันเทิง ระยะห่าง 500 เมตร (ID. 24 x = 706713 y = 1432100)

ภาพดังต่อไปนี้เป็นสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบรั้วโรงเรียนสายปัญญา ใน พระบรมราชินูปถัมภ์ ระยะ 300 เมตร และ 500 เมตร

ภาพภาคผนวก ข – 10 ร้านขายของชำ ระยะห่าง 300 เมตร (ID. 15 x = 663557 y = 1520009)

ภาพภาคผนวก ข – 11 ร้านขายของชำ ระยะห่าง 300 เมตร (ID. 29 x = 663428 y = 1519747)

ภาพภาคผนวก ข – 12 ร้านสะดวกซื้อ ระยะห่าง 300 เมตร (ID. 1 x = 663748 y = 1519933)

ภาพภาคผนวก ข – 13 ร้านขายของชำ ระยะห่าง 300 เมตร (ID. 25 x = 663437 y = 1519756)